

2025/1

8.1.2025

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2025/1

ze dne 27. listopadu 2024,

kteřou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Problémy pojišťoven mohou mít významný dopad na ekonomiku i systém sociálního zabezpečení v členských státech, pokud by tyto problémy zapříčinily narušení ochrany poskytované pojištěným osobám nebo poškozeným osobám. Úloha zajišťoven v ekonomice, jejich vzájemné propojení s primárními pojišťovnami a finančními trhy v širším pojetí, jakož i relativně koncentrovaný trh se zajištěním vyžadují přiměřený rámec pro řádné řešení jejich problémů nebo selhání. Ozdravné postupy a řešení krize primárních pojišťoven a zajišťoven by proto měly být prováděny s přihlédnutím k jejich příslušným specifickým rysům.
- (2) Globální finanční krize v roce 2008 odhalila slabé stránky finančního sektoru a jeho vzájemnou propojenost. Příčiny problémů a selhání souvisely mimo jiné s vývojem finančních trhů a s vnitřní povahou pojišťovacích nebo zajišťovacích činností. V tomto ohledu jsou za hlavní zdroje znepokojení pojišťoven a zajišťoven často uváděna upisovací rizika, tj. podhodnocené pohledávky, nesprávné stanovení cen, tj. podhodnocené pojistné, nesprávné řízení aktiv a závazků a investiční ztráty. Ke stabilizaci zhoršené finanční situace několika pojišťoven byly v této souvislosti použity peníze daňových poplatníků. Ačkoli měla směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽³⁾ za cíl posílení finančního systému v Unii a odolnosti pojišťoven a zajišťoven, možnému selhání těchto pojišťoven a zajišťoven zcela nezamezila. Obzvláště škodlivé důsledky pro ziskovost a solventnost pojišťoven a zajišťoven by mohla mít vysoká volatilita trhu a dlouhodobě nízká míra úrokových sazeb. Citlivost pojišťoven a zajišťoven na tržní a hospodářský vývoj proto vyžaduje zvláštní opatrnost a přiměřený rámec pro (preventivní) řešení potenciálního zhoršení finanční situace pojišťoven a zajišťoven. Rada nedávných případů selhání a pravděpodobného selhání, zejména ty přeshraniční, poukázaly na nedostatky stávajícího rámce, jež je nutné vyřešit, aby bylo možné odpovídajícím způsobem řídit řádný odchod pojišťoven nebo zajišťoven z trhu.
- (3) Činnosti, služby nebo operace prováděné pojišťovnami nebo zajišťovnami, jež nelze v přiměřené lhůtě nebo při přiměřených nákladech pro pojištěníky, oprávněné osoby nebo poškozené strany snadno nahradit, je třeba považovat za zásadní funkce, jejichž nepřetržitý výkon je třeba zajistit. Tyto činnosti, služby nebo operace mohou být zásadní na unijní, vnitrostátní nebo regionální úrovni. Zachování kontinuity ochrany pojištění nebo zajištění je často

⁽¹⁾ Úř. věst. C 275, 18.7.2022, s. 45.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. listopadu 2024.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

upřednostňováno před likvidací pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, protože zachování kontinuity přináší příznivější výsledky pro pojistníky, oprávněné osoby nebo poškozené strany. Je proto důležité, aby byly k dispozici přiměřené nástroje k zamezení selhání, a v případě, že k selhání dojde, k minimalizaci nepříznivých dopadů zachováním kontinuity zásadních funkcí.

- (4) Zajištění účinného řešení krize pojišťoven a zajišťoven, jež jsou v selhání, v rámci Unie je zásadním prvkem pro dokončení vnitřního trhu. Selhání těchto pojišťoven a zajišťoven má dopad nejen na pojistníky a případně na reálnou ekonomiku a finanční stabilitu trhů, na nichž tyto pojišťovny a zajišťovny přímo působí, ale také na důvěru ve vnitřní trh s pojišťovacími službami. Dokončení vnitřního trhu s finančními službami zvýraznilo vzájemné ovlivňování různých vnitrostátních finančních systémů. Pojišťovny a zajišťovny působí na finančních trzích za účelem správy svého investičního portfolia a řízení rizik souvisejících s jejich činností. Neschopnost členských států řešit selhání pojišťovny nebo zajišťovny a řešit toto selhání předvídatelným a harmonizovaným způsobem, jež by účinně zabránil větším systémovým škodám, v té souvislosti může narušit stabilitu finančních trhů a v důsledku toho i vnitřního trhu v oblasti finančních služeb.
- (5) Globální finanční krize v roce 2008 zdůraznila, že je zapotřebí vypracovat přiměřený rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pro pojišťovny a zajišťovny. Na mezinárodní úrovni Rada pro finanční stabilitu v říjnu 2011 zveřejnila a poté v říjnu 2014 aktualizovala dokument nazvaný Klíčové atributy účinných režimů řešení krize pro finanční instituce, jež obsahuje aspekty týkající se řešení krize pro jakoukoli pojišťovnu, která by mohla být systémově významná nebo v případě selhání zásadní. V červnu 2016 vydala Rada pro finanční stabilitu doplňující pokyny k vypracování účinných strategií a plánů řešení krize pro systémově důležité pojistitele. Dále v listopadu 2019 přijala Mezinárodní asociace dozorů v pojišťovnictví základní zásady pro pojišťovnictví pro všechny pojišťovny a zajišťovny a dále společný rámec pro mezinárodně působící pojišťovací skupiny, který podrobně popisuje zásady pro preventivní plánování ozdravných postupů a opatření, jež by orgány měly přijmout vůči pojišťovně nebo zajišťovně k opuštění trhu a zahájení řešení krize. Tento vývoj by měl být při stanovování rámce pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven, jež jsou v selhání, zohledněn.
- (6) Působení řady pojišťoven a zajišťoven přesahuje hranice jednotlivých členských států. Nedostatečná koordinace a spolupráce mezi orgány veřejné moci při přípravě na problémy nebo selhání pojišťovny nebo zajišťovny, jejíž působení přesahuje hranice jednotlivých členských států, a při řešení těchto problémů a selhání by narušila vzájemnou důvěru členských států, pojistníkům, oprávněným osobám a poškozeným stranám by přinesla ne zcela optimální výsledky a snížila by důvěryhodnost vnitřního trhu s pojišťovacími službami.
- (7) V současné době na úrovni Unie neexistují harmonizované postupy pro řešení krize pojišťoven nebo zajišťoven koordinovaným způsobem. Namísto toho mezi vnitrostátními právními a správními předpisy, jimiž se selhání pojišťoven a zajišťoven v jednotlivých členských státech řídí, panují velké hmotné i procesní rozdíly. Insolvenční řízení podniků navíc nemusí být vždy vhodná pro pojišťovny nebo zajišťovny, protože tato řízení nemusí vždy zajišťovat přiměřené pokračování zásadních funkcí ve prospěch pojistníků, oprávněných osob a poškozených stran, reálnou ekonomiku nebo celkovou finanční stabilitu.
- (8) Je nutné zajistit pokračování zásadních funkcí u pojišťoven nebo zajišťoven, jež jsou v selhání, nebo pojišťoven nebo zajišťoven, jejichž selhání je pravděpodobné, a zároveň minimalizovat dopad selhání těchto pojišťoven nebo zajišťoven na ekonomiku **nebo** finanční systém. Je proto nutné stanovit rámec, jež orgánům poskytne důvěryhodný soubor nástrojů, které umožní dostatečně včasný a rychlý zásah vůči pojišťovně nebo zajišťovně, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné. Tento rámec by měl zajistit, aby akcionáři nesli ztráty jako první a aby věřitelé nesli ztráty po akcionářích, přičemž žádnému věřiteli by neměly vzniknout větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by daná pojišťovna nebo zajišťovna byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, a to v souladu se zásadou, že žádný věřitel by se neměl dostat do méně výhodného postavení než v běžném úpadkovém řízení (dále jen „zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení“). Aby se zajistilo, že bude přesně zohledněno zacházení, kterého by se dostalo dotčeným akcionářům, pojistníkům, oprávněným osobám, žalobcům a dalším věřitelům, pokud by podnik v režimu řešení krize vstoupil do běžného úpadkového řízení, měly by být zohledněny všechny relevantní události, které by vznikly buď zahájením běžného úpadkového řízení, nebo před jeho zahájením, jakož i všechny relevantní události, které by s ním souvisely, včetně událostí souvisejících s ochranou

poškozených stran podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES (*), pokud jde o škody způsobené nehodami v případě platební neschopnosti pojišťovny.

- (9) Na základě směrnice 2009/138/ES by rámec, jenž má být stanoven, měl orgánům umožnit zajistit kontinuitu ochrany pojištění pro pojistníky, oprávněné osoby a poškozené strany, a v příslušných případech převést životaschopné činnosti a portfolia pojišťovny nebo zajišťovny a přiměřeně a předvídatelně rozdělovat ztráty. Tyto cíle by měly pomoci zamezit zbytečným ztrátám nebo sociálním problémům, do kterých by se mohli dostat pojistníci, oprávněné osoby a poškozené strany, zmírnit nepříznivé dopady na reálnou ekonomiku, minimalizovat nepříznivé dopady na finanční trhy a minimalizovat náklady pro daňové poplatníky.
- (10) Přezkum směrnice 2009/138/ES, a zejména zavedení kapitálových požadavků více citlivých na rizika, posíleného dohledu, důslednějšího monitorování likvidity a lepších nástrojů pro makroobezřetnostní politiky, by měly do budoucna snížit pravděpodobnost selhání pojišťoven a zajišťoven a upevnit odolnost pojišťoven a zajišťoven vůči ekonomickému tlaku, ať už je způsoben systémovými potížemi nebo událostmi specifickými pro jednotlivé pojišťovny nebo zajišťovny. Nicméně i přes spolehlivost a odolnost obezřetnostního rámce nelze zcela vyloučit vznik finančních problémů. Členské státy by proto měly být připraveny a měly by mít zavedeny vhodné ozdravné nástroje a nástroje k řešení krize pro řešení situací, kdy dojde k systémovým krizím i k selhání jednotlivých pojišťoven nebo zajišťoven. Mezi tyto nástroje by měly patřit mechanismy, které orgánům umožní účinně řešit pojišťovny a zajišťovny, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné. Používání těchto nástrojů a výkon těchto pravomocí by měly zohledňovat okolnosti, za nichž k selhání došlo.
- (11) Některé členské státy již zavedly požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů a mechanismy k řešení selhání pojišťoven nebo zajišťoven. Je však pravděpodobné, že neexistence společných podmínek, pravomocí a procesů pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven v celé Unii bude překážkou řádného fungování vnitřního trhu a spolupráce vnitrostátních orgánů při řešení přeshraničních skupin pojišťoven nebo zajišťoven, jež mají problémy nebo jež jsou v selhání. To platí zejména tam, kde v důsledku různých přístupů nemají vnitrostátní orgány stejnou úroveň kontroly či stejnou schopnost řešit krizi pojišťoven nebo zajišťoven. Tyto rozdíly v režimech ozdravných postupů a řešení krize by mohly narušit rovné podmínky a případně i narušit hospodářskou soutěž mezi pojišťovnami nebo zajišťovnami. Uvedená překážka by měla být odstraněna a měla by být přijata pravidla pro zajištění toho, aby vnitřní trh nebyl narušen. Za tím účelem by pravidla upravující preventivní ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven nebo zajišťoven měla podléhat společným minimálním harmonizačním pravidlům. Aby byl zajištěn soulad se stávajícími právními předpisy Unie v oblasti pojišťovacích služeb, měl by se na pojišťovny nebo zajišťovny, na které se vztahují obezřetnostní požadavky stanovené ve směrnici 2009/138/ES, uplatňovat preventivní režim ozdravných postupů a řešení krize.
- (12) Selhání subjektu přidruženého ke skupině může rychle zasáhnout solventnost a fungování celé skupiny. Je proto nezbytné zavést požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize na úrovni skupiny. Orgány by dále měly být schopny vůči těmto subjektům účinně zakročit a přijmout nápravná opatření, která by zohledňovala finanční zdraví všech subjektů skupiny, odstranit překážky způsobilosti k řešení krize v kontextu skupiny a vytvořit konzistentní program řešení krize pro skupinu jako celek, zejména v přeshraničním kontextu. Požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize a na způsobilost k řešení krize a režim řešení krize by se proto měly vztahovat také na mateřské podniky, holdingové společnosti a další subjekty skupiny, včetně poboček pojišťoven a zajišťoven usazených mimo Unii.
- (13) Aby se zajistilo, že plánování ozdravných postupů a řešení krize a skutečné řešení krize pojišťoven a zajišťoven, které jsou součástí finančních konglomerátů nebo pojišťovacích skupin, které jsou samy finančními konglomeráty nebo jsou součástí finančních konglomerátů, proběhne hladce, a s cílem snížit administrativní zátěž, měly by být stanoveny povinnosti sdílení informací mezi pojišťovnami a orgány příslušnými k řešení krize bank a orgány dohledu a orgánu příslušnému k řešení krize bank by měl být udělen status pozorovatele v kolegiu k řešení krize

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 263, 7.10.2009, s. 11).

pojišťoven pojišťovací skupiny, která je finančním konglomerátem nebo je jeho součástí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES^(?), a naopak.

- (14) Díky novým pravidlům zavedeným touto směrnicí budou mít orgány příslušné k řešení krize pojišťoven a zajišťoven i orgány příslušné k řešení krize bank vlastní rámec pro řešení krize, který je přizpůsoben specifikům odvětví pojišťovnictví a zajišťovnictví, jakož i bankovního sektoru. Časový harmonogram řešení krize v souvislosti s pojištěním a zajištěním se liší od řešení krize v bankovním kontextu. Aby se zabránilo hromadnému výběru vkladů z bank veřejností, musí Jednotný výbor pro řešení krizí a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize bank obvykle jednat rychle. Orgány příslušné k řešení krize pojišťoven a zajišťoven mají na druhé straně často výhodu, jelikož mají více času na nalezení vhodných řešení, z nichž mají pojištníci největší prospěch. Je méně pravděpodobné, že v odvětví pojišťovnictví a zajišťovnictví dojde k události podobné hromadnému výběru vkladů z bank veřejností, a důsledky takové události by byly odlišné než v bankovním sektoru.
- (15) Legislativní rámec v každém odvětví vytvořil pro dotčené orgány nezávislé rozhodovací pravomoci. Orgány příslušné k řešení krize pojišťoven a zajišťoven a orgány příslušné k řešení krize bank by proto měly mít rovnoprávné postavení. Pro plnění úkolů v oblasti řešení krize je nanejvýš důležité, aby se orgány příslušné k řešení krize pojišťoven a zajišťoven a orgány příslušné k řešení krize bank vzájemně informovaly a v dobré víře spolupracovaly. Požadavky na sdílení informací stanovené touto směrnicí by měly tuto spolupráci usnadnit. Orgány příslušné k řešení krize pojišťoven a zajišťoven a orgány příslušné k řešení krize bank, jakož i příslušné orgány pro dohled nad pojišťovny a zajišťovny a pro dohled nad bankami by si proto měly neprodleně vyměňovat informace, které považují za nezbytné pro plnění svých příslušných úkolů.
- (16) Aby se zajistilo, že orgány příslušné k řešení krize budou informovány a konzultovány dostatečně brzo v průběhu procesu a strukturovaným způsobem, který jim umožní vykonávat svůj mandát informovaně a důsledně, měly by být orgány příslušné k řešení krize pojišťoven a zajišťoven a orgány příslušné k řešení krize bank vzájemně zvány jako pozorovatelé do svých kolegií k řešení krize. To je obzvláště důležité v souvislosti s preventivním plánováním ozdravných postupů a plánováním řešení krize, jakož i pro posouzení toho, zda jsou splněny podmínky řešení krize, a konečně při přijímání opatření k řešení krize ve vztahu k jednomu nebo více subjektům, které jsou součástí finančních konglomerátů. Na základě získaných zkušeností by Komise měla do pěti let po vstupu této směrnice v platnost přezkoumat příslušná ustanovení této směrnice.
- (17) Je nutné zajistit, aby rámec pro ozdravné postupy a řešení krize byl přiměřený a účinný, a zároveň zamezit nadbytečné administrativní zátěži a nákladům pro podniky a orgány. Provádění tohoto rámce pro ozdravné postupy a řešení krize by proto mělo odpovídat povaze, rozsahu a složitosti dotčené pojišťovny nebo zajišťovny a jejich činností a služeb. Kromě toho by měly být zohledněny rozdíly mezi ozdravným postupem na jedné straně a řešením krize na straně druhé. Ohledně rozsahu požadavků na plánování ozdravných postupů a řešení krize by měly orgány na základě souborů kritérií založených na riziku určit, na které pojišťovny nebo zajišťovny se úplné nebo zjednodušené požadavky na plánování vztahují. Aby se posílila důvěra v jednotný trh s pojištěním a zajištěním a nastolily se rovné podmínky, mělo by být minimálního stupně připravenosti dosaženo stanovením minimální úrovně krytí trhu pro trh se životním pojištěním a zajištěním a pro trh s neživotním pojištěním a zajištěním. Pokud jde o rozsah požadavků na plánování řešení krize, měly by orgány určit, u kterých podniků je v porovnání s jinými podniky spadajícími do jejich působnosti pravděpodobnější, že by opatření k řešení krize bylo v případě selhání ve veřejném zájmu nebo které podniky vykonávají zásadní funkce.
- (18) Ze stejného důvodu by orgány měly v příslušných případech uplatňovat různé nebo omezené požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize a požadavky na informace podle konkrétní pojišťovny nebo zajišťovny a požadovat nižší četnost aktualizací. Orgány by při uplatňování těchto zjednodušených povinností měly vzít v úvahu povahu, velikost, složitost a zastupitelnost činnosti podniku, jeho strukturu akcionářů a právní formu, jeho rizikový profil a míru propojenosti s jinými regulovanými podniky nebo s finančním systémem celkově. Orgány by také měly zohlednit, zda je pravděpodobné, že by selhání pojišťovny nebo zajišťovny a její následná likvidace v běžném úpadkovém řízení měly výrazně nepříznivý dopad na pojištníky, finanční trhy, na jiné pojišťovny

(?) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovny a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

nebo zajišťovny nebo na širší ekonomiku. Orgány by měly každoročně podávat zprávy o uplatňování těchto zjednodušených povinností Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010⁽⁶⁾.

- (19) Za účelem zajištění řádného procesu řešení krize a zabránění střetu zájmů by členské státy měly plněním funkcí a úkolů ve vztahu k rámci pro ozdravné postupy a řešení krize pověřit orgány veřejné správy nebo orgány, jimž jsou svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy. Členské státy by měly zajistit, aby byly těmto orgánům příslušným k řešení krize přiděleny přiměřené zdroje. Pokud členský stát určí orgán příslušný k řešení krize, jenž má jiné funkce, měla by být přijata odpovídající strukturální opatření k tomu, aby byly tyto funkce odděleny od funkcí souvisejících s řešením krize a aby byla zajištěna provozní nezávislost. Toto oddělení funkcí by nemělo bránit tomu, aby měl orgán vykonávající funkci řešení krize přístup k jakýmkoli informacím, které jsou nezbytné pro výkon jeho povinností podle rámce pro ozdravné postupy a řešení krize nebo pro účely spolupráce mezi různými orgány zapojenými do uplatňování rámce pro ozdravné postupy a řešení krize.
- (20) S ohledem na dopady, které by mohlo mít selhání pojišťovny nebo zajišťovny na pojistníky, finanční systém a ekonomiku členského státu, a s ohledem na případnou potřebu využít k řešení tohoto selhání veřejných finančních prostředků by do procesu krizového řízení a řešení krize měla být již v počáteční fázi úzce zapojena ministerstva financí nebo další příslušná ministerstva členských států.
- (21) Je nezbytné, aby skupiny nebo případně jednotlivé pojišťovny nebo zajišťovny vypracovaly a pravidelně aktualizovaly preventivní ozdravné plány, které stanoví opatření, jež mají tyto skupiny nebo pojišťovny nebo zajišťovny přijmout ke stabilizaci své finanční situace po jejím výrazném zhoršení, kdyby toto zhoršení mohlo ohrozit jejich životaschopnost. Pojišťovny a zajišťovny by proto měly určit soubor kvantitativních a kvalitativních ukazatelů, na základě nichž by byla zahájena nápravná opatření předpokládaná v těchto preventivních ozdravných plánech. Tyto ukazatele by měly pojišťovnám a zajišťovnám pomoci v přijetí nápravných opatření v nejlepší zájmu jejich pojistníků v souladu se systémy řízení rizik podniků a neměly by stanovit žádné nové regulační obezřetnostní požadavky. Tato směrnice by proto neměla podnikům bránit v tom, aby do svých preventivních ozdravných plánů zahrnuly body zhoršení kapitálové pozice, které by předcházely nedodržení solventnostního kapitálového požadavku stanoveného v hlavě I kapitole VI oddíle 4 směrnice 2009/138/ES, ani to po nich vyžadovat. Preventivní ozdravné plány vztahující se na všechny významné právní subjekty ve skupině by měly být podrobné a měly by vycházet z reálných předpokladů použitelných v celé škále důkladných a náročných scénářů. Tyto preventivní ozdravné plány by měly tvořit nedílnou součást systému správy a řízení podniku. Jako vstup při vypracovávání těchto preventivních ozdravných plánů, včetně vlastního posouzení rizik a solventnosti, pohotovostních plánů nebo plánů řízení rizika likvidity, by mohly být zohledněny stávající nástroje. Požadavek na vypracování preventivního ozdravného plánu by však měl být uplatňován přiměřeně a nemělo by jím být dotčeno vypracování a předložení reálného ozdravného plánu, jak vyžaduje čl. 138 odst. 2 směrnice 2009/138/ES. V relevantních případech by prvky preventivního ozdravného plánu mohly poskytnout informace pro vypracování ozdravného plánu podle čl. 138 odst. 2 směrnice 2009/138/ES nebo by mohly sloužit jako základ pro jeho vypracování.
- (22) Je nutné zajistit přiměřený stupeň připravenosti na krizové situace. Poslední mateřské podniky nebo jednotlivé pojišťovny či zajišťovny by měly mít povinnost předkládat své preventivní ozdravné plány orgánům dohledu k celkovému posouzení, včetně toho, zda jsou tyto plány komplexní a dokázaly by skutečně a včas obnovit životaschopnost pojišťovny nebo zajišťovny nebo skupiny, a to i v obdobích závažných finančních obtíží. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna předloží preventivní ozdravný plán, který není přiměřený, měly by mít orgány dohledu pravomoc uložit uvedené pojišťovně nebo zajišťovně, aby přijala nezbytná opatření k odstranění věcných nedostatků tohoto plánu.
- (23) Nezbytnou složkou účinného procesu řešení krize je jeho plán. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly mít všechny informace, jež jsou nezbytné k určení zásadních funkcí a zajištění jejich kontinuity. Pojišťovny nebo zajišťovny nejlépe znají své vlastní fungování a problémy z něj vyplývající a orgány příslušné k řešení krize by proto měly vypracovávat plány řešení krize mimo jiné na základě informací poskytnutých dotčenými pojišťovnami a zajišťovnami. Aby se zamezilo nadbytečné administrativní zátěži, měly by orgány příslušné k řešení krize nejprve získat potřebné informace od orgánů dohledu.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

- (24) Malé a nepříliš složité podniky by neměly být povinny vypracovávat samostatné preventivní ozdravné plány ani by se na ně nemělo vztahovat plánování řešení krize, s výjimkou případů, kdy takový podnik představuje zvláštní riziko na vnitrostátní nebo regionální úrovni.
- (25) Aby bylo možné předvídat možné vzájemné působení nápravných opatření a opatření k řešení krize a zlepšit připravenost skupin na krize a jejich způsobilost k řešení krize, měly by se na všechny subjekty skupiny, které podléhají dohledu nad skupinou, vztahovat všechny postupy na úrovni skupiny ohledně preventivního plánování ozdravných postupů a řešení krize. Preventivní ozdravné plány a plány řešení krize by měly brát v úvahu finanční, technickou a podnikatelskou strukturu příslušné skupiny a její míru vnitřní propojenosti.
- (26) Skupinové preventivní ozdravné plány a skupinové preventivní plány řešení krize by měly být vypracovány pro skupinu jako celek a měly by určit opatření ve vztahu jak k poslednímu mateřskému podniku, tak k jednotlivým dceřiným podnikům, které jsou součástí této skupiny. Rozsah, v jakém jsou dceřiné podniky zahrnuty do skupinových preventivních ozdravných plánů a skupinových preventivních plánů řešení krize, by však měl odpovídat jejich významu pro danou skupinu a pojištníky, reálnou ekonomiku a finanční systém v členských státech, ve kterých tyto dceřiné podniky působí. Na vypracovávání jakýchkoli plánů řešení krize by se měly podílet orgány příslušné k řešení krize z členských států, v nichž má skupina dceřiné podniky. Dotčené orgány jednající v kolegiu orgánů dohledu nebo kolegiu k řešení krize by měly vyvinout maximální úsilí, aby dosáhly společného rozhodnutí o posouzení a přijetí daných plánů. Přiměřená připravenost na krize by však neměla být nepřijetím společného rozhodnutí v rámci kolegií orgánů dohledu nebo kolegií k řešení krize nijak ovlivněna. V takových případech by každý orgán dohledu odpovědný za dceřiný podnik měl mít možnost požadovat preventivní ozdravný plán pro dceřiné podniky patřící do jeho jurisdikce a provést vlastní posouzení preventivního ozdravného plánu. Ze stejných důvodů by každý orgán příslušný k řešení krize odpovědný za dceřiný podnik měl pro tento dceřiný podnik patřící do jeho jurisdikce vypracovat a aktualizovat plán řešení krize. Individuální preventivní ozdravné plány a plány řešení krize pro pojišťovny nebo zajišťovny, které jsou součástí skupiny, by se měly i nadále vypracovat ve výjimečných případech, měly by být řádně odůvodněné a měly by uplatňovat stejné standardy, jaké jsou uplatňovány na srovnatelné pojišťovny nebo zajišťovny v dotčeném členském státě. Pokud jsou pro pojišťovny nebo zajišťovny, které jsou součástí skupiny, vypracovány individuální preventivní ozdravné plány a plány řešení krize, měly by dotčené orgány usilovat o to, aby byly co nejvíce v souladu s preventivními ozdravnými plány a plány řešení krize ostatních subjektů skupiny.
- (27) Orgány příslušné k řešení krize, které nesouhlasí se společným rozhodnutím, mohou samy dospět ke společnému rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize, jakož i o určení podstatných překážek a případně o posouzení opatření navržených posledním mateřským podnikem a opatření požadovaných orgány k řešení krize s cílem řešit nebo odstranit překážky.
- (28) Pro zajištění úplné a průběžné informovanosti všech dotčených orgánů by orgány dohledu měly předat všechny preventivní ozdravné plány a veškeré jejich změny dotčeným orgánům příslušným k řešení krize a orgány příslušné k řešení krize by měly předat všechny plány řešení krize a veškeré jejich změny dotčeným orgánům dohledu.
- (29) Na základě posouzení způsobilosti pojišťoven nebo zajišťoven k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly mít pravomoc požadovat, buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím orgánu dohledu, aby pojišťovny nebo zajišťovny změnilly svou strukturu a organizaci. Orgány příslušné k řešení krize by rovněž měly mít možnost přijmout nezbytná, ale přiměřená opatření k omezení nebo odstranění jakýchkoli podstatných překážek v používání nástrojů k řešení krize a zajistit způsobilost příslušných subjektů k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize by měly posoudit způsobilost pojišťoven nebo zajišťoven k řešení krize na úrovni pojišťoven nebo zajišťoven, u nichž se očekává, že v souladu se skupinovým plánem řešení krize budou přijata opatření k řešení krize. Možnost orgánů příslušných k řešení krize požadovat změny struktury a organizace pojišťovny nebo zajišťovny nebo přijímat opatření k omezení nebo odstranění jakýchkoli podstatných překážek v používání nástrojů k řešení krize a zajistit způsobilost dotčených podniků k řešení krize by neměla přesahovat rámec toho, co je nezbytné ke zjednodušení struktury a operací dotčené pojišťovny nebo zajišťovny za účelem zlepšení její způsobilosti k řešení krize.

- (30) Provádění opatření uvedených v preventivním ozdravném plánu nebo plánu řešení krize by mohlo mít dopad na zaměstnance pojišťoven nebo zajišťoven. Tyto plány by proto měly v příslušných případech zahrnovat postupy pro informování zástupců zaměstnanců a konzultace s nimi po celou dobu ozdravného postupu a řešení krize. Tyto postupy by měly zohlednit kolektivní smlouvy, jiná ujednání sociálních partnerů a vnitrostátní a unijní právo upravující zapojení odborů a zástupců zaměstnanců do procesů restrukturalizace společnosti.
- (31) Účinné ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven nebo subjektů skupin působících v celé Unii vyžaduje, aby orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize spolupracovaly v kolegiu orgánů dohledu a kolegiu k řešení krize ve všech fázích procesu, od vypracování preventivních ozdravných plánů a plánů řešení krize až po vlastní řešení krize pojišťovny nebo zajišťovny. Pokud orgány nesouhlasí s rozhodnutími, která mají být přijata, pokud jde o skupiny a podniky, měl by EIOPA v krajním případě sehrát úlohu zprostředkovatele.
- (32) Během fáze ozdravných postupů a preventivní fáze by akcionáři měli mít i nadále plnou odpovědnost a kontrolu nad pojišťovnou nebo zajišťovnou. Tuto odpovědnost by měli pozbyt, jakmile je v dané pojišťovně nebo zajišťovně zaveden režim řešení krize. Rámec pro řešení krize by proto měl stanovit včasné zahájení řešení krize, tj. před tím, než je pojišťovna nebo zajišťovna z hlediska rozvahy nebo peněžního toku v platební neschopnosti, před úplnou likvidací vlastního kapitálu nebo před tím, než pojišťovna nebo zajišťovna ztratí schopnost plnit své splatné platební závazky. Řešení krize by mělo být zahájeno, pokud orgán dohledu poté, co konzultoval orgán příslušný k řešení krize, nebo orgán příslušný k řešení krize poté, co konzultoval orgán dohledu, rozhodne, že pojišťovna nebo zajišťovna je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné a že by alternativní opatření takovému selhání v přiměřené lhůtě nezabránila. U pojišťovny nebo zajišťovny by se mělo uvažovat, že je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, v kterékoli z těchto situací: i) pokud pojišťovna nebo zajišťovna poruší nebo pravděpodobně poruší minimální kapitálový požadavek stanovený v hlavě I kapitole VI oddíle 5 směrnice 2009/138/ES a pokud neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by byl soulad s tímto požadavkem obnoven; ii) pokud pojišťovna nebo zajišťovna přestane splňovat podmínky pro udělení povolení nebo pokud závažným způsobem poruší své zákonné povinnosti stanovené právními předpisy, které se na ni vztahují, nebo je pravděpodobné, že tyto své zákonné povinnosti stanovené právními předpisy, které se na ni vztahují, závažným způsobem poruší v blízké budoucnosti způsobem, který by odůvodňoval odnětí povolení; iii) pokud jsou aktiva pojišťovny nebo zajišťovny nižší než její závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude; iv) pokud pojišťovna nebo zajišťovna ztratí schopnost hradit své dluhy nebo jiné závazky, včetně plateb pojistníkům nebo oprávněným v okamžiku jejich splatnosti, nebo je pravděpodobné, že tuto schopnost ztratí v blízké budoucnosti; nebo v) pokud pojišťovna nebo zajišťovna požaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu.
- (33) Aby bylo možné jasně vymezit povinnosti mezi orgány dohledu a orgány příslušnými k řešení krize, mělo by být upřesněno, že jakmile orgán příslušný k řešení krize přijme opatření k řešení krize, nese konečnou odpovědnost za účinné provedení takového opatření k řešení krize. Od tohoto okamžiku by se proto měl orgán dohledu zdržet přijímání jakýchkoli opatření ve vztahu k podniku v režimu řešení krize bez předchozího souhlasu orgánu příslušného k řešení krize. Podobně by měl mít orgán příslušný k řešení krize pravomoc ukončit v souvislosti s opatřením k řešení krize jakékoli opatření přijaté orgánem dohledu v případě, že by jeho pokračování bránilo použití nástrojů k řešení krize.
- (34) Použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize by mohly zasahovat do práv akcionářů a věřitelů pojišťoven a zajišťoven. Zvláště pravomoc orgánů příslušných k řešení krize převádět akcie nebo veškerá aktiva pojišťovny nebo zajišťovny, popřípadě jejich část, soukromému kupujícímu bez svolení akcionářů zasahuje do jejich vlastnických práv. Kromě toho pravomoc rozhodnout, které závazky by měly být z pojišťovny nebo zajišťovny v selhání vyvedeny s cílem zajistit kontinuitu služeb a zabránit nepříznivým dopadům na pojistníky, oprávněné osoby, poškozené strany, reálnou ekonomiku nebo celkovou finanční stabilitu, by mohla narušit rovné zacházení s věřiteli. Veškeré nástroje k řešení krize by proto měly být použity pouze na pojišťovny nebo zajišťovny, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné, a pouze pokud je jejich použití nezbytné a přiměřené ke splnění účelů řešení krize v obecném zájmu s náležitým ohledem na cíl ochrany kolektivního zájmu pojistníků, oprávněných osob a žadatelů. Individuální zájem konkrétní osoby nebo skupiny by neměl převážet nad celkovou vyvážeností kolektivních zájmů pojistníků, oprávněných osob a žadatelů dotčeného podniku.

- (35) Nástroje k řešení krize by se měly použít zejména tehdy, pokud pojišťovna nebo zajišťovna nemůže být likvidována v běžném úpadkovém řízení, aniž by to nepřiměřeně ovlivnilo ochranu pojistníků, oprávněných osob a žadatelů, destabilizovalo finanční systém nebo bránilo rychlému převodu a kontinuitě zásadních funkcí a pokud neexistuje přiměřená vyhlídka na jakékoli alternativní soukromé řešení, včetně jakéhokoli zvýšení kapitálu stávajícími akcionáři nebo jakoukoli třetí stranou, které by postačovalo k obnovení plné životaschopnosti subjektu, aniž by to mělo vliv na pohledávky z pojištění nebo zajištění. Při určování, zda je použití nástrojů k řešení krize nezbytné ve veřejném zájmu, by měly být zohledněny garanční systémy v pojišťovnictví vztahující se na pojišťovnu nebo zajišťovnu, která splňuje podmínky pro úpadkové řízení nebo řešení krize. Jakýkoli zásah do práv akcionářů a věřitelů na základě opatření k řešení krize by měl být slučitelný s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Zejména v případech, kdy se věřitelům patřícím do téže třídy dostane v souvislosti s opatřeními k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozdílné zacházení odůvodněno veřejným zájmem a mělo by být úměrné rizikům, na něž jsou tato opatření zacílena, a nemělo by být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti.
- (36) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít určitou míru flexibility, aby mohly vyvážit účel řešení krize, případně s přihlédnutím k povaze a okolnostem každého případu.
- (37) Při sledování účelů řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly posoudit nejvhodnější způsob minimalizace nákladů na řešení krize. Účelem řešení krize je minimalizovat spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu, ale využití této podpory rovněž představuje náklady na řešení krize. Minimalizace nákladů by však neměla být považována za samostatný účel řešení krize, ale spíše za zásadu, podle níž by se orgány příslušné k řešení krize měly řídit při rozhodování o tom, jak nejlépe dosáhnout účelů řešení krize.
- (38) Při používání nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly přijmout veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby opatření k řešení krize byla přijata v souladu se zásadou, že pohledávky z pojištění a zajištění jsou dotčeny poté, co akcionáři a ostatní věřitelé převezmou svůj podíl na ztrátách. Orgány příslušné k řešení krize by navíc měly rovněž zajistit, aby náklady na řešení krize pojišťoven nebo zajišťoven byly minimalizovány a aby se věřitelům téže třídy dostalo rovného zacházení.
- (39) Odpisem nebo konverzí kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů a jiných způsobilých závazků by měl být zajištěn interní mechanismus absorpce ztrát. Tento mechanismus by společně s nástroji převodu, jejichž cílem je zachování kontinuity pojistného krytí ve prospěch pojistníků, oprávněných osob a poškozených stran, měl zajistit dosažení účelů řešení krize a měl by do značné míry omezit dopad selhání pojišťovny nebo zajišťovny na pojistníky. V extrémních případech by však řešení krize pojišťovny nebo zajišťovny mohlo vyžadovat zásah ze strany specifických vnitrostátních systémů, zejména garančního systému v pojišťovnictví nebo fondu pro řešení krizí, za účelem zajištění doplňkových zdrojů pro absorpci ztrát a restrukturalizaci, nebo v krajním případě mimořádné veřejné finanční prostředky. Záruky, jež jsou nezbytné k ochraně věřitelů, by rovněž měly zohledňovat existenci těchto specifických vnitrostátních systémů, které musí být v souladu s rámcem státní podpory Unie. Před uplatněním jakékoli mimořádné veřejné finanční podpory by měl být použit nástroj odpisu nebo konverze.
- (40) Zásah do majetkových práv by neměl být nepřiměřený. Dotčení akcionáři, pojistníci, oprávněné osoby, žadatelé a jiní věřitelé pojišťoven a zajišťoven by proto neměli utrpět větší ztráty, než jaké by utrpěli, kdyby byla pojišťovna nebo zajišťovna v době přijetí rozhodnutí o řešení krize zlikvidována. Zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, odráží základní právo na vlastnictví chráněné článkem 17 Listiny. Toto právo by mělo být chráněno v rámci správného postupu řešení krize tím, že se zajistí, aby žádný dotčený akcionář, pojistník, oprávněná osoba, žadatel nebo jiný věřitel nebyl v horším postavení než v případě běžného úpadkového řízení. Ocenění v zacházení, kterého by se pojistníkům, oprávněným osobám a poškozeným stranám v takovém případě dostalo, by mělo zahrnovat veškeré platby, které by pojistníci, oprávněné osoby a poškozené strany obdrželi od garančních systémů v pojišťovnictví a případně od orgánů pro odškodnění podle směrnice 2009/103/ES. V případě částečného převodu aktiv a závazků pojišťovny nebo zajišťovny v režimu řešení krize na soukromého kupujícího nebo překlenovací podnik by zbývající část tohoto podniku v režimu řešení krize měla být likvidována

v běžném úpadkovém řízení. Akcionáři a věřitelé, kteří zůstanou v likvidačním řízení pojišťovny nebo zajišťovny, by měli mít nárok obdržet v likvidačním řízení úhradu svých pohledávek nebo náhradu za ně, která by neměla být nižší než částka, kterou by obdrželi, pokud by celá pojišťovna nebo zajišťovna byla likvidována v běžném úpadkovém řízení.

- (41) Na ochranu práv akcionářů a věřitelů, včetně pojistníků, oprávněných osob a žadatelů, by měly být stanoveny jasné povinnosti ohledně ocenění aktiv a závazků podniku v režimu řešení krize a v souvislosti s oceněním ohledně zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům, včetně pojistníků, oprávněných osob a žadatelů, dostalo, pokud by pojišťovna nebo zajišťovna byla likvidována v běžném úpadkovém řízení. Je proto nutné stanovit, že před přijetím jakéhokoli opatření k řešení krize by mělo být provedeno spravedlivé a reálné ocenění aktiv a závazků pojišťovny a zajišťovny. Na toto ocenění by se mělo vztahovat právo na soudní přezkum. Vzhledem k povaze opatření k řešení krize a jeho úzké vazbě na ocenění by však toto právo na soudní přezkum mělo být možné uplatnit pouze v případech, že je zároveň uplatněno vůči rozhodnutí o řešení krize. Dále je nutné stanovit, že po použití nástrojů k řešení krize se provede srovnání mezi zacházením, kterého se akcionářům a věřitelům, včetně pojistníků, oprávněných osob a žadatelů, skutečně dostalo, a zacházením, kterého by se jim dostalo v běžném úpadkovém řízení. Toto srovnání *ex post* by mělo být napadnutelné bez ohledu na rozhodnutí o řešení krize. Akcionáři a věřitelé, kteří obdrželi nižší částku než částku, kterou by obdrželi v běžném úpadkovém řízení, by měli mít nárok na úhradu rozdílu.
- (42) Jsou-li přijata opatření k řešení krize, mohli by si pojistníci ponechat některé nebo všechny výhody stanovené v jejich smlouvách a nemuseli by nutně uzavřít novou pojistnou smlouvu. V případě likvidace podniku v běžném úpadkovém řízení by změna smlouvy mohla pro pojistníky znamenat reprodukční náklady. Zejména u dlouhodobých pojistných smluv by tržní podmínky a vlastní charakteristiky pojistníků, jakož i dodatečné náklady, jako jsou poplatky za zprostředkování a uzavírání smluv, mohly vést ke značným nákladům pro pojistníky, kteří budou muset své smlouvy nahradit. Při odhadování těchto reprodukčních nákladů v souvislosti se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, je třeba vycházet z toho, že k uzavření nové pojistné smlouvy se srovnatelným krytím dostupným na trhu vůči převládajícím tržním sazbám dojde v přiměřené lhůtě ode dne opatření k řešení krize.
- (43) Je důležité, aby byly při selhání pojišťovny nebo zajišťovny uznány ztráty. Ocenění aktiv a závazků pojišťoven nebo zajišťoven, jež jsou v selhání, by mělo vycházet ze spravedlivých, obezřetných a realistických předpokladů v okamžiku použití nástrojů k řešení krize. Při ocenění by však hodnota závazků neměla být ovlivněna finanční situací dané pojišťovny nebo zajišťovny. Ocenění pro účely informování o volbě a koncepci opatření k řešení krize by měla být v souladu s použitelným obezřetnostním regulačním rámcem, ale v souvislosti s řešením krize by mohly být provedeny cílené změny zásad, z nichž tento rámec vychází, zejména pokud není splněn předpoklad, že podnik bude pokračovat ve své činnosti. Ve výjimečných naléhavých případech by mělo být možné, aby orgány příslušné k řešení krize provedly rychlé ocenění aktiv a závazků pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání. Takové ocenění by mělo být prozatímní a mělo by se použít do doby, než bude provedeno nezávislé ocenění. EIOPA by měl stanovit rámec zásad uplatňovaných při provádění takových ocenění a umožnit, aby orgány příslušné k řešení krize a nezávislí odhadci mohli v příslušných případech používat různé specifické metodiky.
- (44) Při přijímání opatření k řešení krize by měly vzít orgány příslušné k řešení krize v úvahu opatření stanovená v plánech řešení krize a podle těchto opatření postupovat, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelů řešení krize bude účinněji dosaženo prostřednictvím opatření, která v plánech řešení krize stanovená nejsou.
- (45) Nástroje k řešení krize by měly být navrženy tak, aby byly vhodné pro širokou škálu velmi nepředvídatelných scénářů, při zohlednění skutečnosti, že může být rozdíl mezi krizí jedné pojišťovny nebo zajišťovny a širší systémovou krizí. Nástroje k řešení krize by se proto měly vztahovat na každý z těchto scénářů, včetně solventního ukončení činnosti podnikem v režimu řešení krize do ukončení jeho činnosti, převodu činnosti nebo akcií podniku v režimu řešení krize, zřízení překlenovacího podniku, oddělení aktiv a závazků podniku, jež je v selhání, od znehodnocených nebo nedostatečně výkonných portfolií a odpis nebo konverze kapitálových nástrojů a jiných způsobitelných závazků pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání.

- (46) Ve zvláštních případech, pokud určité subjekty skupiny poskytují podniku v režimu řešení krize služby, které jsou nezbytné pro zajištění kontinuity pojistného krytí, by měl mít orgán příslušný k řešení krize pravomoc zajistit, aby zboží a služby poskytované tímto poskytovatelem základních služeb byly i nadále poskytovány v případě, že se jeho finanční situace zhorší v důsledku selhání pojišťovny nebo zajišťovny v téže skupině, a využití této pravomoci je nezbytné k zachování kontinuity pojistného krytí poskytovaného jinými subjekty skupiny. Tyto pravomoci by mohly zahrnovat výkon pravomocí k řešení krize a použití nástrojů k řešení krize na poskytovatele základních služeb.
- (47) Pokud byly k převodu pojistných kmenů na zdravý subjekt, jímž může být kupující ze soukromého sektoru nebo překlenovací podnik, použity nástroje k řešení krize, měla by být zbylá část podniku v přiměřené lhůtě zlikvidována. Délka této lhůty by měla být odvislá od toho, zda je potřeba, aby pojišťovna nebo zajišťovna, jež je v selhání, poskytovala služby nebo podporu, jež kupujícímu ze soukromého sektoru nebo překlenovacímu podniku umožní vykonávat činnosti nebo služby nabyté na základě tohoto převodu.
- (48) V každém členském státě by měly být zavedeny mechanismy financování s cílem odškodnit pojistníky, oprávněné osoby a žadatele pojištěn a zajištěn povolených v tomto členském státě. Mechanismy financování by měly být k dispozici k uspokojení pohledávek jiných věřitelů a akcionářů podle zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, pokud je to nezbytné k tomu, aby se zabránilo závislosti na veřejných prostředcích. Tyto pohledávky by měly být vypočítány v souladu s hierarchií věřitelů v běžném úpadkovém řízení, aby se zamezilo tomu, že akcionáři nebo jiní věřitelé budou odškodněni dříve, než budou plně odškodněni pojistníci, oprávněné osoby nebo žadatelé. Ačkoli je třeba zabránit přímé absorpci ztrát pojišťovny, mělo by být možné využít tyto mechanismy financování k financování jiných nákladů spojených s použitím nástrojů k řešení krize jako krajního řešení, a to v míře, v jaké je to nezbytné pro dosažení účelů řešení krize, a pokud budou plně respektovány zásady řešení krize. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že mechanismy financování by mohly být použity k absorpci ztrát pojistníků, oprávněných osob a žadatelů. V takovém případě by podnik v selhání opustil trh a všechna portfolia pojistných smluv nebo jejich část by byla převedena v rámci nástroje převodu činnosti nebo na překlenovací podnik, nebo by byla v podniku v režimu řešení krize zachována, pokud by bylo zavedeno solventní ukončení činnosti. V každém případě by kapitálové nástroje akcionářů měly být odepsány před tím, než by bylo možné použít mechanismy financování k řešení krize k absorpci ztrát. Vzhledem k rozmanitosti na trzích s pojištěním by členské státy měly mít určitou flexibilitu v souvislosti s konkrétními mechanismy vnějšího financování, pokud je zajištěna dostupnost dostatečné likvidity, aby bylo zaručeno vyplacení náhrady v přiměřené lhůtě. Členský stát by měl uložit povinnost přispívat pouze pojišťovnám a zajišťovnám povoleným v daném členském státě a pobočkám podniku ze třetí země v Unii, které jsou usazeny na jeho území.
- (49) Nástroj převodu činnosti by měl orgánům příslušným k řešení krize umožnit prodat pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo část její činnosti jednomu či více kupujícím bez svolení akcionářů. Při použití nástroje převodu činnosti by orgány měly provést kroky k uvedení pojišťovny nebo zajišťovny nebo části její činnosti na trh v otevřeném, transparentním a nediskriminačním procesu a dosáhnout co nejvyšší prodejní ceny. Není-li možno tento postup z důvodů naléhavosti použít, měly by orgány učinit kroky k nápravě škodlivých dopadů na hospodářskou soutěž a na vnitřní trh.
- (50) Veškeré čisté výnosy z převodu aktiv nebo závazků podniku v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch podniku, který zůstane v likvidačním řízení. Z veškerých čistých výnosů z převodu akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných podnikem v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měli mít prospěch vlastníci těchto akcií nebo jiných nástrojů účasti za předpokladu, že pojistníkům a jiným věřitelům je nejprve poskytnuta náhrada, a to v rozsahu, v jakém byly jejich pohledávky odepsány bez plné náhrady. Při výpočtu výnosů by se měly odečíst náklady vzniklé selháním pojišťovny nebo zajišťovny a během procesu řešení krize.
- (51) Informace týkající se uvedení pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, na trh a jednání s potenciálními nabyvateli před použitím nástroje převodu činnosti mohou být citlivé a mohly by oslabit důvěru v trh s pojištěním. Proto je důležité zajistit, aby bylo zveřejnění takových informací požadovaných nařízením Evropského parlamentu a Rady

(EU) č. 596/2014⁽⁷⁾ možné odložit po dobu nezbytnou k vypracování plánu a struktury řešení krize dotčené pojišťovny nebo zajišťovny.

- (52) Překlenovací podnik je pojišťovna nebo zajišťovna, která je zcela nebo z části vlastněná jedním nebo více veřejnými orgány nebo je ovládána orgánem příslušným k řešení krize. Hlavním účelem překlenovacího podniku je zajistit, aby byly i nadále pojištěnkům pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, poskytovány zásadní funkce. Překlenovací podnik by proto měl být provozován jako životaschopný subjekt, jenž pokračuje v činnosti, a měl by být, jakmile pro to nastanou vhodné podmínky, vrácen na trh nebo zlikvidován, pokud již není životaschopný.
- (53) Nástroj oddělení aktiv a závazků by měl orgánům umožnit převést aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize na samostatný nástroj s cílem tato aktiva, práva nebo závazky převést, spravovat a zlikvidovat. Aby se zamezilo nepřiměřené konkurenční výhodě pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, měl by se nástroj oddělení aktiv a závazků, jehož hlavním účelem je usnadnit převod pojistného kmene, použít pouze společně s jinými nástroji.
- (54) Účinný režim řešení krize by měl zajistit, aby mohla být krize pojišťoven nebo zajišťoven řešena způsobem, který minimalizuje nepříznivý dopad selhání na pojistníky, daňové poplatníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu. Odpis nebo konverze by měla zajistit, aby akcionáři a věřitelé pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, nesli ztráty jako první před tím, než jsou dotčeny pohledávky z pojištění a zajištění, a aby nesli přiměřenou část nákladů vzniklých na základě selhání pojišťovny nebo zajišťovny, jakmile je vykonána pravomoc k řešení krize. Nástroj odpisu nebo konverze by tedy měl akcionáře a věřitele pojišťoven nebo zajišťoven a do určité míry i pojistníky více motivovat k tomu, aby za běžných podmínek sledovali zdraví pojišťovny nebo zajišťovny.
- (55) Je důležité zajistit, aby orgány příslušné k řešení krize měly za různých okolností potřebnou flexibilitu, aby mohly u podniku v režimu řešení krize zavést režim solventního ukončení činnosti, převést jeho aktiva, práva a závazky za co nejlepších podmínek pro pojistníky nebo rozdělit zbývající ztráty. Je proto vhodné stanovit, aby orgány příslušné k řešení krize měly možnost použít nástroj odpisu nebo konverze, a to jak v případě, kdy je cílem řešit krizi pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, jako pojišťovny nebo zajišťovny v režimu solventního ukončení činnosti, tak v případě, kdy jsou zásadní pojišťovací služby převedeny, zatímco zbylá část pojišťovny nebo zajišťovny ukončí svou činnost a je zlikvidována. V této souvislosti by mohla být namísto restrukturalizace pojistných závazků s cílem zajistit pokračování významné části pojistného krytí, pokud se má za to, že je to v nejlepším zájmu pojistníků.
- (56) Pokud je reálně pravděpodobné, že může být obnovena životaschopnost podniku a že pojistníci neutrpí v režimu řešení krize žádné ztráty, lze k obnově podniku v režimu řešení krize na fungující podnik použít nástroj odpisu nebo konverze. V takovém případě by měla řešení krize prostřednictvím odpisu nebo konverze doprovázet výměna vedení, s výjimkou případů, kdy je ponechání vedení přiměřené a nezbytné k dosažení účelů řešení krize.
- (57) Nástroj odpisu nebo konverze by se neměl použít na pohledávky, které jsou zajištěné, kolateralizované či jinak zaručené, protože by odpis nebo konverze nemusely být účinné nebo by mohly mít nepříznivý dopad na finanční stabilitu. Aby však bylo zajištěno, že nástroj odpisu nebo konverze bude účinný a dosáhne svých cílů, je žádoucí, aby jej bylo možné používat na co nejširší škálu nezajištěných závazků pojišťovny nebo zajišťovny v selhání. Je ovšem vhodné některé druhy nezajištěných závazků z působnosti nástroje odpisu nebo konverze vyloučit. V zájmu zajištění kontinuity zásadních funkcí by se nástroj odpisu nebo konverze neměl použít na některé závazky vůči zaměstnancům pojišťovny nebo zajišťovny v selhání či na obchodní závazky související se zbožím a službami nezbytnými pro každodenní fungování pojišťovny nebo zajišťovny. Aby bylo možné uhradit důchodové pohledávky a důchody splatné penzijním fondům a penzijním správcům nebo v souvislosti s nimi, neměl by se nástroj odpisu nebo konverze použít na závazky pojišťovny nebo zajišťovny v selhání vůči důchodovému systému. Za účelem omezení rizika systémového šíření krize by se nástroj odpisu nebo konverze neměl použít na závazky vzniklé

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnice Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).

z účasti v platebním systému, jejichž zbývající splatnost je kratší než sedm dní, ani na závazky s původní splatností kratší než sedm dní vůči pojišťovným a zajišťovným, úvěrovým institucím a investičním podnikům jiným než subjektům, které jsou součástí stejné skupiny.

- (58) Jedním z hlavních účelů řešení krize je ochrana kolektivního zájmu pojistníků, oprávněných osob a žadatelů. Na pohledávky z pojištění a zajištění by se proto měl použít nástroj odpisu nebo konverze pouze v krajním případě a orgány příslušné k řešení krize by měly pečlivě zvážit důsledky potenciálního odpisu pohledávek z pojištění vzniklých na základě pojistných smluv v držení fyzických osob a mikropodniků a malých a středních podniků.
- (59) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít pravomoc závazky zcela nebo zčásti vyloučit v určitých případech, kdy tyto závazky není možné odepsat nebo konvertovat v přiměřené lhůtě, kdy je vyloučení nezbytně nutné a přiměřené k dosažení účelů řešení krize nebo kdy by použití nástroje odpisu nebo konverze vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky nebyly vyloučeny. Při uplatnění těchto vyloučení je s ohledem na ně možné zvýšit úroveň odpisu nebo konverze u jiných způsobilých závazků, je-li dodržena zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení. Od členských států by se rovněž nemělo vyžadovat, aby financovaly řešení krize ze svých rozpočtů.
- (60) Při používání nástroje odpisu nebo konverze na pojistné smlouvy by orgány příslušné k řešení krize měly vzít v úvahu, že povinné minimální úrovně krytí podle použitelného práva jsou splněny po restrukturalizaci smlouvy. To by nemělo orgánu příslušnému k řešení krize bránit v použití nástroje odpisu nebo konverze na pojistné pohledávky vzniklé před datem opatření k řešení krize.
- (61) Orgány příslušné k řešení krize by zpravidla měly používat nástroj odpisu nebo konverze způsobem, který respektuje rovnocenné zacházení s věřiteli a zákonné pořadí pohledávek v souladu s příslušným insolvenčním právem. Ztráty by proto měly být nejprve absorbovány nástroji regulatorního kapitálu a měly by být přiděleny akcionářům cestou buď zrušení či převodu akcií, nebo silného nařazení podílů. Pokud to nestačí, měly by být podřízené závazky konvertovány nebo odepsány. Prioritní závazky by měly být konvertovány nebo odepsány pouze v případě, že byl konvertován nebo odepsán celý podřízený dluh. Zpochybnění snížení jistiny nástroje nebo závazku nebo jejich konverze v důsledku výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi by mělo být možné pouze podle práva členského státu orgánu příslušného k řešení krize, který vykonával pravomoci k odpisu nebo konverzi.
- (62) Vyloučení závazků, mimo jiné v případě platebních systémů a systémů vypořádání, zaměstnanců nebo obchodních věřitelů nebo přednostního pořadí by mělo být uplatněno ve třetích zemích stejně jako v Unii. Aby bylo v případě potřeby možné odepsat nebo konvertovat závazky ve třetích zemích, mělo by se stanovit, že smluvní podmínky, které se řídí právem třetích zemí, tuto možnost připouští. Sjednání takové smluvní podmínky by nemělo být vyžadováno ve vztahu k závazkům vyloučeným z použití nástroje odpisu nebo konverze či v případě, že právo dané třetí země nebo závazná dohoda uzavřená s touto třetí zemí umožňují, aby orgán dotčeného členského státu příslušný k řešení krize použil nástroj odpisu nebo konverze.
- (63) Akcionáři a věřitelé by měli v nezbytné míře přispívat do mechanismů alokace ztrát pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání. Členské státy by proto měly zajistit, aby nástroje kapitálu tier 1, tier 2 a tier 3 v okamžiku neživotaschopnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která je vydala, plně absorbovaly ztráty. Orgány příslušné k řešení krize by tedy měly mít povinnost tyto nástroje plně odepsat nebo je případně konvertovat do nástrojů kapitálu tier 1 v okamžiku neživotaschopnosti a ještě předtím, než jsou přijata jakákoli opatření k řešení krize. Pro tento účel by se okamžikem neživotaschopnosti měl rozumět buď okamžik, kdy dotčený orgán příslušný k řešení krize shledá, že pojišťovna nebo zajišťovna splňuje podmínky zahájení řešení krize, nebo okamžik, kdy dotčený orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že by pojišťovna nebo zajišťovna přestala být životaschopná, pokud by uvedené kapitálové nástroje nebyly odepsány nebo konvertovány. Uvedené požadavky by měly být uznány v podmínkách, jimiž se tyto nástroje řídí, a v jakémkoli prospektu nebo nabídkových dokumentech zveřejněných nebo poskytnutých v souvislosti s těmito nástroji.
- (64) K zajištění účinného provedení řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly mít veškeré nezbytné zákonné pravomoci, které mohou být v různých kombinacích vykonány při používání nástrojů k řešení krize. Tyto zákonné pravomoci by měly zahrnovat pravomoci k převodu akcií, aktiv, práv nebo závazků pojišťovny nebo zajišťovny

v selhání na jiný subjekt, a to i jinou pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo překlenovací podnik, pravomoci k odpisu nebo zrušení akcií nebo k odpisu nebo konverzi závazků pojišťovny nebo zajišťovny v selhání, pravomoc vyměnit vedení a pravomoc pozastavit úhradu závazků. Nutné jsou doplňkové pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat od ostatních částí skupiny kontinuitu základních služeb.

- (65) Není nutné předepisovat přesný způsob, jakým by měly orgány příslušné k řešení krize do pojišťovny nebo zajišťovny v selhání zasahovat. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít na výběr mezi převzetím kontroly prostřednictvím přímého zásahu do pojišťovny nebo zajišťovny nebo prostřednictvím úředního příkazu. Měly by se rozhodovat podle okolností daného případu.
- (66) Je nezbytné stanovit procesní požadavky, jimiž se zajistí, že se opatření k řešení krize řádně oznámí a zveřejní. Jelikož informace získané orgány příslušnými k řešení krize a jejich odbornými poradci během procesu řešení krize mohou být citlivé, měl by se na ně předtím, než se rozhodnutí o řešení krize zveřejní, vztahovat účinný režim důvěrnosti. Je nutné předpokládat, že veškeré informace poskytnuté v souvislosti s rozhodnutím před jeho vydáním, ať již se jedná o to, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, či o použití konkrétního nástroje nebo opatření v rámci zvoleného postupu, mají dopad na veřejné a soukromé zájmy, jichž se dané kroky dotýkají. Je proto nezbytné zajistit vhodné mechanismy pro zachování důvěrnosti takových informací, a to i ohledně obsahu a podrobností ozdravných plánů a plánů řešení krize a výsledku posouzení provedených v této souvislosti.
- (67) Nemělo by se bránit výměně informací mezi orgány příslušnými k řešení krize a daňovými orgány. Tyto výměny by měly být v souladu s vnitrostátními právními předpisy, a pokud informace pocházejí z jiného členského státu, měly by být vyměňovány pouze s výslovným souhlasem relevantního orgánu, od něhož informace pocházejí.
- (68) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít doplňkové pravomoci k zajištění účinnosti převodu akcií nebo dluhových nástrojů a aktiv, práv a závazků na nabývající třetí stranu nebo na překlenovací podnik. Ekonomické výhody plynoucí ze zajišťovacích dohod by měly být zachovány především za účelem usnadnění převodu pohledávek z pojištění nebo zajištění, aniž by byl ovlivněn celkový rizikový profil souvisejícího portfolia a souvisejících technických rezerv a kapitálových požadavků. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly mít možnost převést pohledávky z pojištění nebo zajištění společně s jejich příslušnými zajišťovacími právy. Tato schopnost by měla rovněž zahrnovat pravomoc vyjmout z převáděných nástrojů nebo aktiv práva třetích stran, pravomoc vymáhat plnění smluv a pravomoc stanovit kontinuitu ujednání ve vztahu k příjemci převedených aktiv a akcií. Právo některé ze stran ukončit smlouvu s podnikem v režimu řešení krize nebo subjektem jeho skupiny z důvodů jiných, než je pouhé řešení krize pojišťovny nebo zajišťovny v selhání, by rovněž nemělo být dotčeno. Orgány příslušné k řešení krize by navíc měly mít doplňkovou pravomoc uložit zbytkové pojišťovně nebo zajišťovně, u níž probíhá likvidace v běžném úpdkovém řízení, aby poskytovala nezbytné služby, které umožní, aby podnik, na který byly na základě použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovacího podniku převedeny aktiva či akcie, provozoval své podnikání.
- (69) Podle článku 47 Listiny každý, jehož práva a svobody zaručené právem Unie byly porušeny, má právo na účinné prostředky nápravy před soudem. Rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize by proto měla podléhat soudnímu přezkumu.
- (70) Opatření krizového řízení přijatá orgány příslušnými k řešení krize mohou vyžadovat komplexní ekonomická hodnocení a velký prostor pro uvážení. Orgány příslušné k řešení krize tedy disponují speciální odborností k provádění těchto hodnocení a k vymezení podmínek pro náležité využívání prostoru pro uvážení. Proto je důležité zajistit, aby z těchto komplexních ekonomických hodnocení vypracovaných orgány příslušnými k řešení krize v té souvislosti vycházely vnitrostátní soudy při přezkumu daných opatření krizového řízení. Složitost těchto hodnocení by však neměla vnitrostátním soudům bránit v tom, aby ověřily věcnou správnost, spolehlivost a logičnost důkazů, o něž se orgán příslušný k řešení krize opírá, to, zda důkazy obsahují všechny relevantní informace, které je třeba zohlednit pro posouzení komplexní situace, a to, zda mohou být podkladem pro závěry z nich vyvozené.
- (71) S cílem řešit naléhavé situace je nezbytné stanovit, že podání jakéhokoli návrhu na soudní přezkum nemá automatický odkladný účinek na napadené rozhodnutí a že rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize je okamžitě vykonatelné, přičemž by měla platit domněnka, že odklad jeho vykonatelnosti je v rozporu s veřejným zájmem.

- (72) Je nezbytné, aby orgány výkonem pravomocí k řešení krize chránily třetí strany, které v dobré víře získaly aktiva, práva a závazky podniku v režimu řešení krize. Stejně tak je nutné zajistit stabilitu finančních trhů. Právem na soudní přezkum rozhodnutí o řešení krize by proto neměl být dotčen žádný následný správní akt nebo transakce uzavřená na základě zrušeného rozhodnutí. V takových případech by se náprava protiprávního rozhodnutí měla omezit na přiznání náhrady škody, kterou dotčené osoby utrpěly.
- (73) Závažné ohrožení finanční stability v dotčeném členském státě a v Unii si může vynutit naléhavé přijetí opatření krizového řízení. Všechny postupy stanovené vnitrostátním právem pro podání žádosti o soudní schválení opatření krizového řízení předem a soudní posouzení této žádosti by měly probíhat urychleně. Členské státy by měly zajistit, aby mohl příslušný orgán přijmout rozhodnutí ihned po soudním schválení. Tím by nemělo být dotčeno právo zúčastněných stran požádat soud o zrušení rozhodnutí. Mělo by to však být umožněno pouze na omezenou dobu po přijetí opatření krizového řízení orgánem příslušným k řešení krize, aby nedošlo k nepřiměřenému odkladu uplatňování rozhodnutí o řešení krize.
- (74) Účinné řešení krize a potřeba zamezit sporům o příslušnost vyžadují, aby nebyla vůči pojišťovně nebo zajišťovně v selhání zahajována žádná běžná úpadková řízení či aby se v nich nepokračovalo, zatímco orgán příslušný k řešení krize vykonává své pravomoci k řešení krize nebo používá nástroje k řešení krize, pokud se tak neděje z podnětu nebo se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize. Je proto nezbytné stanovit, aby některé smluvní závazky byly na omezenou dobu pozastaveny, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít nástroje k řešení krize. Tato možnost by však neměla platit pro povinnosti ve vztahu k systémům určeným členskými státy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES⁽⁸⁾, včetně ústředních protistran. Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě platební neschopnosti účastníka takového systému. Je nutné zajistit, aby byla tato ochranná opatření nadále uplatňována v krizových situacích a aby byla zachována odpovídající jistota pro provozovatele platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry a další účastníky trhu. Opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení by samo o sobě nemělo být pokládáno za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle příslušných smluv.
- (75) Je nutné zajistit, aby orgány příslušné k řešení krize, pokud převádějí aktiva a závazky kupujícímu ze soukromého sektoru nebo překlenuvacímu podniku, měly dostatek času na identifikaci smluv, které je zapotřebí převést. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly mít možnost omezit práva protistran finanční smlouvy závěrečně vypořádat, urychlit je nebo jiným způsobem ukončit před skutečným převodem. Toto omezení by mělo orgánům příslušným k řešení krize pomoci získat úplnou představu o rozvaze pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, beze změn hodnoty nebo rozsahu v důsledku případného rozsáhlého uplatnění práv na ukončení smlouvy, a mělo by pomoci zamezit nestabilitě trhu. K zasahování do smluvních práv protistran by však mělo docházet pouze v minimální nezbytné míře. Jakékoli omezení práv na ukončení smlouvy uplatněné orgány příslušnými k řešení krize by se proto mělo vztahovat pouze na opatření krizového řízení nebo události nastalé v přímé souvislosti s uplatněním takového opatření. Práva na ukončení smlouvy vyplývající z jakéhokoli jiného neplnění, včetně neuhrazení nebo nedodání marže, by tedy měla zůstat zachována.
- (76) Je nutné zachovat legitimní ujednání kapitálového trhu v případě převodu některých, nikoli však všech aktiv, práv a závazků pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání. Je proto vhodné stanovit záruky, které zabrání dělení propojených závazků nebo propojených práv a smluv, včetně smluv se stejnou protistranou krytých zajišťovacími dohodami, dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohod o vzájemném započtení pohledávek, nettingových dohod při okamžitém vypořádání smlouvy a ujednání o strukturovaném financování. Pokud se používají tyto záruky, měly by být orgány příslušné k řešení krize povinny převést všechny propojené smlouvy v rámci chráněného ujednání nebo je všechny ponechat ve zbytkové pojišťovně nebo zajišťovně v selhání. Tyto záruky by měly zajistit, že nebude dotčeno nakládání s expozicemi zahrnutými do nettingové dohody pro regulační účely podle směrnice 2009/138/ES.

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (77) Pro zajištění finanční stability pojišťovny nebo zajišťovny by mělo být zavedeno pozastavení práv pojistníků na odbytné. Toto pozastavení a z něj vyplývající finanční stabilita dotčené pojišťovny a zajišťovny by měly orgánům příslušným k řešení krize poskytnout dostatek času na ocenění těchto pojišťoven a zajišťoven a na posouzení, které nástroje k řešení krize by měly být použity. Toto pozastavení by mělo rovněž zajistit rovné zacházení s pojistníky, a tím by mělo zamezit potenciálním nepříznivým finančním dopadům na pojistníky, kteří jako jedni z prvních neuplatnili právo na odbytné z pojistné smlouvy. Protože jedním z účelů řešení je zajištění kontinuity pojistného krytí, měli by pojistníci nadále hradit veškeré povinné platby podle příslušných pojistných nebo zajišťovacích smluv, a to i v případě anuit.
- (78) Zajištěním toho, aby orgány příslušné k řešení krize měly k dispozici stejné nástroje a pravomoci k řešení krize, se usnadní koordinovaný postup v případě selhání přeshraniční skupiny. K podpoře spolupráce a zabránění nejednotným vnitrostátním reakcím jsou však zřejmě nezbytné další kroky. Orgány příslušné k řešení krize by při řešení krize subjektů ve skupině měly proto být povinny spolupracovat a svůj postup konzultovat v kolegiích k řešení krize za účelem dohodnutí programu řešení krize na úrovni skupiny. S cílem poskytnout fórum pro diskuzi a dosáhnout takové dohody by měla být kolegia k řešení krize založena rozšířením stávajících kolegií orgánů dohledu tím, že se do nich začlení orgány příslušné k řešení krize a zapojí příslušná ministerstva, EIOPA a v příslušných případech orgány odpovědné za garanční systémy v pojišťovnictví. Kolegium k řešení krize by nemělo být rozhodovacím orgánem, ale platformou usnadňující rozhodování vnitrostátních orgánů, přičemž přijímání společných rozhodnutí by mělo být na příslušných vnitrostátních orgánech.
- (79) V návaznosti na vývoj v oblasti regulace v reakci na celosvětovou finanční krizi, zkušenosti získané z této krize a na uplatňování této směrnice by Komise měla po konzultaci s EIOPA předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí vhodnost minimálních společných norem pro garanční systémy v pojišťovnictví v Unii. Tato zpráva by měla alespoň: posoudit aktuální stav garančních systémů v pojišťovnictví v členských státech (výše pojistného krytí, druhy pojištění, na které se vztahuje, rozhodné události), pojednávat o možnostech politiky, včetně různých možností, jako je využívání systémů záruk pojištění k pokračování nebo likvidaci pojistných smluv, čímž se náležitě zohlední rozdíly mezi pojistnými produkty v různých členských státech, posoudit nutnost zavést a případně nastinit kroky nezbytné k zavedení minimálního základu pro garanční systémy v pojišťovnictví v celé Unii. V případě potřeby by zprávu měl doprovázet legislativní návrh.
- (80) Řešení krize přeshraničních skupin by mělo dosáhnout rovnováhy mezi potřebou toho, aby postupy zohledňovaly naléhavost situace a umožňovaly účinná, spravedlivá a včasná řešení pro skupinu jako celek na jedné straně a nezbytností ochrany pojistníků, reálné ekonomiky a finanční stability ve všech členských státech, v nichž skupina působí, na straně druhé. Různé orgány příslušné k řešení krize by proto měly sdílet svá stanoviska v kolegiu k řešení krize a všechna opatření k řešení krize navržená orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny by měla být vypracována a projednána různými orgány příslušnými k řešení krize v kontextu skupinových plánů řešení krize. Kolegia k řešení krize by rovněž měla zohlednit stanoviska orgánů příslušných k řešení krize všech členských států, v nichž skupina působí, aby byla pokud možno přijata rychlá a společná rozhodnutí.
- (81) Opatření k řešení krize přijímaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny by měla vždy zohledňovat jejich dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu v členských státech, kde skupina působí. Orgány příslušné k řešení krize členského státu, v němž je usazen dceřiný podnik, by proto měly mít v krajním případě a v řádně odůvodněných případech možnost vznášet námítky vůči rozhodnutím orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, pokud se tyto orgány příslušné k řešení krize domnívají, že opatření k řešení krize nejsou přiměřená, a to buď z důvodu potřeby ochrany pojistníků, reálné ekonomiky a finanční stability v tomto členském státě, nebo z důvodu povinností, jež se vztahují na srovnatelné podniky v těchto členských státech.
- (82) Programy řešení krize na úrovni skupiny by měly usnadnit koordinované řešení krize, které pravděpodobněji všem podnikům ve skupině přinese nejlepší výsledky. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny by proto měly navrhnout programy řešení krize na úrovni skupiny a předložit je kolegiu k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize, které s programem řešení krize na úrovni skupiny nesouhlasí nebo se rozhodnou přijmout nezávislá opatření k řešení krize, by měly vysvětlit důvody svého nesouhlasu a oznámit je, spolu s podrobnostmi jakýchkoli nezávislých

opatření k řešení krize, která hodlají přijmout, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na něž se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje. Jakýkoli orgán příslušný k řešení krize, který se rozhodne odchýlit se od programu řešení krize na úrovni skupiny, by měl náležitě zvážit potenciální dopad tohoto odchýlení na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu v členských státech, v nichž se nacházejí ostatní orgány příslušné k řešení krize, a potenciální dopad tohoto odchýlení na jiné části skupiny.

- (83) Pro zajištění koordinovaného postupu na úrovni skupiny by měly být orgány příslušné k řešení krize vyzvány k tomu, aby v rámci programu řešení krize na úrovni skupiny používaly stejný nástroj na subjekty patřící do dané skupiny, které splňují podmínky zahájení řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny by proto měly mít pravomoc použít nástroj překlenovacího podniku na úrovni skupiny s cílem stabilizovat skupinu jako celek a převést vlastnictví dceřiných podniků na překlenovací podnik za účelem následného prodeje těchto dceřiných podniků za příznivých tržních podmínek, a to buď všech dohromady, nebo zvlášť. Kromě toho by měl mít orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny pravomoc použít nástroj odpisu nebo konverze na mateřské úrovni.
- (84) Účinné řešení krize mezinárodně působících pojišťoven a zajišťoven a skupin vyžaduje spolupráci mezi členskými státy a orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích. Za tímto účelem a v příslušných odůvodněných případech by měl mít EIOPA pravomoc vypracovávat a uzavírat nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s orgány třetích zemí v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1094/2010. Vnitrostátním orgánům by ze stejného důvodu mělo být povoleno uzavírat dvoustranná ujednání s orgány třetích zemí v souladu s rámcovými ujednáními o spolupráci orgánu EIOPA. Vypracování těchto dvoustranných ujednání by mělo zajistit účinné plánování, rozhodování a koordinaci, pokud jde o mezinárodně působící pojišťovny a zajišťovny. Za účelem nastolení rovných podmínek by měla být tato dvoustranná ujednání vzájemná, přičemž orgány příslušné k řešení krize by si měly navzájem postupy uznat a vynucovat je, pokud neplatí výjimka, která umožňuje zamítnutí uznání postupu třetí země k řešení krize.
- (85) Spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize by měla probíhat jak ve vztahu k dceřiným podnikům skupin Unie nebo třetích zemí, tak ve vztahu k pobočkám pojišťoven nebo zajišťoven Unie nebo třetích zemí. Dceřiné podniky skupin třetích zemí jsou podniky usazenými v Unii, a proto plně podléhají právu Unie, včetně použití jakýchkoli nástrojů k řešení krize. Je však nezbytné, aby si členské státy uchovaly právo jednat ve vztahu k pobočkám pojišťoven a zajišťoven, které mají sídlo ve třetích zemích, pokud by uznání a uplatnění postupů třetích zemí k řešení krize týkajících se pobočky ohrozilo reálnou ekonomiku nebo finanční stabilitu v Unii nebo pokud by se pojistníkům z Unie nedostalo zacházení rovnocenného se zacházením s pojistníky ze třetí země. V takové situaci by členské státy měly mít právo po konzultaci se svými orgány příslušnými k řešení krize odmítnout uznání postupu třetí země k řešení krize.
- (86) Provádění této směrnice by nemělo bránit tomu, aby vnitrostátní garanční systémy v pojišťovnictví existovaly paralelně s rámcem pro ozdravné postupy a řešení krize bez ohledu na zdroj financování vnitrostátních garančních systémů v pojišťovnictví. Použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize vůči pojišťovně nebo zajišťovně by neměly bránit tomu, aby pojistníci, oprávněné osoby a jiní žadatelé byli odškodněni prostřednictvím těchto vnitrostátních garančních systémů v pojišťovnictví.
- (87) EIOPA by měl podporovat sbližování postupů orgánů příslušných k řešení krize prostřednictvím obecných pokynů vydaných v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010. EIOPA by měl konkrétně upřesnit všechny následující položky: a) další podrobnosti o kritériích týkajících se uplatňování zjednodušených povinností u některých podniků; b) řadu scénářů preventivních ozdravných plánů a minimální seznam kvalitativních a kvantitativních ukazatelů; c) kritéria pro identifikaci zásadních funkcí; d) další okolnosti a kritéria pro posouzení způsobilosti k řešení krize; e) podrobnosti o opatřeních k řešení nebo odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a okolnosti, za nichž lze každé opatření použít; a f) jak by měly být informace poskytovány v souhrnné nebo kolektivní podobě pro účely požadavků na důvěrnost.

- (88) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly usnadnit harmonizaci a přiměřenou ochranu pojistníků, investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž EIOPA disponuje, by bylo účinné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem bez politických rozhodnutí a jejich předložením Komisi.
- (89) Komise by měla v případech stanovených touto směrnicí přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) návrhy regulačních technických norem vypracované EIOPA v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010 za účelem upřesnění následujících prvků: a) kritérií, na jejichž základě se podnikům ukládají požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů, metod, které mají být použity při určování podílů na trhu pro účely preventivního plánování ozdravných postupů, a informací, které mají být obsaženy v preventivních ozdravných plánech; b) obsahu plánů řešení krize a obsahu skupinových plánů řešení krize; c) různých prvků oceňování, včetně okolností, za nichž je osoba považována za nezávislou pro účely ocenění, metodik pro posuzování hodnoty aktiv a závazků v souvislosti s řešením krize, oddělení různých ocenění, metodiky pro výpočet rezervy na dodatečné ztráty, které mají být zahrnuty do prozatímního ocenění, metodik a zásad oceňování závazků vyplývajících z derivátů a metodiky oceňování rozdílů v zacházení; d) obsahu smluvních podmínek, jež mají být zahrnuty do finančních smluv, které se řídí právem třetích zemí; e) běžného fungování kolegií k řešení krize. Komise by měla být v případech stanovených touto směrnicí rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem vypracovaných EIOPA prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1094/2010, které upřesní postupy, obsah a minimální soubor standardních formulářů a vzorů pro poskytování informací pro účely plánů řešení krize a spolupráce pojišťovny nebo zajišťovny.
- (90) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES⁽⁹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES⁽¹⁰⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132⁽¹¹⁾ obsahují pravidla o ochraně akcionářů a věřitelů pojišťoven a zajišťoven v působnosti uvedených směrnic. V situaci, kdy orgány příslušné k řešení krize potřebují jednat rychle, by taková pravidla mohla bránit přijetí účinných opatření k řešení krize, použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí orgány příslušnými k řešení krize. Výjimky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU⁽¹²⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23⁽¹³⁾ by proto měly být rozšířeny na opatření přijatá v souvislosti s řešením krize pojišťoven a zajišťoven. Za účelem zaručení nejvyšší možné úrovně právní jistoty pro zúčastněné strany by tyto odchylky měly být jasné a úzce vymezeny a měly by se použít pouze ve veřejném zájmu, a jsou-li splněny podmínky pro zahájení řešení krize.
- (91) Aby bylo zajištěno přiměřené sdílení informací a aby byl zajištěn přístup pro všechny příslušné orgány, je nutné zajistit, aby byly orgány příslušné k řešení krize zastoupeny ve všech relevantních fórech a aby EIOPA mohl těžit z odborných znalostí nezbytných k vykonávání úkolů spojených s ozdravnými postupy a řešením krize pojišťoven a zajišťoven. Nařízení (EU) č. 1094/2010 by proto mělo být změněno tak, aby byly jako příslušné orgány určeny orgány příslušné k řešení krize, jak je uvedeno v uvedeném nařízení. Skutečnost, že jsou orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány takto postaveny na roveň, je v souladu s úkolem, který je EIOPA svěřen článkem 25 nařízení (EU) č. 1094/2010 a který spočívá v přispívání k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení krize a aktivním podílení se na vytváření těchto nástrojů.
- (92) Je nutné zajistit, aby pojišťovny a zajišťovny, osoby, které účinně ovládají jejich činnost, a jejich správní, řídicí nebo kontrolní orgán plnily své povinnosti související s řešením krize těchto pojišťoven a zajišťoven. Stejně tak je nutné zajistit, aby se s těmito pojišťovnami a zajišťovnami, osobami, které účinně ovládají jejich činnost, a jejich správním, řídicím nebo kontrolním orgánem v celé Unii zacházelo stejně. Členské státy by proto měly stanovit správní sankce

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (Úř. věst. L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).

a jiná správní opatření, která jsou účinná, přiměřená a odrazující. Tyto správní sankce a jiná správní opatření by měly splňovat určité základní požadavky, pokud jde o jejich určení, o kritéria, která by měla být zohledněna při ukládání správních sankcí nebo jiného správního opatření, o zveřejňování správních sankcí či jiných správních opatření, o klíčové sankční pravomoci a o výši správních pokut. EIOPA by měl vést centrální databázi veškerých správních sankcí nebo jiných správních opatření a informací o odvoláních, které mu nahlásily orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize, přičemž by měl důsledně dodržovat profesní tajemství.

- (93) Od členských států by se nemělo vyžadovat, aby stanovily pravidla pro správní sankce nebo jiná správní opatření v případě porušení této směrnice, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo. Zachováním trestních sankcí namísto správních sankcí nebo jiných správních opatření za porušení předpisů by však neměla být omezena či jinak ovlivněna schopnost orgánů příslušných k řešení krize a orgánů dohledu včas spolupracovat, mít přístup k informacím a vyměňovat si informace s orgány příslušnými k řešení krize a orgány dohledu v jiných členských státech, a to ani po postoupení daného porušení předpisů příslušným soudním orgánům k trestnímu stíhání.
- (94) Jelikož cíle této směrnice, totiž harmonizace pravidel a procesů pro řešení krize pojišťoven a zajišťoven, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jej, z důvodů dopadů selhání kteréhokoli podniku v celé Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (95) Při přijímání rozhodnutí nebo opatření podle této směrnice by orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize měly vždy náležitě zohlednit jejich dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu v jiných členských státech a měly by zvážit význam jakéhokoli dceřiného podniku nebo přeshraniční činnosti pro pojistníky, finanční odvětví a hospodářství členského státu, v němž je takový dceřiný podnik usazen nebo v němž je tato činnost prováděna, a to i v případech, kdy má dotčený dceřiný podnik nebo přeshraniční činnost menší význam pro danou skupinu,
- (96) Do pěti let od vstupu této směrnice v platnost a na základě získaných zkušeností by Komise měla po konzultaci s EIOPA podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu s podrobnějším hodnocením a zaměřením se na vybrané aspekty uplatňování této směrnice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT A OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A URČENÍ ORGÁNŮ PŘÍSLUŠNÝCH K ŘEŠENÍ KRIZE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla a postupy týkající se ozdravných postupů a řešení krize těchto subjektů:
 - a) pojišťoven a zajišťoven, jež jsou usazeny v Unii a které spadají do oblasti působnosti článku 2 směrnice 2009/138/ES;
 - b) mateřských pojišťoven a zajišťoven usazených v Unii;
 - c) pojišťovacích holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností usazených v Unii;
 - d) mateřských pojišťovacích holdingových společností v členském státě a mateřských smíšených finančních holdingových společností v členském státě;
 - e) mateřských pojišťovacích holdingových společností v Unii a mateřských smíšených finančních holdingových společností v Unii;
 - f) poboček pojišťoven a zajišťoven, jež jsou usazeny v třetí zemi a jež splňují podmínky uvedené v člácích 75 až 80.

Tato směrnice rovněž stanoví pravidla a postupy týkající se poskytovatelů základních služeb, pokud příslušná pojišťovna nebo zajišťovna vstoupí do režimu řešení krize.

Při stanovování a uplatňování požadavků podle této směrnice a při používání různých nástrojů, které mají k dispozici v souvislosti se subjektem uvedeným v prvním nebo druhém pododstavci, vezmou orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu v úvahu povahu podnikání tohoto subjektu, jeho vlastnickou strukturu, jeho právní formu, jeho rizikový profil, velikost a právní status a jeho propojenost s ostatními institucemi nebo obecně s finančním systémem, a rozsah a složitost jeho činností.

2. Členské státy mohou přijmout nebo zachovat pravidla, která jsou přísnější než pravidla stanovená v této směrnici a v aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech přijatých na základě této směrnice nebo která je doplňují, pokud mají tato pravidla obecnou působnost a nejsou v rozporu s touto směrnicí a s akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty přijatými na základě této směrnice.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „řešením krize“ použití nástroje k řešení krize nebo nástroje uvedeného v čl. 26 odst. 7 za účelem dosažení jednoho či více účelů řešení krize uvedených v čl. 18 odst. 2;
- 2) „pojišťovnou“ pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice 2009/138/ES;
- 3) „zajišťovnou“ zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;
- 4) „pojišťovací holdingovou společností“ pojišťovací holdingová společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) směrnice 2009/138/ES;
- 5) „smíšenou finanční holdingovou společností“ smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES;
- 6) „mateřskou pojišťovací holdingovou společností v členském státě“ pojišťovací holdingová společnost, která je usazena v členském státě a která není dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny ani dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti povolené nebo zřízené v tomtéž členském státě;
- 7) „mateřskou pojišťovací holdingovou společností v Unii“ mateřská pojišťovací holdingová společnost v členském státě, která není dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny ani dceřiným podnikem jiné pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti povolené nebo zřízené v kterémkoli členském státě;
- 8) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě“ smíšená finanční holdingová společnost, která je usazena v členském státě a která není dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny ani dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti povolené nebo zřízené v tomtéž členském státě;
- 9) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v Unii“ mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě, která není dceřiným podnikem podniku povoleného v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- 10) „skupinou“ skupina ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. c) směrnice 2009/138/ES;
- 11) „účely řešení krize“ účely řešení krize uvedené v čl. 18 odst. 2;
- 12) „orgánem příslušným k řešení krize“ orgán určený členským státem v souladu s článkem 3;
- 13) „orgánem dohledu“ orgán dohledu definovaný v čl. 13 bodu 10 směrnice 2009/138/ES;
- 14) „nástrojem k řešení krize“ nástroj k řešení krize uvedený v čl. 26 odst. 3;
- 15) „pravomocí k řešení krize“ pravomoc uvedená v člácích 42 až 54;

- 16) „příslušnými ministerstvy“ ministerstva financí či jiná ministerstva členských států, která jsou odpovědná za rozhodnutí na vnitrostátní úrovni v hospodářské, finanční a rozpočtové oblasti v rámci vnitrostátních pravomocí a která byla určena v souladu s čl. 3 odst. 7;
- 17) „vrcholným vedením“ osoba nebo osoby, které podnik skutečně řídí a jsou vůči správnímu, řídicímu nebo kontrolnímu orgánu odpovědné za každodenní řízení daného podniku;
- 18) „přeshraniční skupinou“ skupina zahrnující subjekty skupiny usazené ve více členských státech;
- 19) „mimořádnou veřejnou finanční podporou“ státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo jakákoli jiná veřejná finanční podpora na nadnárodní úrovni, která by představovala státní podporu, pokud by byla poskytnuta na vnitrostátní úrovni, a která je poskytována s cílem zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) či skupiny, jejíž součástí je takový subjekt;
- 20) „subjektem skupiny“ právnická osoba, která je součástí skupiny;
- 21) „orgánem dohledu nad skupinou“ orgán dohledu nad skupinou ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. d) směrnice 2009/138/ES;
- 22) „preventivním ozdravným plánem“ preventivní ozdravný plán vypracovaný a vedený v souladu s článkem 5;
- 23) „skupinovým preventivním ozdravným plánem“ skupinový preventivní ozdravný plán vypracovaný a vedený v souladu s článkem 7;
- 24) „významnými přeshraničními činnostmi“ významné přeshraniční činnosti ve smyslu čl. 152aa odst. 1 směrnice 2009/138/ES;
- 25) „zásadními funkcemi“ činnosti, služby nebo operace prováděné pojišťovnou nebo zajišťovnou pro třetí strany, které nelze nahradit v přiměřené lhůtě nebo při přiměřených nákladech, přičemž neschopnost pojišťovny nebo zajišťovny vykonávat tyto činnosti, služby nebo operace by pravděpodobně měla významný dopad na finanční systém nebo reálnou ekonomiku v jednom nebo více členských státech, včetně zejména dopadu vyplývajícího z účinků na sociální zabezpečení velkého počtu pojistníků, oprávněných osob nebo poškozených stran nebo ze systémového narušení nebo ztráty obecné důvěry v poskytování pojišťovacích služeb;
- 26) „hlavními liniemi podnikání“ obory podnikání a související služby, které pro pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo skupinu, jíž je pojišťovna nebo zajišťovna součástí, představují podstatný zdroj příjmů, zisku či franšízové hodnoty;
- 27) „mechanismem financování“ mechanismus zřízený členským státem v souladu s článkem 81 s cílem zajistit účinné používání nástrojů k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize a účinný výkon pravomocí k řešení krize;
- 28) „kapitálem“ kapitál stanovený v článku 87 směrnice 2009/138/ES;
- 29) „opatřením k řešení krize“ rozhodnutí zavést v jakémkoli subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) režim řešení krize podle článku 19 nebo 20, použití nástroje k řešení krize nebo výkon jedné nebo více pravomocí k řešení krize;
- 30) „plánem řešení krize“ plán řešení krize vypracovaný pro pojišťovnu nebo zajišťovnu v souladu s článkem 9;
- 31) „řešením krize na úrovni skupiny“ kterékoli z těchto opatření:
 - a) přijetí opatření k řešení krize na úrovni mateřského podniku nebo pojišťovny nebo zajišťovny, která podléhá dohledu nad skupinou, nebo
 - b) koordinace použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize orgány příslušnými k řešení krize ve vztahu k subjektům skupiny;
- 32) „skupinovým plánem řešení krize“ plán řešení krize na úrovni skupiny vypracovaný v souladu s články 10 a 11;

- 33) „orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny“ orgán příslušný k řešení krize v členském státě, ve kterém se nachází orgán dohledu nad skupinou;
- 34) „programem řešení krize na úrovni skupiny“ plán vypracovaný pro účely řešení krize na úrovni skupiny v souladu s článkem 73;
- 35) „kolegiem k řešení krize“ kolegium zřízené v souladu s článkem 70;
- 36) „evropským kolegiem k řešení krize“ kolegium zřízené v souladu s článkem 71;
- 37) „pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností“ pojišťovací holdingová společnost se smíšenou činností ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. g) směrnice 2009/138/ES;
- 38) „běžným úpadkovým řízením“ kolektivní úpadkové řízení, které zahrnuje částečný nebo úplný odprodej majetku dlužníka a jmenování likvidátora nebo správce, běžně použitelné na pojišťovny nebo zajišťovny podle vnitrostátního práva, ať už specifické pro uvedené pojišťovny nebo zajišťovny, nebo obecně použitelné na jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu;
- 39) „dluhovými nástroji“ dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu, nástroje vytvářející nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů;
- 40) „pohledávkou z pojištění“ pohledávky z pojištění ve smyslu čl. 268 odst. 1 písm. g) směrnice 2009/138/ES;
- 41) „mateřským podnikem“ se rozumí mateřský podnik ve smyslu čl. 13 bodu 15 směrnice 2009/138/ES;
- 42) „rámcem státní podpory Unie“ rámec zřízený články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU a nařízeními a všemi akty Unie, včetně obecných směrů, sdělení a oznámení, vydanými nebo přijatými podle čl. 108 odst. 4 nebo článku 109 Smlouvy o fungování EU;
- 43) „likvidací“ realizace aktiv subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e);
- 44) „nástrojem oddělení aktiv a závazků“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 30 převádí aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize na společnost pro řízení aktiv a závazků;
- 45) „společností pro řízení aktiv a závazků“ právnická osoba, která splňuje požadavky stanovené v čl. 30 odst. 2;
- 46) „nástrojem odpisu a konverze“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 35 vykonává pravomoci k odpisu nebo konverzi závazků podniku v režimu řešení krize;
- 47) „nástrojem převodu činnosti“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 31 převádí akcie nebo jiné nástroje účasti vydané podnikem v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takového podniku na kupujícího, který není překlennovacím podnikem;
- 48) „překlennovacím podnikem“ právnická osoba, která splňuje požadavky stanovené v čl. 32 odst. 2;
- 49) „nástrojem překlennovacího podniku“ mechanismus, kterým se akcie či jiné nástroje účasti vydané podnikem v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takového podniku převádějí v souladu s článkem 32 na překlennovací podnik;
- 50) „nástrojem solventního ukončení činnosti“ mechanismus, kterým je podniku v režimu řešení krize zakázáno uzavírání nových pojistných nebo zajišťovacích smluv a kterým je omezena jeho činnost na výlučnou správu jeho stávajícího portfolia až do ukončení jeho činností a jeho likvidace v rámci běžného úpadkového řízení v souladu s článkem 27;
- 51) „nástroji účasti“ akcie, jiné nástroje, jež udělují vlastnický podíl, nástroje, jež jsou přeměnitelné na akcie nebo na jiné nástroje účasti nebo jež udělují právo na nabytí akcií nebo jiných nástrojů účasti, a nástroje představující podíly na akciích nebo na jiných nástrojích účasti;

- 52) „akcionářem“ držitel nástrojů účasti;
- 53) „pravomocemi k převodu“ pravomoci vymezené v čl. 42 odst. 1 písm. e) nebo f) k převodu akcií, jiných nástrojů účasti, dluhových nástrojů, aktiv, práv nebo závazků či jakékoli kombinace těchto položek z podniku v režimu řešení krize na příjemce;
- 54) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012⁽¹⁴⁾;
- 55) „derivátem“ derivát ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 56) „pravomocemi k odpisu nebo konverzi“ pravomoci uvedené v čl. 35 odst. 2 a v čl. 42 odst. 1 písm. g) až k);
- 57) „zajištěným závazkem“ závazek, u něhož je právo věřitele na platbu nebo jinou formu plnění závazku zajištěno zatížením, zástavním nebo zadržovacím právem nebo dohodami o zajištění včetně závazků vzniklých z repo obchodů a jiných dohod o zajištění s převodem vlastnického práva;
- 58) „nástroji kapitálu tier 1“ položky primárního kapitálu, jež splňují podmínky stanovené v čl. 94 odst. 1 směrnice 2009/138/ES;
- 59) „nástroji kapitálu tier 2“ položky primárního a doplňkového kapitálu, jež splňují podmínky stanovené v čl. 94 odst. 2 směrnice 2009/138/ES;
- 60) „nástroji kapitálu tier 3“ položky primárního a doplňkového kapitálu, jež splňují podmínky stanovené v čl. 94 odst. 3 směrnice 2009/138/ES;
- 61) „způsobilými závazky“ závazky a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kapitálu tier 1, nástroji kapitálu tier 2 ani nástroji kapitálu tier 3 subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) a které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje odpisu nebo konverze na základě čl. 35 odst. 5 až 8;
- 62) „garančním systémem v pojišťovnictví“ systém oficiálně uznáný členským státem a financovaný z příspěvků pojištěn nebo zajištěn nebo pojistníků, který zaručuje úplnou nebo částečnou výplatu způsobilých pohledávek z pojištění způsobilým pojistníkům, pojištěným osobám a oprávněným osobám nebo zajistí pokračování pojistných smluv, pokud pojišťovna není schopna nebo pravděpodobně nebude schopna plnit své povinnosti a závazky vyplývající z jejich pojistných smluv;
- 63) „příslušnými kapitálovými nástroji“ nástroje kapitálu tier 1, nástroje kapitálu tier 2 nebo nástroje kapitálu tier 3;
- 64) „konverzním koeficientem“ faktor určující počet akcií nebo jiných nástrojů účasti, na něž bude konvertován závazek konkrétní třídy, a to odkazem buď na jeden nástroj dané třídy, nebo na konkrétní jednotku hodnoty pohledávky;
- 65) „dotčeným věřitelem“ věřitel, jehož pohledávka souvisí se závazkem, jenž je snížen nebo konvertován na akcie nebo jiné nástroje účasti v důsledku výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s použitím nástroje odpisu a konverze;
- 66) „příjemcem“ subjekt, na něž se z podniku v režimu řešení krize převádějí akcie, jiné nástroje účasti, dluhové nástroje, aktiva, práva nebo závazky nebo jakákoli kombinace těchto položek;
- 67) „pracovním dnem“ jakýkoli den kromě soboty, neděle nebo dne, který je v dotčeném členském státě dnem pracovního volna;
- 68) „právem na ukončení“ právo ukončit smlouvu, právo na urychlení, závěrečné vypořádání, vzájemné započtení nebo netting závazků nebo jakékoli podobné ustanovení, jež pozastavuje, mění nebo ruší povinnost smluvní strany, nebo ustanovení bránící tomu, aby ze smlouvy vznikla povinnost, která by jinak vznikla;
- 69) „podnikem v režimu řešení krize“ jakýkoli subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), vůči němuž je přijato opatření k řešení krize;

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

- 70) „posledním mateřským podnikem“ mateřský podnik v členském státě skupiny podléhající dohledu nad skupinou ve smyslu čl. 213 odst. 2 písm. a) nebo b) směrnice 2009/138/ES, který není dceřiným podnikem jiné pojišťovny nebo zajišťovny ani dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti povolené nebo zřízené v jakémkoli členském státě;
- 71) „pojišťovnou nebo zajišťovnou ze třetí země“ pojišťovna nebo zajišťovna ze třetí země ve smyslu čl. 13 bodů 3 a 6 směrnice 2009/138/ES;
- 72) „postupem třetí země k řešení krize“ opatření podle práva třetí země ke zvládnutí selhání pojišťovny nebo zajišťovny nebo mateřského podniku třetí země, která jsou co do cílů a očekávaných výsledků srovnatelná s opatřeními k řešení krize podle této směrnice;
- 73) „pobočkou podniku ze třetí země v Unii“ pobočka pojišťovny nebo zajišťovny třetí země, jež se nachází v členském státě;
- 74) „relevantním orgánem třetí země“ orgán třetí země příslušný k výkonu funkcí srovnatelných s funkcemi orgánů příslušných k řešení krize nebo orgánů dohledu podle této směrnice;
- 75) „dohodou o finančním zajištění s převedením vlastnického práva“ dohoda o finančním zajištění s převedením vlastnického práva ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES⁽¹⁵⁾;
- 76) „nettingovou dohodou“ dohoda, podle níž lze určitý počet pohledávek nebo závazků konvertovat na jednu čistou pohledávku, včetně dohod o závěrečném vypořádání, podle nichž se v případě rozhodné události pro vymáhání (jakkoli a kdekoli definované) závazky stran urychlí, takže jsou okamžitě splatné, nebo se ukončí, a v obou případech jsou konvertovány na jednu čistou pohledávku nebo jsou jí nahrazeny, včetně „doložek o závěrečném vypořádání“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. n) bodu i) směrnice 2002/47/ES a „vzájemného započtení“ („nettingu“) ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 98/26/ES;
- 77) „dohodou o vzájemném započtení“ dohoda, podle níž lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků mezi podnikem v režimu řešení krize a protistranou;
- 78) „finančními smlouvami“ finanční smlouvy ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 100 směrnice 2014/59/EU;
- 79) „opatřeními k předejití krizi“ výkon pravomoci nařídit podniku odstranit nedostatky nebo překážky bránící možnosti ozdravení podle čl. 6 odst. 5 této směrnice, výkon pravomoci řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize podle článku 15 nebo 16 této směrnice, použití jakýchkoli opatření podle článku 137, čl. 138 odst. 3 a 5, čl. 139 odst. 3 a článku 140 směrnice 2009/138/ES a použití preventivních opatření podle článku 141 směrnice 2009/138/ES;
- 80) „opatřeními krizového řízení“ opatření k řešení krize, jmenování zvláštního správce podle článku 44 nebo jmenování osoby podle čl. 54 odst. 1;
- 81) „určeným vnitrostátním makroobezřetnostním orgánem“ orgán pověřený prováděním makroobezřetnostní politiky uvedený v doporučení B bodě 1 doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 22. prosince 2011 o makroobezřetnostním mandátu vnitrostátních orgánů (ESRB/2011/3);
- 82) „regulovaným trhem“ se rozumí regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU⁽¹⁶⁾.
- 83) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁷⁾;
- 84) „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013;

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- 85) „malým a nepříliš složitým podnikem“ malý a nepříliš složitý podnik ve smyslu čl. 13 bodu 10a směrnice 2009/138/ES;
- 86) „poskytovatelem základních služeb“ subjekt, který poskytuje zboží nebo služby, jako jsou služby IT, veřejné služby a pronájem, obsluha a údržba prostor, jež jsou nezbytné k zachování nepřetržitého fungování činnosti pojišťovny nebo zajišťovny nebo jsou potřebné k zajištění kontinuity pojistného krytí, a který je součástí stejné skupiny jako daný podnik;
- 87) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 13 bodu 16 směrnice 2009/138/ES;
- 88) „dceřiným podnikem v Unii“ pojišťovna nebo zajišťovna, jejíž ústředí se nachází v členském státě a která je dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny třetí země nebo mateřského podniku třetí země;
- 89) „pobočkou“ pobočka ve smyslu čl. 13 bodu 11 směrnice 2009/138/ES;
- 90) „správním, řídicím nebo kontrolním orgánem“ správní, řídicí nebo kontrolní orgán ve smyslu čl. 1 bodu 43 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ⁽¹⁸⁾;
- 91) „finančním konglomerátem“ finanční konglomerát ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2002/87/ES.

Článek 3

Určení orgánů příslušných k řešení krize a příslušných ministerstev

1. Každý členský stát určí jeden či výjimečně více orgánů příslušných k řešení krize, které jsou oprávněny používat nástroje k řešení krize a vykonávat pravomoci k řešení krize.
2. Orgány příslušnými k řešení krize jsou národní centrální banky, příslušná ministerstva, orgány veřejné správy či orgány, jimž byly svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy.
3. Jsou-li orgánu příslušnému k řešení krize svěřeny další funkce, včetně funkcí dohledu, jsou přijata vhodná strukturální opatření, aby nedocházelo ke střetu zájmů mezi funkcemi svěřenými orgánu příslušnému k řešení krize podle této směrnice a funkcemi dohledu nebo ostatními funkcemi, aniž jsou dotčeny povinnosti výměny informací a spolupráce stanovené v odstavci 6.

Členské státy zajistí, aby tato opatření zajistila skutečnou provozní nezávislost, včetně oddělených pracovníků, hierarchických vztahů a rozhodovacího postupu daného orgánu příslušného k řešení krize, na veškerých úkolech v oblasti dohledu a jiných úkolech tohoto orgánu příslušného k řešení krize.
4. Požadavky stanovené v odstavci 3 nebrání tomu, aby:
 - a) se hierarchické vztahy sbíhaly na nejvyšší úrovni nebo na úrovni vrcholného vedení organizace zahrnující různé funkce nebo orgány;
 - b) pracovníci byli za předem stanovených podmínek sdílení mezi funkcí řešení krize a dalšími funkcemi, včetně funkcí dohledu, k pokrytí dočasně vysoké pracovní zátěže, nebo má-li to umožnit orgánu příslušnému k řešení krize využití odborných znalostí sdílených pracovníků.
5. Orgány příslušné k řešení krize přijmou a zveřejní veškerá interní pravidla s cílem zamezit střetu zájmů v souladu s požadavky stanovenými v odstavcích 3 a 4, včetně pravidel upravujících profesní tajemství a výměnu informací mezi jednotlivými funkčními oblastmi.
6. Členské státy požadují, aby orgány vykonávající funkci dohledu a funkci řešení krize a osoby vykonávající tyto funkce jejich jménem úzce spolupracovaly při přípravě, plánování a uplatňování rozhodnutí k řešení krize, bez ohledu na to, zda orgán příslušný k řešení krize a orgán dohledu představují samostatné subjekty, nebo tyto funkce zastává týž subjekt.

⁽¹⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).

7. Každý členský stát určí jedno ministerstvo jako příslušné ministerstvo podle této směrnice. Členské státy případně zajistí, aby byl zaveden vhodný mechanismus koordinace s dalšími zapojenými ministerstvy.
8. Není-li orgánem příslušným k řešení krize v členském státě příslušné ministerstvo, informuje orgán příslušný k řešení krize neprodleně příslušné ministerstvo o rozhodnutích přijatých na základě této směrnice, a pokud vnitrostátní právo nestanoví jinak, nevykoná žádná rozhodnutí, která mají přímé fiskální nebo systémové dopady, dokud nezíská souhlas příslušného ministerstva.
9. Pokud členský stát pověří více orgánů příslušných k řešení krize, zašle Komisi a EIOPA řádně odůvodněné oznámení, proč tak učinil, a jasně mezi těmito orgány rozdělí funkce a odpovědnost, zajistí, aby byly náležitě koordinovány, a určí jeden orgán jako kontaktní orgán pro účely spolupráce a koordinace s relevantními orgány jiných členských států.
10. Členské státy oznámí EIOPA vnitrostátní orgán či orgány určené jako orgány příslušné k řešení krize a případně kontaktní orgán a jejich konkrétní funkce a odpovědnost. EIOPA zveřejní seznam uvedených orgánů příslušných k řešení krize a kontaktních orgánů.
11. Aniž je dotčen článek 67, mohou členské státy v souladu s vnitrostátním právem omezit odpovědnost orgánů příslušného k řešení krize, orgánů dohledu a pracovníků těchto orgánů za škodu způsobenou jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich funkcí podle této směrnice.

HLAVA II

PŘÍPRAVA

KAPITOLA I

Preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 4

Zjednodušené povinnosti některých podniků

1. S ohledem na dopad, který by mohlo mít selhání pojišťovny nebo zajišťovny vzhledem k povaze její obchodní činnosti, její vlastnické struktuře, její právní formě, jejímu rizikovému profilu, velikosti a právnímu statusu, její propojenosti s jinými podniky nebo s finančním systémem obecně, rozsahu a složitosti jejich činností, a s ohledem na to, zda je pravděpodobné, že by její selhání a následná likvidace v běžném úpadkovém řízení měly výrazně nepříznivý dopad na finanční trhy, na jiné podniky, na pojistníky, na podmínky financování nebo na ekonomiku obecně, členské státy zajistí, aby orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize stanovily, zda lze u některých pojišťoven a zajišťoven a skupin použít zjednodušené povinnosti, pokud jde o:
- a) obsah a podrobnosti preventivních ozdravných plánů podle článků 5 až 8 a plánů řešení krize podle článků 9 až 12;
 - b) lhůtu, ve které mají být vypracovány první preventivní ozdravné plány a plány řešení krize, a frekvenci jejich aktualizace, jež může být nižší než frekvence stanovená v čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 3, čl. 9 odst. 5 a čl. 11 odst. 3;
 - c) obsah a míru podrobnosti informací požadovaných po podnicích podle čl. 5 odst. 6, čl. 7 odst. 3, čl. 10 odst. 2 a čl. 12 odst. 1;
 - d) míru podrobností pro posouzení způsobilosti k řešení krize podle článků 13 a 14.
2. EIOPA vydá do 29. července 2027 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010, v nichž dále upřesní podrobnosti týkající se kritérií uvedených v návěští odstavce 1 tohoto článku.

3. Členské státy požadují, aby orgány dohledu nebo případně orgány příslušné k řešení krize poskytovaly EIOPA každoročně a pro každý členský stát zvlášť všechny následující informace:

- a) počet pojišťoven a zajišťoven a skupin, na něž se vztahuje preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize podle článků 5, 7, 9 a 10;
- b) počet pojišťoven a zajišťoven a skupin, na něž se vztahují zjednodušené povinnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku;
- c) kvantitativní informace o uplatňování kritérií uvedených v návěti odstavce 1;
- d) popis zjednodušených povinností uplatňovaných na základě kritérií uvedených v návěti odstavce 1 ve srovnání s úplnými povinnostmi společně s objemem kapitálových požadavků, pojistného, technických rezerv a aktiv, měřených případně v procentech celkového objemu kapitálových požadavků, pojistného, technických rezerv a aktiv pojišťoven a zajišťoven členských států nebo případně všech skupin.

4. EIOPA zveřejní každoročně a pro každý členský stát zvlášť informace uvedené v odst. 3 písm. a) až d) spolu s posouzením případných rozdílů v provádění odstavce 1 na vnitrostátní úrovni.

Oddíl 2

Preventivní plánování ozdravných postupů

Článek 5

Preventivní ozdravné plány

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny, jež nejsou součástí skupiny, na niž se vztahuje preventivní plánování ozdravných postupů podle článku 7, a jež splňují kritéria stanovená v odstavci 2 nebo 3 tohoto článku, vypracovaly a aktualizovaly preventivní ozdravné plány. Tento preventivní ozdravný plán obsahuje opatření, jež má dotčený podnik přijmout ke stabilizaci své finanční situace, pokud se jeho situace výrazně zhoršila.

Vypracování, aktualizování a uplatňování preventivních ozdravných plánů se považují za součást řídicího a kontrolního systému ve smyslu článku 41 směrnice 2009/138/ES.

2. Členské státy zajistí, aby orgán dohledu uložil pojišťovnám a zajišťovnám požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů na základě jejich velikosti, modelu podnikání, rizikového profilu, propojenosti a zastupitelnosti, jejich významu pro hospodářství členských států, v nichž působí, a jejich přeshraničních činností, zejména významných přeshraničních činností.

Orgány dohledu zajistí, aby se požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů podle tohoto článku vztahovaly na alespoň 60 % trhu členských států s životním pojištěním a zajištěním a na alespoň 60 % jejich trhu s neživotním pojištěním a zajištěním, přičemž podíl životního pojištění na trhu je založen na hrubých technických rezervách a podíl neživotního pojištění na trhu je založen na předepsaném hrubém pojistném.

Při výpočtu úrovně krytí trhu uvedené v druhém pododstavci mohou být zohledněny dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny skupiny, pokud jsou tyto dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny součástí skupiny, pro niž poslední mateřský podnik vypracovává a vede skupinový preventivní ozdravný plán.

3. Pojišťovny nebo zajišťovny, na které se vztahuje plán řešení krize, podléhají požadavkům na preventivní plánování ozdravných postupů.

Na malé a nepříliš složité podniky se však požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů nevztahují, s výjimkou případů, kdy se orgán dohledu domnívá, že takový podnik představuje zvláštní riziko na vnitrostátní nebo regionální úrovni.

4. Orgány dohledu zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny aktualizovaly své preventivní ozdravné plány alespoň jednou za dva roky a v každém případě:
- po změně své právní či organizační struktury, svého podnikání či své finanční situace, jestliže by mohla mít významný dopad na preventivní ozdravný plán nebo si vyžádat jeho podstatnou změnu;
 - je-li předvídatelná podstatná změna finanční situace podniku, která by mohla mít podstatný vliv na účinnost plánu nebo by jinak vyžadovala revizi preventivního ozdravného plánu.
5. Preventivní ozdravné plány nesmějí předpokládat přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře ani její obdržení.
6. Členské státy požadují, aby preventivní ozdravné plány obsahovaly všechny tyto prvky:
- souhrn klíčových prvků plánu, včetně podstatných změn posledního předloženého plánu;
 - popis podniku nebo skupiny, včetně shrnutí všech podstatných změn od posledního předloženého plánu;
 - rámec ukazatelů uvedený v odstavci 8;
 - popis toho, jak byl preventivní ozdravný plán vypracován, jak bude aktualizován a jak bude uplatňován;
 - rozsah nápravných opatření;
 - komunikační strategii;
 - pokud pojišťovna nebo zajišťovna porušila solventnostní kapitálový požadavek stanovený v hlavě I kapitole VI oddíle 4 směrnice 2009/138/ES a předložila ozdravný plán v souladu s čl. 138 odst. 2 směrnice 2009/138/ES v určitém okamžiku během posledních deseti let, daný ozdravný plán, jakož i posouzení opatření přijatých k obnovení dodržování solventnostního kapitálového požadavku ze strany pojišťovny nebo zajišťovny.
7. Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny posoudily důvěryhodnost a proveditelnost svých preventivních ozdravných plánů, zejména rámec ukazatelů uvedených v odstavci 8 a nápravná opatření, a to na základě řady scénářů závažných makroekonomických a finančních obtíží souvisejících s konkrétními podmínkami pojišťovny nebo zajišťovny, včetně událostí se systémovým dopadem, krizových událostí specifických pro danou pojišťovnu nebo zajišťovnu, které by mohly mít podstatný dopad na jejich profil aktiv a závazků, a kombinací těchto krizových událostí.
8. Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny zajistily, aby jejich preventivní ozdravné plány obsahovaly rámec kvalitativních a kvantitativních ukazatelů označujících situace, ve kterých by měla být zvážena nebo přijata nápravná opatření. Tyto ukazatele mohou zahrnovat kritéria týkající se mimo jiné kapitálu, likvidity, kvality aktiv, ziskovosti, tržních podmínek, makroekonomických podmínek a provozních událostí. Ukazatele týkající se kapitálové pozice musí alespoň zahrnovat jakékoli porušení solventnostního kapitálového požadavku stanoveného v hlavě I kapitole VI oddíle 4 směrnice 2009/138/ES.
- Členské státy požadují, aby jakékoli porušení solventnostního kapitálového požadavku vedlo k přijetí vhodných nápravných opatření ze strany dotčené pojišťovny nebo zajišťovny v souladu s preventivním ozdravným plánem.
- Členské státy požadují, aby orgány dohledu zajistily, aby pojišťovny a zajišťovny zavedly vhodná opatření pro pravidelné sledování ukazatelů uvedených v prvním pododstavci.
9. Pojišťovna nebo zajišťovna, která se rozhodne přijmout nápravné opatření obsažené v jejím preventivním ozdravném plánu nebo se rozhodne takové nápravné opatření nepřijmout, přestože byl splněn ukazatel uvedený v odst. 8 prvním pododstavci, toto rozhodnutí neprodleně oznámí orgánu dohledu.
10. Správní, řídicí nebo kontrolní orgán subjektu pojišťovny nebo zajišťovny uvedený v odstavci 1 posoudí a schválí preventivní ozdravný plán před jeho předložením orgánu dohledu k přezkoumání.

11. Do 29. ledna 2027 vydá EIOPA obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010, v nichž dále upřesní:

- a) ve spolupráci s Evropskou radou pro systémová rizika rozsah scénářů uvedených v odstavci 7 tohoto článku;
- b) kvalitativní a kvantitativní ukazatele uvedené v odstavci 8 tohoto článku.

12. EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž dále upřesní:

- a) kritéria, zejména pokud jde o přeshraniční činnost, uvedená v odst. 2 prvním pododstavci;
- b) metody, které se použijí při určování podílů na trhu uvedených v odst. 2 druhém a třetím pododstavci;
- c) informace, které má pojišťovna nebo zajišťovna zahrnout do preventivního ozdravného plánu, včetně nápravných opatření uvedených v odst. 6 písm. e), a jejich provádění.

EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. července 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 6

Přezkum a posouzení preventivních ozdravných plánů orgány dohledu

1. Orgány dohledu do devíti měsíců od předložení každého preventivního ozdravného plánu tento plán přezkoumají a posoudí, do jaké míry splňuje požadavky stanovené v článku 5 a všechny následující skutečnosti:

- a) zda provedení opatření navržených v plánu s přiměřenou pravděpodobností postačuje k zachování nebo obnovení životaschopnosti a finanční situace pojišťovny nebo zajišťovny v přiměřené lhůtě;
- b) zda budou plán a konkrétní možnosti uvedené v plánu uplatněny v případech finančních obtíží s přiměřenou pravděpodobností rychle a účinně;
- c) zda plán a konkrétní možnosti v rámci daného plánu by s přiměřenou pravděpodobností zabránily v co nejvyšší míře významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém, včetně scénářů, které by vedly i jiné pojišťovny a zajišťovny k tomu, aby provedly preventivní ozdravný plán ve stejném období.

2. Orgány dohledu poskytnou všechny obdržené preventivní ozdravné plány orgánům příslušným k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize mohou preventivní ozdravný plán posoudit s cílem zjistit, zda by některá opatření v něm zahrnutá mohla mít nepříznivý dopad na způsobilost dané pojišťovny nebo zajišťovny k řešení krize, a ve lhůtě stanovené v odstavci 1 mohou orgánu dohledu dát doporučení ohledně těchto otázek.

3. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna provádí významné přeshraniční činnosti, poskytne domovský orgán dohledu preventivní ozdravný plán hostitelskému orgánu dohledu na jeho žádost. Hostitelský orgán dohledu může preventivní ozdravný plán posoudit s cílem zjistit, zda by některá opatření v něm zahrnutá mohla mít nepříznivý dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku nebo finanční stabilitu v jeho členském státě, a může domovskému orgánu dohledu dát doporučení ohledně těchto otázek. Domovský orgán dohledu poskytne odůvodněnou odpověď, pokud jde o jeho rozhodnutí řídit se doporučeními, či nikoli. Pokud domovský orgán dohledu řádně nezohlední doporučení hostitelského orgánu dohledu, může hostitelský orgán dohledu záležitost postoupit EIOPA v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1094/2010.

4. Pokud orgány dohledu dojdou po posouzení preventivního ozdravného plánu k závěru, že tento preventivní ozdravný plán má významné nedostatky nebo že existují významné překážky jeho provedení, oznámí své závěry z posouzení příslušné pojišťovně nebo zajišťovně a uloží jim povinnost předložit ve lhůtě dvou měsíců přepracovaný plán představující řešení těchto nedostatků a překážek. Tuto lhůtu v délce dvou měsíců lze se souhlasem orgánu dohledu na žádost dotčeného podniku prodloužit o jeden měsíc.

Než orgán dohledu uloží pojišťovně nebo zajišťovně povinnost předložit přepracovaný preventivní ozdravný plán, umožní jí vyjádřit se k tomuto požadavku.

Pokud orgán dohledu zjistí, že dané nedostatky a překážky nebyly v přepracovaném plánu náležitě vyřešeny, může pojišťovně nebo zajišťovně uložit provedení konkrétních změn daného plánu.

5. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna přepracovaný preventivní ozdravný plán nepředloží nebo pokud orgán dohledu dospěje k závěru, že přepracovaný preventivní ozdravný plán náležitě neřeší nedostatky nebo překážky zjištěné v původním posouzení, a tyto nedostatky nebo překážky nelze dostatečně napravit vydáním pokynu ke konkrétním změnám daného plánu, uloží orgán dohledu pojišťovně nebo zajišťovně, aby v přiměřené lhůtě určila změny, které může provést ve svém podnikání za účelem odstranění nedostatků preventivního ozdravného plánu nebo překážek bránících jeho provedení.

Pokud pojišťovna nebo zajišťovna tyto změny ve lhůtě stanovené orgánem dohledu neurčí nebo pokud orgán dohledu dospěje k závěru, že by opatření navrhovaná pojišťovnou nebo zajišťovnou dané nedostatky nebo překážky náležitě nevyřešila, může orgán dohledu pojišťovně nebo zajišťovně odůvodněným rozhodnutím uložit přijetí jakýchkoli opatření, která považuje za nezbytná a přiměřená, s ohledem na závažnost daných nedostatků a překážek a dopad těchto opatření na podnikání dané pojišťovny nebo zajišťovny.

Toto rozhodnutí se písemně oznámí pojišťovně nebo zajišťovně a lze se proti němu odvolat.

Článek 7

Skupinové preventivní ozdravné plány

1. Členské státy zajistí, aby orgán dohledu nad skupinou měl pravomoc požadovat, aby poslední mateřský podnik skupiny vypracoval a předložil orgánu dohledu nad skupinou skupinový preventivní ozdravný plán.

Skupinové preventivní ozdravné plány sestávají z preventivního ozdravného plánu pro skupinu vedenou posledním mateřským podnikem. Skupinový preventivní ozdravný plán stanoví opatření k nápravě, jejichž provedení může být vyžadováno na úrovni tohoto posledního mateřského podniku a na úrovni jeho jednotlivých dceřiných podniků, aby se obnovila jejich finanční situace, pokud se tato situace výrazně zhoršila.

Orgán dohledu nad skupinou uloží požadavek uvedený v prvním pododstavci na základě kritérií uvedených v čl. 5 odst. 2 nebo případně 3.

2. Skupinový preventivní ozdravný plán obsahuje opatření k nápravě, jejichž cílem je usilovat o stabilizaci skupiny nebo jakékoli pojišťovny nebo zajišťovny skupiny, pokud se skupina nebo jakákoli její pojišťovna nebo zajišťovna potýká s obtížemi, s cílem řešit nebo odstranit příčiny obtíží a obnovit finanční situaci dotčené skupiny nebo pojišťovny či zajišťovny, která je součástí dotčené skupiny, při zohlednění finanční situace ostatních subjektů skupiny.

Skupinový preventivní ozdravný plán obsahuje mechanismy zajišťující koordinaci a soudržnost přiměřených opatření, která mají být přijata na úrovni skupiny a subjektů skupiny.

3. Skupinový preventivní ozdravný plán a jakýkoli plán vypracovaný pro některou dceřinou pojišťovnu nebo zajišťovnu se vypracují v souladu s čl. 5 odst. 5 až 8 a aktualizují se v souladu s čl. 5 odst. 4.

V souladu s čl. 5 odst. 8 třetím pododstavcem se zavedou vhodná opatření pro pravidelné sledování ukazatelů.

Skupinový preventivní ozdravný plán určí, zda existují překážky při provádění opatření k nápravě v rámci skupiny, mimo jiné na úrovni jednotlivých subjektů, na něž se plán vztahuje, a zda existují podstatné praktické nebo právní překážky urychlenému převodu kapitálu či vyplacení závazků nebo aktiv v rámci skupiny.

4. Orgány dohledu mohou požadovat, aby dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) vypracovaly a předložily preventivní ozdravné plány, pokud neexistuje žádný skupinový preventivní ozdravný plán.
5. Pokud dotčený orgán dohledu usoudí, že dotčený subjekt není ve skupinovém preventivním ozdravném plánu dostatečně zohledněn s ohledem na význam tohoto subjektu v dotčeném členském státě a na povinnosti, jež se v tomto členském státě vztahují na srovnatelné podniky, může orgán dohledu nad skupinou na základě odůvodněného stanoviska požádat poslední mateřský podnik nebo pojišťovací holdingovou společnost, která stojí v čele skupiny, o předložení revidovaného skupinového preventivního ozdravného plánu zohledňujícího obavy vyjádřené dotčeným orgánem dohledu. Pokud byl předložen revidovaný skupinový preventivní ozdravný plán a dotčený orgán dohledu usoudí, že tento revidovaný plán dostatečně neřeší jeho obavy, může požadovat, aby dotčené dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) vypracovaly a předložily preventivní ozdravný plán. V takovém případě orgán dohledu poskytne orgánu dohledu nad skupinou odůvodněné stanovisko k tomuto úsudku. Následně poskytne orgánu dohledu nad skupinou preventivní ozdravný plán.
6. Jsou-li splněny požadavky na důvěrnost stanovené v článku 66, postoupí orgán dohledu nad skupinou skupinové preventivní ozdravné plány:
 - a) orgánu EIOPA;
 - b) relevantním orgánům dohledu, které jsou členy kolegia orgánů dohledu uvedeného v čl. 248 odst. 3 směrnice 2009/138/ES nebo se jej účastní;
 - c) orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;
 - d) orgánům příslušným k řešení krize dceřiných společností;
 - e) pokud skupina je finančním konglomerátem nebo jeho součástí, relevantnímu orgánu příslušnému k řešení krize určenému v souladu s článkem 3 směrnice 2014/59/EU a příslušnému orgánu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013.
7. Správní, řídicí nebo kontrolní orgán subjektu, který vypracovává skupinový preventivní ozdravný plán podle odstavce 1 nebo preventivní ozdravný plán podle odstavce 4 nebo 5, posoudí a schválí dotčený plán před jeho předložením orgánu dohledu nad skupinou nebo v příslušných případech orgánu dohledu k přezkoumání.
8. Při vypracovávání preventivních ozdravných plánů může dceřiný podnik v Unii případně zohlednit jakékoli skupinové plány preventivních ozdravných postupů vypracované pojišťovnami nebo zajišťovnami ze třetích zemí nebo mateřskými podniky ze třetích zemí, jejichž je dceřiným podnikem.

Článek 8

Přezkum a posouzení skupinových preventivních ozdravných plánů orgánem dohledu nad skupinou

1. Orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s relevantními orgány dohledu, které jsou členy kolegia orgánů dohledu uvedeného v čl. 248 odst. 3 směrnice 2009/138/ES nebo se jej účastní, přezkoumá skupinový preventivní ozdravný plán a posoudí, v jakém rozsahu splňuje požadavky a kritéria uvedené v článku 7. Toto posouzení se provede postupem stanoveným v článku 6 a v tomto článku a během lhůty stanovené v čl. 6 odst. 1 a zohlední potenciální dopady nápravných opatření na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu ve všech členských státech, v nichž skupina působí.
2. Orgán dohledu nad skupinou usiluje v rámci kolegia orgánů dohledu zřízeného v souladu s článkem 248 směrnice 2009/138/ES o dosažení společného rozhodnutí uvedeného v článku 17 této směrnice, ohledně:
 - a) přezkumu a posouzení skupinového preventivního ozdravného plánu;
 - b) toho, zda má být pro pojišťovny a zajišťovny, které jsou součástí skupiny, vypracován preventivní ozdravný plán na individuálním základě v souladu s čl. 7 odst. 4 nebo 5 této směrnice;

c) uplatnění opatření uvedených v čl. 6 odst. 4 a 5 této směrnice.

Oddíl 3

Plánování řešení krize

Článek 9

Plány řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu vypracovaly plán řešení krize pro každou pojišťovnu nebo zajišťovnu, jež není součástí skupiny, na niž se vztahuje plánování řešení krize podle článků 10 a 11, a která splňuje podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku. Plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize, která může orgán příslušný k řešení krize přijmout, pokud pojišťovna nebo zajišťovna splňuje podmínky zahájení řešení krize podle čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3.

2. Orgány příslušné k řešení krize vypracují plány řešení krize pro pojišťovny a zajišťovny, u nichž posoudí, že je ve srovnání s jinými podniky spadajícími do jejich působnosti pravděpodobnější, že by opatření k řešení krize bylo ve veřejném zájmu podle čl. 19 odst. 5 v případě selhání dotčeného podniku, nebo u nichž orgány posoudí, že plní zásadní funkci. Tato posouzení zohlední přinejmenším nezbytnost dosažení účelů řešení krize a velikost, obchodní model, rizikový profil podniku, propojenost, nahraditelnost, a zejména jeho přeshraniční činnost.

Na základě posouzení uvedených v prvním pododstavci orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby se plánování řešení krize vztahovalo na alespoň 40 % trhu členských států s životním pojištěním a zajištěním a 40 % jejich trhu s neživotním pojištěním a zajištěním, přičemž podíl životního pojištění na trhu je založen na hrubých technických rezervách a podíl neživotního pojištění na trhu je založen na předepsaném hrubém pojistném. Při výpočtu úrovně krytí trhu mohou být zohledněny dceřiné podniky skupiny, pokud jsou tyto dceřiné podniky zahrnuty ve skupinovém plánu řešení krize.

Na malé a nepříliš složité podniky se požadavky na plánování řešení krize nevztahují, s výjimkou případů, kdy se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že takový podnik představuje zvláštní riziko na vnitrostátní nebo regionální úrovni.

3. Pokud příslušná pojišťovna nebo zajišťovna provádí významné přeshraniční činnosti, poskytnou domovské orgány příslušné k řešení krize návrh plánu řešení krize hostitelskému orgánu dohledu nebo orgánům příslušným k řešení krize na jejich žádost. Hostitelský orgán dohledu nebo orgány příslušné k řešení krize mohou návrh plánu řešení krize posoudit s cílem zjistit, zda by některá opatření v něm zahrnutá mohla mít nepříznivý dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku nebo finanční stabilitu v jejich členském státě, a mohou domovskému orgánu příslušnému k řešení krize dát doporučení ohledně těchto otázek. Domovský orgán příslušný k řešení krize poskytne odůvodněnou odpověď, pokud jde o jeho rozhodnutí řídit se doporučeními, či nikoli. Pokud domovský orgán příslušný k řešení krize řádně nezohlední doporučení hostitelského orgánu dohledu nebo orgánu příslušného k řešení krize, může hostitelský orgán dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize záležitost postoupit EIOPA v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1094/2010.

4. V rámci upřesnění možností pro použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize plány řešení krize zohlední příslušné scénáře řešení krize, včetně scénáře, kdy je selhání pojišťovny nebo zajišťovny individuální, a scénáře, kdy selhání nastane v situaci širší finanční nestability nebo systémové události.

Plány řešení krize nepředpokládají žádnou mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případného použití garančních systémů v pojišťovnictví nebo jakýchkoli mechanismů financování.

5. Orgány příslušné k řešení krize přezkoumávají plány řešení krize a v případě potřeby je aktualizují alespoň jednou za dva roky a v každém případě:

a) po každé podstatné změně právní či organizační struktury pojišťovny nebo zajišťovny, jejího podnikání nebo její finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na účinnost plánu nebo by jinak vyžadovala revizi plánu řešení krize;

- b) je-li předvídatelná podstatná změna finanční situace pojišťovny nebo zajišťovny, která by mohla mít podstatný vliv na účinnost plánu nebo by jinak vyžadovala revizi plánu řešení krize.

Pojišťovny a zajišťovny a orgány dohledu neprodleně sdělí orgánům příslušným k řešení krize všechny události, které vyžadují revizi nebo aktualizaci plánu řešení krize.

6. Aniž je dotčen článek 4, stanoví plány řešení krize možnosti pro použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně. Plány řešení krize obsahují, a to v kvantifikované podobě, kdykoli je to vhodné a možné, všechny následující položky:

- a) shrnutí klíčových prvků plánu;
- b) shrnutí podstatných změn pojišťovny nebo zajišťovny, k nimž došlo od doby, kdy byly předloženy poslední informace týkající se řešení krize;
- c) přehled toho, jak by bylo možné zásadní funkce a hlavní linie podnikání v nezbytné míře právně a ekonomicky oddělit od ostatních funkcí, aby se zajistila kontinuita v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny;
- d) určení aktiv, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění;
- e) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
- f) podrobný popis posouzení způsobilosti k řešení krize, včetně posouzení proveditelnosti a důvěryhodnosti likvidace v běžném úpadkovém řízení, provedeného v souladu s článkem 13;
- g) popis veškerých opatření vyžadovaných podle článku 15 k řešení nebo odstranění překážek bránících způsobilosti k řešení krize zjištěných v posouzení provedeném podle článku 13;
- h) objasnění toho, jak by varianty řešení krize mohly být financovány, aniž by předpokládaly mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případného použití garančních systémů v pojišťovnictví nebo jakýchkoli mechanismů financování;
- i) podrobný popis různých strategií řešení krize, které by mohly být uplatněny podle různých možných scénářů a odpovídajících harmonogramů;
- j) popis kritických prvků vzájemné propojenosti;
- k) analýzu dopadu plánu řešení krize na zaměstnance dané pojišťovny nebo zajišťovny, včetně posouzení souvisejících nákladů, a popis předpokládaných postupů konzultace se zaměstnanci během procesu řešení krize, zohledňující případné vnitrostátní systémy pro dialog se sociálními partnery;
- l) plán komunikace s médii a s veřejností;
- m) popis klíčových operací a systémů pro udržování nepřerušovaného fungování provozních procesů podniku;
- n) případné vyjádření dotčené pojišťovny nebo zajišťovny k plánu řešení krize.

Dotčené pojišťovně nebo zajišťovně je poskytnuto shrnutí klíčových prvků plánu.

7. Orgán příslušný k řešení krize předá plány řešení krize a veškeré jejich změny dotčeným orgánům dohledu.
8. EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž dále upřesní obsah plánu řešení krize.

EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. července 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

9. Do 29. ledna 2027 vydá EIOPA obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010, v nichž dále upřesní kritéria pro identifikaci zásadních funkcí.

Článek 10

Skupinové plány řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny měly pravomoc vypracovat skupinové plány řešení krize pro skupiny, na něž se vztahuje plánování řešení krize na základě podmínek stanovených v čl. 9 odst. 2.

2. Skupinový plán řešení krize:

- a) stanoví opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu ke každému subjektu, u nichž tato opatření budou nezbytná k zajištění kontinuity zásadních funkcí;
- b) prověří, do jaké míry by mohly být nástroje k řešení krize použity a pravomoci k řešení krize vykonány koordinovaným způsobem, a určí případné překážky v koordinovaném řešení krize;
- c) jsou-li součástí skupiny subjekty se sídlem ve třetích zemích, stanoví vhodné způsoby spolupráce a koordinace s relevantními orgány těchto třetích zemí a zjistí důsledky pro řešení krize v Unii;
- d) stanoví opatření, včetně právního a ekonomického oddělení některých funkcí či linií podnikání, která jsou nezbytná pro usnadnění řešení krize na úrovni skupiny, přičemž zohlední vzájemné propojenosti uvnitř skupiny;
- e) stanoví dostupné zdroje finančních prostředků k financování opatření k řešení krize na úrovni skupiny, a v případě, kdy je potřeba použít garanční systémy v pojišťovnictví nebo jakýkoli mechanismus financování, stanoví zásady pro sdílení odpovědnosti za toto financování mezi zdroji finančních prostředků v různých členských státech, přičemž nepředpokládá žádnou mimořádnou veřejnou finanční podporu;
- f) zahrnuje prvky stanovené v čl. 9 odst. 6.

3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předá skupinové plány řešení krize a veškeré jejich změny dotčeným orgánům dohledu, a je-li skupina finančním konglomerátem nebo jeho součástí, relevantnímu orgánu příslušnému k řešení krize určenému v souladu s článkem 3 směrnice 2014/59/EU a příslušnému orgánu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013.

4. Orgány příslušné k řešení krize mohou vypracovat plány řešení krize pro dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) v případě, že žádný skupinový plán řešení krize neexistuje.

5. Při vypracovávání plánů řešení krize mohou orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků v Unii zohlednit strategii řešení krize, kterou dotčené orgány třetí země uplatňují u skupin, za něž jsou tyto orgány příslušné k řešení krize odpovědné.

Pokud orgán příslušný k řešení krize považuje tuto strategii řešení krize za věrohodnou a proveditelnou, může tuto strategii řešení krize a její možné důsledky pro dotčený dceřiný podnik v Unii náležitě zohlednit v jeho plánu řešení krize. To nesmí ohrozit dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18.

6. EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících obsahy skupinových plánů řešení krize při zohlednění rozmanitosti modelů podnikání skupin na vnitřním trhu.

EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. července 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 11

Požadavky a postup pro skupinové plány řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby poslední mateřské podniky předložily orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny informace, které mohou být požadovány podle článku 12. Uvedené informace se týkají posledního mateřského podniku a v požadovaném rozsahu každého subjektu skupiny, včetně subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e).

Jsou-li splněny požadavky na důvěrnost stanovené v této směrnici, předá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny relevantní informace poskytnuté v souladu s tímto odstavcem:

- a) orgánu EIOPA;
- b) orgánům příslušným k řešení krize, které jsou členy kolegia k řešení krize;
- c) relevantním orgánům dohledu, které jsou členy kolegia orgánů dohledu, jak je uvedeno v čl. 248 odst. 3 směrnice 2009/138/ES nebo se jej účastní.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny jednající v kolegiích k řešení krize společně s orgány příslušnými k řešení krize uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci písm. b) a po konzultaci s dotčenými orgány dohledu, které jsou členy kolegia orgánů dohledu nebo se jej účastní podle čl. 248 odst. 3 směrnice 2009/138/ES, vypracovaly a vedly skupinové plány řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny mohou podle svého uvážení a za podmínky, že splní požadavky na důvěrnost stanovené v článku 80 této směrnice, do vypracování a vedení skupinových plánů řešení krize zapojit orgány příslušné k řešení krize z třetích zemí, v jejichž jurisdikci si skupina založila dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny, pojišťovací holdingové společnosti nebo významné pobočky ve smyslu čl. 248 odst. 8 směrnice 2009/138/ES.

3. Členské státy zajistí, aby skupinové plány řešení krize byly přezkoumávány a v případě potřeby aktualizovány alespoň jednou za dva roky a v každém případě:

- a) po jakékoli změně právní nebo organizační struktury, podnikání nebo finanční situace skupiny, včetně jakéhokoli subjektu ve skupině, která by mohla mít podstatný dopad na plán nebo si vyžádat změnu plánu;
- b) je-li předvídatelná podstatná změna její finanční situace, která by mohla mít podstatný vliv na účinnost plánu nebo by jinak vyžadovala revizi plánu řešení krize.

4. Skupinový plán řešení krize se přijímá formou společného rozhodnutí uvedeného v článku 17, jež přijímá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny společně s orgánem příslušným k řešení krize dceřiných pojišťoven a zajišťoven a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e).

Článek 12

Informace pro účely plánů řešení krize a spolupráce poskytnuté pojišťovnou nebo zajišťovnou

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc požadovat, aby pojišťovny a zajišťovny nebo případně poslední mateřský podnik:

- a) v nezbytné míře spolupracovaly na vypracování plánů řešení krize nebo skupinových plánů řešení krize;
- b) jim přímo nebo prostřednictvím orgánu dohledu poskytly veškeré informace nezbytné k vypracování a provádění plánů řešení krize nebo skupinových plánů řešení krize.

2. Orgány dohledu v dotčených členských státech spolupracují s orgány příslušnými k řešení krize s cílem ověřit, zda některé nebo všechny informace uvedené v odstavci 1 již jsou k dispozici, a poskytují tyto informace uvedeným orgánům příslušným k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize získají před vyžádáním informací od pojišťoven a zajišťoven všechny tyto dostupné informace od orgánů dohledu.

3. EIOPA vypracuje návrhy prováděcích technických norem upřesňujících postupy a minimální soubor standardních formulářů a vzorů pro poskytování informací podle tohoto článku a upřesňujících obsah těchto informací.

EIOPA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 29. července 2026.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1094/2010.

KAPITOLA II

Způsobilost k řešení krize

Článek 13

Posouzení způsobilosti k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu posoudily, do jaké míry jsou pojišťovny nebo zajišťovny, jež nejsou součástí skupiny, způsobilé k řešení krize, aniž by předpokládaly jakoukoli mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případného použití garančních systémů v pojištnictví nebo jakýchkoli mechanismů financování, pokud jsou k dispozici.

Pojišťovna nebo zajišťovna se považuje za způsobilou k řešení krize, pokud je likvidace této pojišťovny nebo zajišťovny v běžném úpadkovém řízení proveditelná a věrohodná nebo pokud orgán příslušný k řešení může řešit krizi této pojišťovny nebo zajišťovny použitím nástrojů k řešení krize a výkonem pravomocí k řešení krize.

2. Pokud orgán příslušný k řešení krize dospěje k závěru, že opatření k řešení krize mohou být nezbytná ve veřejném zájmu, protože likvidace v běžném úpadkovém řízení by nedosáhla účelů řešení krize ve stejném rozsahu, přistoupí k těmto po sobě jdoucím fázím:

- a) zvolí upřednostňovaná opatření k řešení krize vhodná k dosažení účelů řešení krize vzhledem ke struktuře a modelu podnikání pojišťovny nebo zajišťovny;
- b) posoudí, zda je proveditelné ve vhodném časovém rámci účinně uplatnit vybraná opatření k řešení krize, a určit možné překážky jejich provádění;
- c) posoudí důvěryhodnost vybraných opatření k řešení krize s přihlédnutím k pravděpodobnému dopadu řešení krize na finanční systémy nebo reálnou ekonomiku členských států nebo Unie a k ochraně kolektivního zájmu pojistníků, oprávněných osob a žadatelů s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí vykonávaných pojišťovnou nebo zajišťovnou.

3. Orgány příslušné k řešení krize posoudí způsobilost k řešení krize podle odstavce 1 současně s vypracováním a aktualizací plánů řešení krize v souladu s článkem 9 a pro účely jejich vypracování a aktualizace. Při provádění posouzení uvedeného v odstavci 1 orgány příslušné k řešení krize přezkoumají alespoň oblasti způsobilosti k řešení krize uvedené v příloze.

4. Pro účely posouzení způsobilosti k řešení krize mohou orgány příslušné k řešení krize požádat pojišťovny nebo zajišťovny o poskytnutí všech nezbytných informací.

5. EIOPA vydá do 29. ledna 2027 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010, v nichž upřesní další záležitosti a kritéria pro posouzení způsobilosti pojišťoven a zajišťoven nebo skupin k řešení krize podle odstavce 1 tohoto článku a článku 14 této směrnice.

Článek 14

Posouzení způsobilosti skupin k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny společně s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s orgánem dohledu nad skupinou a s orgány dohledu těchto dceřiných podniků posoudily, do jaké míry jsou skupiny způsobilé k řešení krize, aniž by předpokládaly jakoukoli mimořádnou veřejnou

finanční podporu, s výjimkou případného použití garančních systémů v pojištnictví nebo jakýchkoli mechanismů financování, pokud jsou k dispozici.

2. Skupina je považována za způsobilou k řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize mohou buď subjekty skupiny proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení, nebo řešit krizi této skupiny použitím nástrojů k řešení krize a výkonem pravomocí k řešení krize ve vztahu k subjektům skupiny, pokud mohou být tyto subjekty skupiny snadno a včas odděleny, nebo jinými prostředky stanovenými vnitrostátními právními předpisy.

Kolegia k řešení krize uvedená v článku 70 při plnění svých funkcí zohlední posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize dospěje k závěru, že opatření k řešení krize může být nezbytné ve veřejném zájmu, protože likvidace v běžném úpadkovém řízení by nedosáhla účelů řešení krize ve stejném rozsahu, přistoupí k těmto po sobě jdoucím fázím:

- a) zvolí upřednostňovaná opatření k řešení krize vhodná k dosažení účelů řešení krize s ohledem na strukturu a model podnikání skupiny;
- b) posoudí, zda je proveditelné ve vhodném časovém rámci účinně uplatnit vybrané opatření k řešení krize, a určit možné překážky jeho provádění;
- c) posoudí důvěryhodnost vybraných opatření k řešení krize s přihlédnutím k pravděpodobnému dopadu řešení krize na finanční systémy nebo reálnou ekonomiku členských států nebo Unie a k ochraně kolektivního zájmu pojistníků, oprávněných osob a žadatelů s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí vykonávaných skupinou.

4. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny posoudí způsobilost skupin k řešení krize současně s vypracováním a aktualizací skupinových plánů řešení krize v souladu s článkem 10 a pro účely jejich vypracování a aktualizace. Na toto posouzení se použije rozhodovací postup stanovený v článku 11. Při provádění posouzení uvedeného v odstavci 1 orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny přezkoumají alespoň oblasti způsobilosti k řešení krize uvedené v příloze.

5. Pro účely posouzení způsobilosti k řešení krize může orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny požádat subjekty skupiny o poskytnutí všech nezbytných informací.

Článek 15

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že posouzení provedené v souladu s článkem 13 nebo 14 odhalí existenci podstatných překážek způsobilosti k řešení krize pojišťovny nebo zajišťovny, orgán příslušný k řešení krize o této skutečnosti písemně informoval tuto pojišťovnu nebo zajišťovnu a dotčený orgán dohledu.

2. Požadavek, aby orgány příslušné k řešení krize vypracovaly plány řešení krize podle čl. 9 odst. 1 a aby relevantní orgány příslušné k řešení krize dosáhly společného rozhodnutí podle článku 17 o skupinových plánech řešení krize, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 4, se pozastavuje po oznámení uvedeném v odstavci 1 tohoto článku, dokud orgán příslušný k řešení krize nepřijme v souladu s odstavcem 3 tohoto článku opatření pro odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize nebo nerozhodne v souladu s odstavcem 4 tohoto článku.

3. Ve lhůtě čtyř měsíců od přijetí oznámení podle odstavce 1 navrhne pojišťovna nebo zajišťovna orgánu příslušnému k řešení krize možná opatření k řešení či odstranění podstatných překážek uvedených v oznámení.

V harmonogramu pro provedení těchto opatření navržených podnikem se zohlední důvody pro vznik podstatných překážek.

Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu posoudí, zda tato opatření podstatné překážky účinně řeší či odstraňují.

4. Orgány příslušné k řešení krize, které dojdou k závěru, že opatření navrhovaná pojišťovnou nebo zajišťovnou podle odstavce 3 účinně nezmiňují či neodstraňují danou překážku, uloží pojišťovně nebo zajišťovně přímo nebo nepřímo prostřednictvím orgánu dohledu, aby přijala jakákoli alternativní opatření stanovená v odstavci 5, a písemně tato opatření

oznámí uvedenému podniku, jenž do jednoho měsíce od obdržení tohoto oznámení navrhne plán plnění uvedených požadavků.

Při stanovování alternativních opatření orgány příslušné k řešení krize uvedou, z jakého důvodu by opatření navržená pojišťovnou nebo zajišťovnou nestačila k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a jak jsou navrhovaná alternativní opatření přiměřená k odstranění těchto překážek. Orgány příslušné k řešení krize vezmou v úvahu účinek opatření na činnost pojišťovny nebo zajišťovny, její stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství.

5. Pro účely odstavce 4 mají orgány příslušné k řešení krize pravomoc přijmout alespoň některé z těchto alternativních opatření:

- a) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna revidovala dohody o vnitroskupinovém financování nebo přezkoumala skutečnost, že neexistují, nebo uzavřela dohody o poskytování služeb uvnitř skupiny či se třetími stranami;
- b) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna omezila svou maximální individuální nebo celkovou expozici;
- c) uložit specifickou nebo pravidelnou dodatečnou povinnost poskytnout informace relevantní pro řešení krize;
- d) požadovat, aby se pojišťovna nebo zajišťovna zbavila konkrétních aktiv nebo aby restrukturalizovala závazky;
- e) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna omezila či ukončila konkrétní stávající či navrhované činnosti;
- f) omezit rozvoj nových či stávajících oborů podnikání nebo prodej nových či stávajících produktů nebo takovému rozvoji či prodeji zabránit;
- g) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna změnila strategii zajištění;
- h) požadovat změny právní či provozní struktury pojišťovny nebo zajišťovny nebo kteréhokoli subjektu skupiny, který je pod její přímou či nepřímou kontrolou, s cílem snížit jejich složitost a zajistit tak, aby bylo možné právně i provozně oddělit zásadní funkce od jiných funkcí použitím nástrojů k řešení krize;
- i) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna nebo mateřský podnik založily mateřskou pojišťovací holdingovou společnost v členském státě nebo mateřskou pojišťovací holdingovou společnost v Unii;
- j) v případě, že je pojišťovna nebo zajišťovna dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti se smíšenou činností, požadovat, aby tato pojišťovací holdingová společnost se smíšenou činností založila samostatnou pojišťovací holdingovou společnost, která by pojišťovnu nebo zajišťovnu kontrolovala, pokud je to nutné k usnadnění řešení krize pojišťovny či zajišťovny a k zamezení toho, aby použití nástrojů a pravomocí k řešení krize mělo nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny.

6. Před identifikací jakéhokoli alternativního opatření uvedeného v odstavci 5 orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu důkladně zváží možný účinek tohoto opatření na odolnost a stabilitu konkrétní vykonávané činnosti příslušné pojišťovny nebo zajišťovny a na vnitřní trh.

7. Oznámení nebo rozhodnutí učiněné podle odstavce 1 nebo 4 musí splňovat tyto požadavky:

- a) obsahuje důvody vedoucí k danému posouzení či zjištění;
- b) je možné se proti němu odvolat.

V Rozhodnutí učiněném podle odstavce 4 se dále uvede, jak toto rozhodnutí splňuje požadavek přiměřenosti použitých opatření stanovený v odst. 4 druhém pododstavci.

8. EIOPA vydá do 29. července 2027 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 dále upřesňující opatření stanovená v odstavci 5 tohoto článku a okolnosti, za nichž může být každé opatření uplatněno.

Článek 16

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize: zacházení se skupinou

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny společně s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s kolegiem orgánů dohledu zřízeném v souladu s článkem 248 směrnice 2009/138/ES zváží posouzení uvedené v článku 14 v kolegiu k řešení krize a přijme veškerá přiměřená opatření k tomu, aby bylo dosaženo společného rozhodnutí uvedeného v článku 17 o uplatnění opatření identifikovaných podle čl. 15 odst. 4 ve vztahu ke všem relevantním subjektům skupiny.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny ve spolupráci s orgánem dohledu nad skupinou a s EIOPA v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1094/2010 vypracuje zprávu a předloží ji poslednímu mateřskému podniku a orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které tuto zprávu poskytnou dceřiným podnikům, které spadají do jejich působnosti. Zpráva je vypracována po konzultaci s orgány dohledu a analyzuje podstatné překážky pro účinné používání nástrojů k řešení krize a účinný výkon pravomocí k řešení krize ve vztahu ke skupině. Zpráva doporučí veškerá přiměřená a cílená opatření, jež jsou podle názoru orgánu k řešení krize na úrovni skupiny nezbytná nebo vhodná k odstranění těchto překážek, přičemž zohlední dopad těchto opatření na model podnikání skupiny.

3. Do čtyř měsíců od přijetí zprávy může poslední mateřský podnik v Unii předložit své připomínky a navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny alternativní opatření k řešení či odstranění překážek uvedených ve zprávě.

Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s orgánem dohledu nad skupinou posoudí, zda tato opatření podstatně překážky účinně řeší či odstraňují.

4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámí všechna opatření navržená posledním mateřským podnikem orgánům, které jsou členy kolegia k řešení krize nebo se jej účastní. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků učiní po konzultaci s orgány dohledu veškeré možné kroky k tomu, aby dosáhly společného rozhodnutí podle článku 17 v kolegiu k řešení krize ohledně identifikace podstatných překážek a, je-li to nezbytné, ohledně posouzení opatření navržených posledním mateřským podnikem a opatření požadovaných orgány za účelem řešení nebo odstranění překážek. Při tom zohlední potenciální dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.

KAPITOLA III

Společná rozhodnutí

Článek 17

Společná rozhodnutí

1. Orgány dohledu nad skupinou, orgány dohledu, orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize usilují o dosažení společných rozhodnutí uvedených případně v čl. 8 odst. 2, čl. 11 odst. 4 a čl. 16 odst. 4 do čtyř měsíců od data:

- a) předání skupinového preventivního ozdravného plánu orgánem dohledu nad skupinou v souladu s čl. 7 odst. 6;
- b) předání informací uvedených v čl. 11 odst. 1 druhém pododstavci orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny;
- c) předložení jakýchkoli připomínek nebo návrhu jakýchkoli alternativních opatření posledním mateřským podnikem nebo od uplynutí lhůty uvedené v čl. 16 odst. 3 podle toho, co nastane dříve.

Na žádost orgánu dohledu nebo orgánu příslušného k řešení krize může EIOPA pomoci orgánům dohledu nad skupinou, orgánům dohledu, orgánům příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1094/2010.

2. Pokud není ve lhůtě uvedené v návěti prvního pododstavce odstavce 1 přijato společné rozhodnutí o některé z následujících záležitostí, rozhodne o ní orgán dohledu nad skupinou nebo případně orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sám:

- a) přezkum a posouzení skupinového preventivního ozdravného plánu;
- b) veškerá opatření, která je poslední mateřský podnik povinen přijmout v souladu s čl. 6 odst. 4 a 5;
- c) skupinový plán řešení krize;
- d) opatření uvedená v článku 16.

Rozhodnutí přijatá orgánem dohledu nad skupinou nebo případně orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny musí být řádně odůvodněna a zohledňovat stanoviska a připomínky ostatních orgánů dohledu nebo případně orgánů příslušných k řešení krize učiněné ve lhůtě uvedené v návěti prvního pododstavce odstavce 1. Rozhodnutí se poskytne poslednímu mateřskému podniku a dalším dotčeným orgánům.

3. Pokud není ve lhůtě uvedené v návěti prvního pododstavce odstavce 1 přijato orgány dohledu nebo orgány příslušnými k řešení krize společné rozhodnutí o některé z těchto záležitostí, rozhodne o ní každý orgán dohledu nebo případně orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku sám:

- a) zda má být vypracován individuální preventivní ozdravný plán pro pojišťovny nebo zajišťovny v jeho jurisdikci podle čl. 8 odst. 2;
- b) o použití opatření uvedených v čl. 6 odst. 4 a 5 na úrovni dceřiných podniků,
- c) identifikace podstatných překážek a, je-li to nezbytné, posouzení opatření navržených posledním mateřským podnikem a opatření požadovaných orgány za účelem řešení nebo odstranění těchto překážek podle čl. 16 odst. 1.

4. Není-li společného rozhodnutí o přijetí skupinového plánu řešení krize uvedeného v čl. 11 odst. 4 orgány příslušnými k řešení krize dosaženo ve lhůtě uvedené v návěti prvního pododstavce odstavce 1 tohoto článku, přijme každý orgán příslušný k řešení krize odpovědný za dceřiný podnik vlastní rozhodnutí a vypracuje a aktualizuje plány řešení krize pro subjekty ve své jurisdikci. Každý orgán příslušný k řešení krize uvědomí o svém rozhodnutí ostatní členy kolegia k řešení krize.

5. Každé rozhodnutí orgánů dohledu nebo orgánů příslušných k řešení krize v souladu s odstavcem 3 nebo 4 musí být řádně odůvodněno a zohledňovat stanoviska a připomínky ostatních orgánů dohledu, orgánů příslušných k řešení krize, orgánů dohledu nad skupinou nebo případně orgánů příslušných k řešení krize na úrovni skupiny.

6. Orgány dohledu nebo orgány příslušné k řešení krize, které nevyjádřily nesouhlas s rozhodnutím uvedeným v odstavcích 3 a 4, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně skupinového preventivního ozdravného plánu nebo skupinového plánu řešení krize skupiny vztahujícího se na subjekty skupiny spadající do jejich jurisdikce.

7. Pokud ve lhůtě uvedené v návěti prvního pododstavce odstavce 1 kterýkoli z dotčených orgánů dohledu nebo orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost EIOPA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010, odloží dotčený orgán dohledu nad skupinou, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, orgán dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize své rozhodnutí podle odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku a vyčká na rozhodnutí, které může EIOPA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EIOPA. Lhůta uvedená v návěti prvního pododstavce odstavce 1 tohoto článku se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu čl. 19 odst. 2 uvedeného nařízení. EIOPA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze EIOPA předložit po uplynutí lhůty uvedené v návěti prvního pododstavce odstavce 1 nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EIOPA nepřijme rozhodnutí do jednoho měsíce od okamžiku, kdy mu záležitost byla předložena, použije se individuální rozhodnutí orgánu dohledu nad skupinou, orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, orgánu dohledu nebo orgánu příslušného k řešení krize pro skupinu nebo případně dceřiný podnik.

8. Společná rozhodnutí uvedená v čl. 8 odst. 2, čl. 11 odst. 4, čl. 16 odst. 4 a odstavci 6 tohoto článku a rozhodnutí uvedená v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku se považují za definitivní a musí být uplatňována orgány dohledu nebo orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

9. Jsou-li přijata společná rozhodnutí podle čl. 11 odst. 4 a ohledně skupinových plánů řešení krize podle odstavce 6 tohoto článku a orgán příslušný k řešení krize se domnívá, že otázka týkající se skupinových plánů řešení krize, o které nebylo dosaženo shody, zasahuje do fiskální odpovědnosti jeho členského státu, zahájí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny opětovné posuzování skupinového plánu řešení krize.

HLAVA III ŘEŠENÍ KRIZE

KAPITOLA I

Účely řešení krize, podmínky zahájení řešení krize a obecné zásady

Článek 18

Účely řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize orgány příslušné k řešení krize zohlednily účely řešení krize uvedené v odstavci 2 a volily nástroje a pravomoci, jimiž lze nejlépe dosáhnout jednotlivých účelů relevantních pro okolnosti případu.

2. Účely řešení krize jsou:

- a) ochrana kolektivního zájmu pojistníků, oprávněných osob a žadatelů;
- b) udržování finanční stability, zejména zabráněním šíření krize a udržením tržní disciplíny;
- c) zajištění kontinuity zásadních funkcí;
- d) ochrana veřejných finančních prostředků tím, že se minimalizuje využití mimořádné veřejné finanční podpory.

Při sledování účelu řešení krize uvedeného v prvním pododstavci písm. c) si orgány příslušné k řešení krize zvolí takové přístupy ve vztahu k zásadním funkcím, které nejlépe zachovají kontinuitu pojistného krytí pro pojistníky.

Při sledování účelu řešení krize uvedeného v prvním pododstavci písm. d) orgány příslušné k řešení krize v maximální možné míře upřednostní použití jiných zdrojů financování, než je rozpočet členských států, včetně mechanismů financování uvedených v článku 81 a garančních systémů v pojišťovnictví, pokud jsou pro tento účel k dispozici podle použitelného práva.

Členské státy zajistí, aby se při dosahování výše uvedených účelů řešení krize orgány příslušné k řešení krize snažily minimalizovat náklady na řešení krize a zabránily snižování hodnoty, jež není nezbytné pro dosažení účelů řešení krize.

3. Jednotlivé účely řešení krize mají stejnou důležitost a členské státy zajistí, aby je orgány příslušné k řešení krize vzájemně vyvažovaly, je-li to vhodné vzhledem k povaze a okolnostem každého případu.

Článek 19

Podmínky zahájení řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize přijaly opatření k řešení krize ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně pouze v případech, že jsou splněny veškeré tyto podmínky:

- a) orgán dohledu po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize nebo orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu zjistil, že pojišťovna nebo zajišťovna je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné;

b) neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání pojišťovny nebo zajišťovny v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru nebo opatření dohledu, včetně preventivních a nápravných opatření;

c) opatření k řešení krize je nezbytné ve veřejném zájmu.

2. Pokud orgán příslušný k řešení krize přijme opatření k řešení krize a dokud není toto opatření k řešení krize ukončeno, orgán dohledu nepřijme ve vztahu k podniku v režimu řešení krize opatření, pokud s těmito opatřeními orgán příslušný k řešení krize nesouhlasí.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly po konzultaci s orgánem dohledu nezbytné nástroje, zejména odpovídající přístup k veškerým relevantním informacím, k tomu, aby mohly dospět ke zjištění podle odst. 1 písm. a). Orgán dohledu poskytne orgánu příslušnému k řešení krize neprodleně všechny relevantní informace, které orgán příslušný k řešení krize požaduje k provedení svého posouzení.

4. Pojišťovna nebo zajišťovna se považuje za pojišťovnu nebo zajišťovnu, která je v selhání nebo pravděpodobně bude v selhání, v kterékoli z těchto situací:

a) pojišťovna nebo zajišťovna poruší nebo je pravděpodobné, že poruší, minimální kapitálový požadavek stanovený v hlavě I kapitole VI oddíle 5 směrnice 2009/138/ES a neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že byl soulad s tímto požadavkem obnoven;

b) pojišťovna nebo zajišťovna přestane splňovat podmínky pro udělení povolení nebo závažným způsobem poruší své povinnosti stanovené právními předpisy, které se na ni vztahují, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tyto své povinnosti závažným způsobem poruší v blízké budoucnosti způsobem, který by odůvodňoval odnětí povolení;

c) aktiva pojišťovny nebo zajišťovny jsou nižší než její závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;

d) pojišťovna nebo zajišťovna není schopna splácet své dluhy nebo jiné závazky, včetně plateb pojistníkům nebo oprávněným osobám v okamžiku jejich splatnosti, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;

e) je požadována mimořádná veřejná finanční podpora.

5. Pro účely odst. 1 písm. c) tohoto článku se opatření k řešení krize považuje za opatření ve veřejném zájmu, pokud je toto opatření nezbytné pro dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize a je ve vztahu k uvedeným účelům přiměřené, přičemž likvidaci podniku v běžném úpadkovém řízení, včetně použití jakýchkoli garančních systémů v pojišťovnictví, které se na tento podnik vztahují, jsou-li splněny podmínky pro běžné úpadkové řízení, by uvedených účelů ve stejné míře dosaženo nebylo.

Článek 20

Podmínky zahájení řešení krize mateřských podniků a holdingových společností

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu ke kterémukoli ze subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), pokud tento subjekt obdobně splňuje podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1.

2. Pokud dceřině pojišťovny nebo zajišťovny pojišťovací holdingové společnosti se smíšenou činností přímo nebo nepřímou drží zprostředkující pojišťovací holdingová společnost, zajistí členské státy, aby opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny byla přijímána ve vztahu ke zprostředkující pojišťovací holdingové společnosti, a nepřijmou opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny ve vztahu k pojišťovací holdingové společnosti se smíšenou činností.

3. S výhradou odstavce 2 mohou orgány příslušné k řešení krize přijmout opatření k řešení krize s ohledem na jakýkoli subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) až e) bez ohledu na to, zda tyto subjekty splňují podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) jedna nebo více dceřiných pojišťoven nebo zajišťoven splňuje podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1;

- b) aktiva a závazky dceřiných pojišťoven nebo zajišťoven jsou takové, že jejich selhání ohrožuje jinou pojišťovnu nebo zajišťovnu skupiny nebo skupinu jako celek, nebo pokud insolvenční právo členského státu požaduje, aby se skupiny považovaly za celek;
- c) opatření k řešení krize ve vztahu k subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. c) až e) jsou nezbytná k řešení krize dceřiných pojišťoven nebo zajišťoven nebo k řešení krize celé skupiny.

Článek 21

Řízení ve vztahu k pojišťovnám a zajišťovnám, jež nepodléhají opatřením k řešení krize

Členské státy zajistí, aby pojišťovny nebo zajišťovny, které splňují podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. a) a b), avšak nikoli podmínku stanovenou v čl. 19 odst. 1 písm. c), podléhaly likvidačnímu řízení ve smyslu čl. 268 odst. 1 písm. d) směrnice 2009/138/ES nebo jinému řízení podle vnitrostátního práva zahájenému a sledovanému příslušnými orgány ve smyslu čl. 268 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/138/ES, které zajistí řádný odchod z trhu.

Článek 22

Obecné zásady řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize přijaly veškerá vhodná opatření s cílem zajistit, aby byla opatření k řešení krize přijímána v souladu s těmito zásadami:

- a) nejprve nesou ztráty akcionáři podniku v režimu řešení krize;
- b) po akcionářích nesou ztráty věřitelé podniku v režimu řešení krize v souladu s pořadím priority jejich pohledávek v běžném úpadkovém řízení, není-li v této směrnici výslovně stanoveno jinak;
- c) správní, řídicí nebo kontrolní orgán a vrcholné vedení podniku v režimu řešení krize jsou vyměněny, s výjimkou případů, kdy je úplné nebo částečné zachování tohoto orgánu nebo vrcholného vedení považováno za nezbytné pro dosažení účelů řešení krize;
- d) správní, řídicí nebo kontrolní orgán a vrcholné vedení podniku v režimu řešení krize poskytne veškerou nezbytnou pomoc pro dosažení účelů řešení krize;
- e) fyzické a právnické osoby nesou podle občanského nebo trestního práva svou odpovědnost za selhání podniku v režimu řešení krize;
- f) pokud není v této směrnici stanoveno jinak, s věřiteli stejné třídy se zachází stejně;
- g) žádnému akcionáři nebo věřiteli nevzniknou větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by pojišťovna nebo zajišťovna byla likvidována v běžném úpadkovém řízení v souladu se zárukami uvedenými v člancích 55 až 57;
- h) opatření k řešení krize jsou přijímána v souladu se zárukami stanovenými v této směrnici.

2. Pokud je pojišťovna nebo zajišťovna součástí skupiny, použijí orgány příslušné k řešení krize nástroje k řešení krize a vykonávají pravomoci k řešení krize způsobem, jenž minimalizuje, zejména v zemích, ve kterých skupina působí:

- a) dopad na jiné subjekty skupiny a na skupinu jako celek;
- b) nepříznivý dopad na pojištění, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu v Unii a v členských státech.

3. Členské státy při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize zajistí jejich soulad s rámcem Unie pro státní podporu.

4. Pokud se použijí nástroje k řešení krize, má se za to, že pro účely čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES⁽¹⁹⁾ je daný subjekt, na něž byly tyto nástroje použity, předmětem konkurzního řízení nebo obdobného úpadkového řízení.
5. Při použití nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize informují orgány příslušné k řešení krize, pokud je to vhodné, zástupce zaměstnanců dotčeného podniku a provádějí konzultace s nimi.
6. Orgány příslušné k řešení krize používají nástroje k řešení krize a vykonávají pravomoci k řešení krize bez toho, aby byla dotčena ustanovení o zastoupení zaměstnanců ve vedoucích orgánech společností, jak jsou stanovena ve vnitrostátním právu či zvyklostech.

KAPITOLA II

Oceňování

Článek 23

Ocenění pro účely řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby všechna opatření k řešení krize byla realizována na základě ocenění zajišťujícího poctivé, obezřetné a realistické posouzení aktiv, závazků, práv a povinností subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e).
2. Před zavedením režimu řešení krize v subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) zajistí orgán příslušný k řešení krize provedení prvního ocenění, jehož účelem je zjistit, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize podle čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3.
3. Poté, co orgán příslušný k řešení krize rozhodl o zavedení režimu řešení krize v subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), zajistí provedení druhého ocenění za účelem:
 - a) poskytnutí informací k rozhodnutí o vhodných opatřeních k řešení krize;
 - b) zajištění plného uznání veškerých ztrát v daném subjektu v okamžiku použití nástrojů k řešení krize;
 - c) poskytnutí informací k rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo naředění nástrojů účasti;
 - d) poskytnutí informací k rozhodnutí o rozsahu odpisu nebo konverze nezajištěných závazků, včetně dluhových nástrojů;
 - e) je-li použit nástroj překlenovacího podniku, poskytnutí informací k rozhodnutí o aktivech, závazcích, právech a povinnostech nebo nástrojích účasti, které mohou být převedeny na překlenovací podnik, a k rozhodnutí o hodnotě jakéhokoli protiplnění, které má být vyplaceno podniku v režimu řešení krize nebo případně držitelům nástrojů účasti;
 - f) je-li použit nástroj převodu činnosti, poskytnutí informací k rozhodnutí o aktivech, závazcích, právech a povinnostech nebo nástrojích účasti, které mohou být převedeny na nabývající třetí stranu, a k tomu, aby orgán příslušný k řešení krize porozuměl, co představuje obchodní podmínky pro účely článku 31.
4. Ocenění uvedené v odstavci 3 musí být v souladu s článkem 75 směrnice 2009/138/ES. Ocenění však může být případně upraveno tak, aby odráželo, že předpoklad, že podnik vykonává svou činnost jako fungující podnik, není splněn, a aby odráželo konkrétní okolnosti související s použitím nástrojů k řešení krize.
5. Ocenění podle odstavců 2 a 3 může být předmětem soudního přezkumu podle článku 67 pouze společně s rozhodnutím o použití nástroje k řešení krize nebo výkonu pravomocí k řešení krize.

⁽¹⁹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

Článek 24

Požadavky na ocenění

1. Členské státy zajistí, aby ocenění podle článku 23 byla provedena:
 - a) osobou nezávislou na jakémkoli orgánu veřejné moci a na subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e);
 - b) orgánem příslušným k řešení krize, pokud tato ocenění nemůže provést osoba podle písmene a).
2. Ocenění podle článku 23 se považují za konečná, pokud je provedla osoba podle odst. 1 písm. a) tohoto článku a jsou splněny všechny požadavky stanovené v odstavcích 3 až 5 tohoto článku.
3. Aniž je dotčen rámec Unie pro státní podporu, musí být konečné ocenění založeno na obezřetných předpokladech a nesmí předpokládat žádné potenciální poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory od okamžiku přijetí opatření k řešení krize.
4. Konečné ocenění doplní následující informace, jež má k dispozici subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e):
 - a) aktualizovaný finanční výkaz a aktualizované ekonomické ocenění subjektu v souladu se směrnicí 2009/138/ES;
 - b) zpráva o finanční situaci subjektu, včetně případně ocenění technických rezerv subjektu nezávislou pojistně matematickou funkcí podle hlavy I kapitoly VI oddílu 2 směrnice 2009/138/ES;
 - c) veškeré další informace o tržní a účetní hodnotě aktiv, technických rezerv uvedených v hlavě I kapitole VI oddíle 2 směrnice 2009/138/ES a ostatních závazků subjektu.
5. Konečné ocenění obsahuje rozdělení věřitelů do tříd podle úrovní jejich priority v souladu s použitelným insolvenčním právem. Konečné ocenění dále obsahuje odhad zacházení, jakého by se podle očekávání každé třídy akcionářů a věřitelů dostalo, kdyby daný subjekt byl likvidován v běžném úpadkovém řízení.

Odhadem uvedeným v prvním pododstavci nesmí být dotčeno ocenění podle článku 56.

6. EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění:
 - a) okolností, za nichž je osoba pro účely odstavce 1 tohoto článku považována za nezávislou jak na orgánu příslušném k řešení krize, tak na subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e);
 - b) metodik pro posouzení hodnoty aktiv a závazků pojišťovny nebo zajišťovny v kontextu řešení krize;
 - c) oddělení ocenění podle článků 23 a 56 této směrnice.

EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. července 2027.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 25

Prozatímní a konečné ocenění

1. Ocenění podle článku 23, která nesplňují požadavky stanovené v čl. 24 odst. 2, se považují za prozatímní ocenění.

Prozatímní ocenění zahrnuje rezervu na dodatečné ztráty a její náležitě odůvodnění.

2. Orgány příslušné k řešení krize, které přijmou opatření k řešení krize na základě tohoto prozatímního ocenění, zajistí provedení konečného ocenění co nejdříve.

Tyto orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby konečné ocenění podle prvního pododstavce:

- a) umožnilo plné uznání veškerých ztrát subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) v jeho účetních knihách;
- b) poskytlo informace k rozhodnutí o zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů nebo o zvýšení hodnoty hrazeného protiplnění v souladu s odstavcem 3.

3. Je-li odhad čisté hodnoty aktiv subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) podle konečného ocenění vyšší než odhad čisté hodnoty aktiv tohoto subjektu podle prozatímního ocenění, může orgán příslušný k řešení krize:

- a) zvýšit hodnotu pohledávek dotčených věřitelů, které byly odepsány nebo restrukturalizovány;
- b) uložit překlenovacímu podniku, aby ve vztahu k aktivům, závazkům, právům a povinnostem uhradil další protiplnění podniku v režimu řešení krize, nebo případně vlastníkům nástrojů účasti.

4. EIOPA vypracuje návrh regulačních technických norem, které stanoví pro účely odstavce 1 tohoto článku metodiku výpočtu rezervy na dodatečné ztráty, která má být součástí prozatímního ocenění.

EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. července 2027.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

KAPITOLA III

Nástroje k řešení krize

Oddíl 1

Obecné zásady

Článek 26

Obecné zásady pro nástroje k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci nezbytné k použití nástrojů k řešení krize na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), který splňuje podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3.

2. Pokud se orgán příslušný k řešení krize rozhodne použít nástroje k řešení krize na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) a toto opatření k řešení krize by mělo za následek ztráty, které by nesli věřitelé, především pojistníci, nebo by mělo za následek restrukturalizaci nebo konverzi jejich pohledávek, vykoná orgán příslušný k řešení krize pravomoc k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle článku 35 bezprostředně před použitím nástroje k řešení krize nebo současně s jeho použitím.

Veškeré výnosy získané po zpětném získání veškerých přiměřených nákladů řádně vynaložených v souvislosti s použitím nástrojů k řešení krize nebo výkonem pravomocí k řešení krize v důsledku použití jakéhokoli nástroje k řešení krize v souladu s odstavcem 5 nejprve odškodní pojistníky a další věřitele subjektu v rozsahu, v jakém byly jejich pohledávky odepsány, aniž by byli plně odškodněni.

Konverzi způsobilých závazků na kapitálové nástroje lze použít na pohledávky z pojištění pouze tehdy, pokud orgán příslušný k řešení krize prokáže, že účelů řešení krize nelze dosáhnout prostřednictvím jiných nástrojů k řešení krize nebo že by konverze pohledávek z pojištění vedla k lepší ochraně pojistníků ve srovnání s použitím jakéhokoli jiného nástroje k řešení krize a odpisem jejich pohledávek.

3. Nástroji k řešení krize jsou:

- a) nástroj solventního ukončení činnosti;
- b) nástroj převodu činnosti;
- c) nástroj překlenovacího podniku;
- d) nástroj oddělení aktiv a závazků;
- e) nástroj odpisu nebo konverze.

Orgány příslušné k řešení krize mohou použít nástroje k řešení krize jednotlivě nebo je mohou jakkoli kombinovat, s výjimkou nástroje oddělení aktiv a závazků, který lze použít pouze společně s jiným nástrojem k řešení krize.

4. Pokud je použit pouze nástroj převodu činnosti a nástroj překlenovacího podniku, a tyto nástroje jsou použity pouze k částečnému převodu aktiv, práv nebo závazků podniku v režimu řešení krize, zbytková pojišťovna nebo zbytková zajišťovna nebo zbytkový subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), z nichž byly aktiva, práva nebo závazky převedeny, se likviduje v běžném úpadkovém řízení. Likvidace se provede v přiměřené lhůtě s ohledem na případnou potřebu, aby daná zbytková pojišťovna nebo zbytková zajišťovna nebo zbytkový subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) poskytovaly služby nebo podporu podle článku 45, a příjemci se tak umožnilo provozovat činnosti nebo poskytovat služby získané uvedeným převodem, a na jakýkoli jiný důvod, podle něhož je další trvání zbytkové pojišťovny nebo zbytkové zajišťovny nebo zbytkového subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) nezbytné pro dosažení účelů řešení krize nebo souladu se zásadami stanovenými v článku 22.

5. Orgán příslušný k řešení krize a jakýkoli mechanismus financování jednající podle článku 81 nebo orgán příslušný k řešení krize jménem jakéhokoli mechanismu financování může získat zpět veškeré přiměřené výdaje řádně vynaložené v souvislosti s použitím nástrojů k řešení krize nebo výkonem pravomoci k řešení krize jedním nebo více z těchto způsobů:

- a) jakožto odpočet od jakéhokoli protiplnění, které příjemce hradí podniku v režimu řešení krize nebo případně vlastníkům akcií nebo jiných nástrojů účasti;
- b) od podniku v režimu řešení krize, jakožto přednostní věřitel;
- c) z výnosů dosažených v důsledku ukončení činnosti překlenovacího podniku, společnosti pro řízení aktiv a závazků nebo pojišťovny nebo zajišťovny v režimu solventního ukončení činnosti, jakožto přednostní věřitel.

6. Členské státy zajistí, aby se na převod aktiv, práv nebo závazků z podniku v režimu řešení krize na jiný subjekt v důsledku použití nástroje k řešení krize nebo výkonu pravomoci k řešení krize nepoužila pravidla vnitrostátního insolvenčního práva, která se týkají neplatnosti nebo nevymahatelnosti právních aktů poškozujících věřitele.

7. Členské státy mohou orgánům příslušným k řešení krize svěřit další nástroje a pravomoci vykonatelné v případě, že subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) splňuje podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3, pokud:

- a) při uplatnění vůči přeshraničním skupinám tyto další nástroje a pravomoci nepředstavují překážku účinnému řešení na úrovni skupiny a
- b) tyto nástroje a pravomoci jsou v souladu s účely řešení krize a obecnými zásadami řešení krize stanovenými v článku 22.

8. Členské státy zajistí, aby v rozsahu, v jakém kterýkoli z nástrojů k řešení krize nelze použít vůči některému ze subjektů v působnosti čl. 1 odst. 1 kvůli jeho specifické právní formě vzájemné pojišťovny nebo družstevní společnosti, měly orgány příslušné k řešení krize pravomoci nezbytné pro použití nástrojů co nejpodobnějších těm, jež jsou uvedeny v odstavci 3 tohoto článku, mimo jiné i z hlediska účinků.

Oddíl 2

Nástroj solventního ukončení činnosti

Článek 27

Nástroj solventního ukončení činnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc zavést v podniku v režimu řešení krize režim solventního ukončení činnosti s cílem ukončit činnost tohoto podniku a zakázat podniku v režimu řešení krize uzavírat nové pojistné a zajišťovací smlouvy.
2. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgán dohledu odňal povolení, pojišťovna nebo zajišťovna, na kterou byl použit nástroj solventního ukončení činnosti, splňovala minimální kapitálový požadavek stanovený v hlavě I kapitole VI oddíle 5 směrnice 2009/138/ES ihned po použití tohoto nástroje.
3. V případě odnětí povolení orgánem dohledu členské státy zajistí, aby se na pojišťovnu nebo zajišťovnu v rámci nástroje solventního ukončení činnosti i nadále vztahovala obecná pravidla a cíle dohledu nad pojišťovnictvím stanovené v hlavě I kapitole III směrnice 2009/138/ES až do ukončení její činnosti v souladu s odstavcem 8 tohoto článku.
4. Orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby si pojišťovna nebo zajišťovna v režimu řešení krize a v režimu solventního ukončení činnosti mohla za účelem zajištění řádné kontinuity své pojišťovací činnosti v režimu ukončení uzavírání nových smluv až do své likvidace udržet dostatečně vyškolené a kompetentní zaměstnance.
5. Orgány příslušné k řešení krize v úzké spolupráci s orgány dohledu monitorují peněžní tok, jakož i náklady a výdaje pojišťovny nebo zajišťovny v režimu řešení krize v zájmu zachování její hodnoty a prodejnosti.
6. Orgány příslušné k řešení krize v úzké spolupráci s orgány dohledu posuzují zamýšlené změny složení aktiv, pečlivě monitorují zajišťovací mechanismy a požadují alespoň čtvrtletní nezávislý pojistně matematický přezkum technických rezerv a rezerv.
7. Při používání nástroje solventního ukončení činnosti orgány příslušné k řešení krize mohou omezit nebo zakázat jakékoli výplaty odměn z kapitálu a nástrojů, s nimiž je zacházeno jako s kapitálem, včetně výplaty dividend, a mohou omezit nebo zakázat jakékoli platby pohyblivé složky odměny a zvláštních penzijních výhod.
8. Orgány příslušné k řešení krize přijmou rozhodnutí, že musí být provedena likvidace podniku v režimu řešení krize, jenž solventně ukončil činnost, v kterékoli z následujících situací, podle toho, která nastane dříve:
 - a) veškerá aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize, jenž solventně ukončil činnost, nebo jejich podstatná část byla prodána třetí kupující straně;
 - b) aktiva podniku v režimu řešení krize, jenž solventně ukončil činnost, jsou zcela zlikvidována a jeho závazky zcela vypořádány.
9. Pokud je použit nástroj solventního ukončení činnosti a pokud se čistá hodnota aktiv podniku v režimu řešení krize, jenž solventně ukončil činnost, stane zápornou, orgán k řešení krize posoudí, zda podnik likvidovat v běžném úpadkovém řízení nebo zda použít jiný nástroj k řešení krize.

Není-li splněn minimální kapitálový požadavek stanovený v hlavě I kapitole VI oddíle 5 směrnice 2009/138/ES, orgán příslušný k řešení krize v úzké spolupráci s orgánem dohledu posoudí, zda by podnik měl být likvidován v běžném úpadkovém řízení nebo zda by měl být použit jiný nástroj k řešení krize.

Oddíl 3

Nástroj oddělení aktiv a závazků, nástroj převodu činnosti a nástroj překlenovacího podniku

Článek 28

Zásady používání nástroje oddělení aktiv a závazků, nástroje převodu činnosti a nástroje překlenovacího podniku

1. Členské státy zajistí, aby s výhradou čl. 31 odst. 5 a 6 a článku 67 měly orgány příslušné k řešení krize pravomoc používat nástroj oddělení aktiv a závazků, nástroj převodu činnosti a nástroj překlenovacího podniku bez nutnosti souhlasu akcionářů podniku v režimu řešení krize nebo jakékoli třetí strany, která není kupujícím nebo překlenovacím podnikem, a bez nutnosti dodržet procesní požadavky podle práva obchodních společností nebo práva cenných papírů, s výjimkou požadavků uvedených v článku 29.
2. S výhradou čl. 26 odst. 2 a 5 se jakékoli protiplnění uhrazené kupujícím nebo překlenovacím podnikem použije ve prospěch:
 - a) majitelů akcií nebo jiných nástrojů účasti, pokud byl převod těchto akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných podnikem v režimu řešení krize uskutečněn z držitelů těchto akcií nebo nástrojů na kupujícího nebo překlenovací podnik;
 - b) podniku v režimu řešení krize, pokud některá nebo veškerá aktiva nebo závazky podniku v režimu řešení krize byla převedena na kupujícího nebo překlenovací podnik.
3. S výhradou čl. 26 odst. 2 a 5 se jakékoli protiplnění uhrazené společností pro řízení aktiv a závazků uvedenou v čl. 30 odst. 2 ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům přímo nabytým od podniku v režimu řešení krize použije ve prospěch tohoto podniku v režimu řešení krize. Protiplnění může být uhrazeno formou dluhopisů vydaných společností pro řízení aktiv a závazků.
4. Na převody prováděné pomocí nástroje oddělení aktiv a závazků, nástroje převodu činnosti a nástroje překlenovacího podniku se vztahují záruky uvedené v hlavě III kapitole V.
5. Orgány příslušné k řešení krize mohou použít nástroj oddělení aktiv a závazků, nástroj převodu činnosti a nástroj překlenovacího podniku k provedení doplňkových převodů vícekrát, pokud je to nutné k dosažení účelů řešení krize.
6. Členské státy zajistí, aby kupující nebo překlenovací podnik uvedený v odstavci 1 mohli nadále vykonávat práva podniku v režimu řešení krize na členství v případných platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání, na burzách cenných papírů a v garančních systémech v pojišťovnictví a na přístup k nim za předpokladu, že tento kupující nebo překlenovací podnik splňuje kritéria pro členství a účast pro účast v těchto systémech.

V případě nesplnění všech kritérií uvedených v prvním pododstavci členské státy případně zajistí, aby:

- a) členství nebo účast v platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání, na burzách cenných papírů a v garančních systémech v pojišťovnictví nebyly odepřeny z toho důvodu, že kupující nebo překlenovací podnik nemají rating od ratingové agentury nebo že je tento rating nižší než rating požadovaný pro udělení přístupu k uvedeným systémům;
 - b) pokud kupující nebo překlenovací podnik nesplňují kritéria pro členství nebo účast v platebním a zúčtovacím systému nebo systému vypořádání, na burze cenných papírů nebo v garančním systému v pojišťovnictví, jsou práva uvedená v prvním pododstavci vykonávána po dobu stanovenou orgánem příslušným k řešení krize, jež nepřesáhne 24 měsíců a již lze prodloužit na žádost kupujícího nebo překlenovacího podniku podanou orgánu příslušnému k řešení krize.
7. Aniž je dotčena hlava III kapitola V, akcionáři nebo věřitelé podniku v režimu řešení krize a jiné třetí strany, jejichž aktiva, práva nebo závazky nejsou převedeny pomocí nástroje oddělení aktiv a závazků, nástroje převodu činnosti a nástroje překlenovacího podniku, nemají ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům ani v souvislosti s nimi žádná práva nebo nároky, a to ani ve vztahu ke správnímu, řídicímu nebo kontrolnímu orgánu nebo vrcholnému

vedení překlenovacího podniku nebo společnosti pro řízení aktiv a závazků, ani v souvislosti s nimi.

Článek 29

Procesní požadavky týkající se převodu činnosti, prodeje aktiv, práv nebo závazků při řešení krize

1. S výhradou odstavce 3 členské státy zajistí, aby v případech, kdy se orgány příslušné k řešení krize pokusí použít nástroj převodu činnosti nebo prodat překlenovací podnik nebo jeho aktiva, práva nebo závazky, byly podnik v režimu řešení krize, překlenovací podnik nebo aktiva, práva, závazky, akcie nebo jiné nástroje účasti uváděny na trh v souladu s požadavky stanovenými v odstavci 2. Soubory práv, aktiv a závazků lze uvádět na trh odděleně.
2. Aniž je dotčen rámec Unie pro státní podporu, musí uvedení na trh podle odstavce 1 splňovat tyto požadavky:
 - a) je co nejtransparentnější a podstatně nezkrsluje aktiva, práva, závazky, akcie nebo jiné nástroje účasti této pojišťovny nebo zajišťovny nebo překlenovacího podniku, jež orgán příslušný k řešení krize hodlá převést;
 - b) nepřiměřeně neupřednostňuje ani nediskriminuje konkrétní potenciální kupující;
 - c) je prosté jakéhokoli střetu zájmů;
 - d) neposkytuje potenciálnímu kupujícímu jakoukoli neoprávněnou výhodu;
 - e) zohledňuje potřebu uskutečnit rychlá opatření k řešení krize;
 - f) usiluje o dosažení nejvyšší možné prodejní ceny za dotčené akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky.

Tyto požadavky nebrání orgánům příslušným k řešení krize oslovit konkrétní potenciální kupující.

Zveřejnění skutečnosti, že subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) této směrnice nebo překlenovací podnik jsou uvedeny na trh, jež by jinak bylo vyžadováno v souladu s čl. 17 odst. 1 nařízení (EU) č. 596/2014, lze pozdržet v souladu s čl. 17 odst. 4 nebo 5 uvedeného nařízení.

3. Orgány příslušné k řešení krize mohou přijmout odůvodněné rozhodnutí nesplnit požadavek uvedení na trh, pokud shledají, že splnění požadavků stanovených v odstavci 2 by pravděpodobně bránilo splnění jednoho nebo více účelů řešení krize.

Článek 30

Nástroj oddělení aktiv a závazků

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převádět aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize nebo překlenovacího podniku na jednu nebo více společností pro řízení aktiv a závazků.
2. Pro účely nástroje oddělení aktiv a závazků je společností pro řízení aktiv a závazků právnická osoba, která:
 - a) je zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení krize, a je ovládána orgánem příslušným k řešení krize; a
 - b) byla založena za účelem přijetí části nebo všech aktiv, práv a závazků jedné nebo více podniků v režimu řešení krize nebo překlenovacího podniku.
3. Společnost pro řízení aktiv a závazků spravuje portfolia, která na ni byla převedena, s cílem maximalizovat jejich hodnotu prodejem těchto portfolií nebo řádnou likvidací.

4. Členské státy zajistí, aby provoz společnosti pro řízení aktiv a závazků splňoval tyto požadavky:
 - a) dotčený orgán příslušný k řešení krize schválil zakládající dokumenty společnosti pro řízení aktiv a závazků;
 - b) v souladu s vlastnickou strukturou společnosti pro řízení aktiv a závazků dotčený orgán příslušný k řešení krize buď jmenuje, nebo schvaluje správní, řídicí nebo kontrolní orgán společnosti pro řízení aktiv a závazků;
 - c) dotčený orgán příslušný k řešení krize schvaluje odměny členů správního, řídicího nebo kontrolního orgánu a určuje jejich příslušné odpovědnosti;
 - d) dotčený orgán příslušný k řešení krize schvaluje strategii a rizikový profil společnosti pro řízení aktiv a závazků.
5. Orgány příslušné k řešení krize mohou vykonat pravomoc převádět aktiva, práva nebo závazky uvedenou v odstavci 1 pouze společně s jinými nástroji k řešení krize a v případě, že nastane některá z těchto situací:
 - a) situace na konkrétním trhu je pro uvedená aktiva, práva a závazky taková, že pokud by tato aktiva, práva a závazky byly likvidovány v běžném úpadkovém řízení, mohlo by to mít nepříznivé důsledky pro jeden nebo více finančních trhů;
 - b) takový převod je nezbytný k usnadnění používání nástroje solventního ukončení činnosti nebo k zajištění řádného fungování podniku v režimu řešení krize nebo překlenovacího podniku;
 - c) takový převod je třeba pro maximalizaci výnosů z likvidace.
6. Při použití nástroje oddělení aktiv a závazků orgány příslušné k řešení krize v souladu s článkem 23 a v souladu s rámcem státní podpory Unie stanoví protiplnění, za která jsou aktiva, práva a závazky převedena na společnost pro řízení aktiv a závazků. Protiplnění může mít nominální nebo zápornou hodnotu.
7. Pokud orgány příslušné k řešení krize použily nástroj překlenovacího podniku, může společnost pro řízení aktiv a závazků po použití nástroje překlenovacího podniku nabýt aktiva, práva nebo závazky od překlenovacího podniku.
8. Orgány příslušné k řešení krize mohou opakovaně převádět aktiva, práva nebo závazky z podniku v režimu řešení krize na jednu nebo více společností pro řízení aktiv a závazků a převádět aktiva, práva nebo závazky zpět z jedné nebo více společností pro řízení aktiv a závazků na podnik v režimu řešení krize v kterékoli z následujících situací:
 - a) možnost převést aktiva, práva nebo závazky zpět je výslovně uvedena v nástroji, jímž byl převod proveden;
 - b) aktiva, práva nebo závazky nepatří do tříd aktiv, práv nebo závazků uvedených v nástroji, jímž byl převod proveden, nebo nesplňují podmínky pro převod uvedených aktiv, práv nebo závazků tímto nástrojem stanovené.

V obou případech uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) může být zpětný převod proveden v jakékoli lhůtě uvedené v tomto nástroji a musí splňovat veškeré další relevantní podmínky v něm uvedené.

Podnik v režimu řešení krize je povinen převzít zpět veškerá aktiva, práva nebo závazky převedené v souladu s prvním pododstavcem písm. a) a b).

9. Z cílů společnosti pro řízení aktiv a závazků nevyplývají žádné povinnosti nebo odpovědnost vůči akcionářům nebo věřitelům podniku v režimu řešení krize. Členové správního, řídicího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení společnosti pro řízení aktiv a závazků nenesou vůči těmto akcionářům nebo věřitelům žádnou odpovědnost za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností, ledaže toto jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle vnitrostátního práva a dotýká se přímo práv těchto akcionářů nebo věřitelů.

Členské státy mohou dále omezit odpovědnost společnosti pro řízení aktiv a závazků a členů jejího správního, řídicího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností.

Článek 31

Nástroj převodu činnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převést na kupujícího, jenž není překlenovacím podnikem:

- a) akcie nebo jiné nástroje účasti vydané podnikem v režimu řešení krize;
- b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize.

2. Převod podle odstavce 1 se provádí za obchodních podmínek, s ohledem na okolnosti a v souladu s rámcem státní podpory Unie.

Orgány příslušné k řešení krize učiní veškeré přiměřené kroky, aby pro převod dosáhly obchodních podmínek, které jsou v souladu s oceněním provedeným podle článku 23, s ohledem na okolnosti případu.

3. Orgány příslušné k řešení krize mohou se souhlasem kupujícího vrátit provedené převody, je-li to důvodné s ohledem na okolnosti případu. Podnik v režimu řešení krize nebo původní vlastníci jsou povinni převzít zpět veškeré převedené akcie nebo jiné nástroje účasti nebo aktiva, práva nebo závazky.

4. Kupující musí mít nezbytná povolení k provozování činnosti, kterou zakoupí, je-li proveden převod uvedený v odstavci 1. Orgány dohledu zajistí, aby každá žádost o toto povolení byla posouzena včas, ve spojení s převodem.

5. Odchylně od článků 57 až 62 směrnice 2009/138/ES, pokud by převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na základě použití nástroje převodu činnosti měl za následek nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti v pojišťovně nebo zajišťovně podle čl. 57 odst. 1 směrnice 2009/138/ES, provede orgán dohledu uvedené pojišťovny nebo zajišťovny posouzení požadované podle uvedených článků včas a způsobem, jenž nezdržuje použití nástroje převodu činnosti ani nebrání tomu, aby opatření k řešení krize dosáhla účelů řešení krize.

6. Členské státy zajistí, aby se v případě, že orgán dohledu nedokončil posouzení uvedené v odstavci 5 ke dni převodu, použila tato ustanovení:

- a) uvedený převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele má okamžitý právní účinek;
- b) v průběhu lhůty pro posouzení a jakékoli lhůty pro odprodej akcií nebo jiných nástrojů účasti stanovené v písmeni f) jsou pozastavena hlasovací práva nabyvatele spojená s těmito akciemi nebo jinými nástroji účasti a tato práva má pouze orgán příslušný k řešení krize, který tato práva není povinen vykonat a nenese žádnou odpovědnost za výkon nebo zdržení se výkonu takových hlasovacích práv;
- c) v průběhu lhůty pro posouzení nebo jakékoli lhůty pro odprodej akcií nebo jiných nástrojů účasti stanovené v písmeni f) se na tyto převody akcií nebo jiných nástrojů účasti nepoužijí sankce ani jiná opatření za porušení požadavků týkajících se nabývání nebo zcizování kvalifikovaných účastí uvedené v článku 62 směrnice 2009/138/ES;
- d) bezprostředně po dokončení posouzení orgán dohledu písemně oznámí orgánu příslušnému k řešení krize a nabyvateli, zda takový převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele schvaluje nebo s ním v souladu s čl. 58 odst. 4 směrnice 2009/138/ES nesouhlasí;
- e) schválí-li orgán dohledu takový převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele, má se za to, že nabyvatel plně nabývá hlasovacích práv spojených s těmito akciemi nebo jinými nástroji účasti bezprostředně poté, co orgán příslušný k řešení krize a nabyvatel obdrželi toto oznámení o schválení od orgánu dohledu;

- f) nesouhlasí-li orgán dohledu s takovým převodem akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele:
- i) hlasovací práva spojená s danými akciemi nebo jinými nástroji účasti stanovená v písmeni b) zůstávají plně platná a účinná;
 - ii) orgán příslušný k řešení krize může po nabyvateli požadovat, aby dané akcie nebo jiné nástroje účasti odprodal ve lhůtě, kterou za tímto účelem orgán příslušný k řešení krize stanoví s přihlédnutím k převažujícím tržním podmínkám;
 - iii) pokud nabyvatel nesplní požadavek uvedený v bodě ii), může orgán dohledu se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize nabyvateli uložit sankce a jiná opatření za porušení požadavků týkajících se nabývání nebo zcizování kvalifikovaných účastí uvedených v článku 62 směrnice 2009/138/ES.

7. Za účelem výkonu práva poskytovat služby nebo se usadit v jiném členském státě v souladu se směrnicí 2009/138/ES se kupující považuje za pokračování podniku v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež tento podnik v režimu řešení krize vykonával ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

Článek 32

Nástroj překlenovacího podniku

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převést na překlenovací podnik:
 - a) akcie nebo jiné nástroje účasti vydané jedním nebo více podniky v režimu řešení krize;
 - b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky jednoho nebo více podniků v režimu řešení krize.
 2. Překlenovací podnik je právnická osoba, která splňuje všechny tyto požadavky:
 - a) je zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení krize nebo případně garanční systém v pojišťovnictví, a je ovládána orgánem příslušným k řešení krize;
 - b) je vytvořena za účelem získání a držení některých nebo všech akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných podnikem v režimu řešení krize nebo některých nebo všech aktiv, práv a závazků jednoho nebo více podniků v režimu řešení krize za účelem dosažení účelů řešení krize a prodeje podniku v režimu řešení krize.
 3. Při použití nástroje překlenovacího podniku orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby celková hodnota závazků převedených na překlenovací podnik nepřekročila celkovou hodnotu práv a aktiv převedených z podniku v režimu řešení krize.
 4. Po použití nástroje překlenovacího podniku mohou orgány příslušné k řešení krize, je-li to důvodné s ohledem na okolnosti, vrátit provedené převody a podnik v režimu řešení krize nebo původní vlastníci jsou povinni tato převedená aktiva, práva nebo závazky anebo akcie nebo jiné nástroje účasti převzít zpět, je-li to důvodné s ohledem na okolnosti případu, v těchto situacích:
 - a) možnost převést konkrétní akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky zpět je výslovně uvedena v nástroji, jímž byl převod proveden;
 - b) konkrétní akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky nepatří do tříd akcií nebo jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v nástroji, jímž byl převod proveden, nebo nesplňují podmínky pro převod uvedených akcií nebo jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků tímto nástrojem stanovené.
- Zpětný převod uvedený v prvním pododstavci může být proveden v jakékoli lhůtě a musí splňovat veškeré další podmínky uvedené v nástroji, kterým byl převod proveden.
5. Po použití nástroje překlenovacího podniku mohou orgány příslušné k řešení krize převést akcie nebo jiné nástroje účasti nebo aktiva, práva nebo závazky z překlenovacího podniku na nabývající třetí stranu.

6. Překlenovací podnik se považuje za pokračování podniku v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež podnik v režimu řešení krize vykonával ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

7. Z cílů překlenovacího podniku nevyplývají žádné povinnosti nebo odpovědnost vůči akcionářům nebo věřitelům podniku v režimu řešení krize. Členové správního, řídicího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení překlenovacího podniku nenesou vůči těmto akcionářům nebo věřitelům žádnou odpovědnost za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností, ledaže toto jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle vnitrostátního práva a dotýká se přímo práv těchto akcionářů nebo věřitelů.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem dále omezit odpovědnost překlenovacího podniku a členů jeho správního, řídicího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností.

Článek 33

Provoz překlenovacího podniku

1. Členské státy zajistí, aby provoz překlenovacího podniku splňoval tyto požadavky:
 - a) orgán příslušný k řešení krize schválil zakládající dokumenty překlenovacího podniku;
 - b) v souladu s vlastnickou strukturou překlenovacího podniku orgán příslušný k řešení krize buď jmenuje, nebo schvaluje správní, řídicí nebo kontrolní orgán překlenovacího podniku;
 - c) orgán příslušný k řešení krize schvaluje odměny členů správního, řídicího nebo kontrolního orgánu a určuje jejich příslušné odpovědnosti;
 - d) orgán příslušný k řešení krize schvaluje strategii a rizikový profil překlenovacího podniku;
 - e) překlenovací podnik je povolen v souladu se směrnicí 2009/138/ES a má podle platného vnitrostátního práva nezbytná povolení provozovat činnosti nebo poskytovat služby, jež nabude na základě převodu provedeného podle článku 42 této směrnice;
 - f) překlenovací podnik splňuje požadavky uvedené ve směrnici 2009/138/ES a vztahuje se na něj dohled stanovený uvedenou směrnicí;
 - g) provoz překlenovacího podniku je v souladu s rámcem státní podpory Unie a orgán příslušný k řešení krize může odpovídajícím způsobem stanovit omezení jeho provozu.

Bez ohledu na ustanovení uvedená v prvním pododstavci písm. e) a f) a je-li to nutné pro dosažení účelů řešení krize, může být překlenovací podnik zřízen nebo povolen, aniž by po krátkou dobu na začátku svého provozu byl v souladu se směrnicí 2009/138/ES. Orgán příslušný k řešení krize předloží za tímto účelem orgánu dohledu žádost v tomto smyslu. Pokud orgán dohledu rozhodne o udělení uvedeného povolení, uvede dobu, po kterou daný překlenovací podnik nemusí dodržovat požadavky uvedené ve směrnici 2009/138/ES. Toto období nesmí přesahovat 24 měsíců.

2. S výhradou jakýchkoli omezení stanovených v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem v oblasti hospodářské soutěže provozují členové vedení překlenovacího podniku tento překlenovací podnik za účelem dosažení účelů řešení krize a prodeje podniku v režimu řešení krize nebo převedených aktiv, práv nebo závazků jednomu nebo více kupujícím ze soukromého sektoru, jakmile nastanou vhodné tržní podmínky.

3. Orgány příslušné k řešení krize rozhodnou, že subjekt již není překlenovacím podnikem, v kterémkoli z následujících případů podle toho, co nastane dříve:

- a) překlenovací podnik se spojí s jiným subjektem;
- b) překlenovací podnik přestane splňovat požadavky čl. 32 odst. 2;
- c) veškerá nebo téměř veškerá aktiva, práva nebo závazky překlenovacího podniku byly prodány třetí kupující straně;

d) aktiva překlenovacího podniku jsou zcela zlikvidována a jeho závazky zcela vypořádány.

4. S výhradou čl. 26 odst. 2 a 5 se veškeré výnosy dosažené v důsledku ukončení provozu překlenovacího podniku použijí ve prospěch akcionářů překlenovacího podniku.

Článek 34

Převod do garančních systémů v pojišťovnictví

1. Odchylně od článků 32 a 33 mohou členské státy stanovit, že příslušnému garančnímu systému v pojišťovnictví jsou svěřeny povinnosti a oprávnění překlenovacího podniku. Členské státy mohou při současném zajištění zájmů pojistníků, kontinuity pojistných vztahů a vypořádání závazků a toho, že cíle této směrnice jsou stále dostatečně plněny, stanovit převod do tohoto garančního systému v pojišťovnictví:

a) akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných jedním nebo více podniky v režimu řešení krize nebo

b) veškerých nebo jakýchkoli aktiv, práv nebo závazků jednoho nebo více podniků v režimu řešení krize.

Orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby celková hodnota závazků převedených do garančního systému v pojišťovnictví nepřekročila celkovou hodnotu práv a aktiv převedených z podniku v režimu řešení krize.

2. Členské státy zajistí, aby garanční systém v pojišťovnictví s povinnostmi a oprávněními překlenovacího podniku splňoval tyto požadavky:

a) orgán příslušný k řešení krize schválil zakládající dokumenty překlenovacího podniku;

b) orgán příslušný k řešení krize schvaluje odměny členů správního, řídicího nebo kontrolního orgánu a určuje jejich příslušné odpovědnosti;

c) překlenovací podnik nesmí uzavírat nové pojistné smlouvy ani měnit stávající pojistné smlouvy způsobem, který by mohl zvýšit pohledávky z pojištění vůči překlenovacímu podniku;

d) garanční systém v pojišťovnictví podléhá obecným pravidlům a cílům dohledu nad pojišťovnictvím, aby byla zajištěna odpovídající úroveň ochrany pojistníka.

První pododstavec písm. b) se nepoužije na garanční systém v pojišťovnictví, kterému byly svěřeny povinnosti a oprávnění překlenovacího podniku, pokud jsou jakákoli převedená aktiva, práva, závazky nebo vlastnická práva oddělena od ostatních aktiv, práv a závazků garančního systému v pojišťovnictví a odměna není vyplácena z převedených aktiv.

3. Členské státy zajistí, aby financování garančního systému v pojišťovnictví, kterému byly přiděleny povinnosti a oprávnění překlenovacího podniku, bylo přiměřené pro pokračování pojistných vztahů a zaručení vypořádání pohledávek z pojištění.

Oddíl 4

Nástroj odpisu nebo konverze

Článek 35

Cíl a oblast působnosti nástroje odpisu nebo konverze

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít nástroj odpisu nebo konverze s cílem dosáhnout účelů řešení krize za účelem:

- a) rekapitalizace subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), který splňuje podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 a čl. 20 odst. 3, v rozsahu umožňujícím použití nástroje solventního ukončení činnosti a zachování jejich povolení podle směrnice 2009/138/ES;
- b) konverze na kapitál nebo snížení jistiny pohledávek, včetně pohledávek z pojištění, nebo dluhových nástrojů, které jsou převáděny:
 - i) překlenovacím podniku; nebo
 - ii) v rámci nástroje oddělení aktiv a závazků nebo nástroje převodu činnosti.

Při použití nástroje odpisu nebo konverze na pohledávky z pojištění mohou orgány příslušné k řešení krize rovněž restrukturalizovat podmínky souvisejících pojistných smluv, aby účinněji dosáhly účelů řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize přitom zohlední dopad na kolektivní zájem pojistníků.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize určily výši kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů a jiných způsobilých závazků, jež má být odepsána nebo konvertována pro účely stanovené v odstavci 1 na základě ocenění provedeného v souladu s článkem 23.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít nástroj odpisu nebo konverze na všechny závazky subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), přičemž zachovají jejich stávající právní formu nebo zváží její změnu, je-li to nutné.

4. Členské státy zajistí, aby nástroj odpisu nebo konverze mohl být používán na veškeré kapitálové nástroje a veškeré závazky subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), které nejsou z oblasti působnosti tohoto nástroje vyloučeny podle odstavce 5 až 8 tohoto článku.

5. Orgány příslušné k řešení krize nepoužijí nástroj odpisu nebo konverze ve vztahu k těmto závazkům, ať už se řídí právem členského státu nebo třetí země:

- a) zajištěným závazkům;
- b) závazkům s původní splatností kratší než sedm dní vůči úvěrovým institucím, investičním podnikům a pojišťovnám nebo zajišťovnám jiným než subjektům, které jsou součástí stejné skupiny;
- c) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní, jež existují vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES, nebo vůči účastníkům těchto systémů a jež plynou z účasti v takovém systému, anebo jež existují vůči ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči ústředním protistranám z třetích zemí uznaným evropským orgánem dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽²⁰⁾ podle článku 25 nařízení (EU) č. 648/2012;
- d) závazkům vůči kterémukoli z těchto subjektů:
 - i) zaměstnanci, ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována kolektivní smlouvou;
 - ii) obchodnímu věřiteli, vzniklým na základě poskytování zboží nebo služeb, jako jsou IT služby, energie a pronájem, obsluha a údržba prostor, subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) nezbytných pro nepřetržité fungování operací tohoto subjektu nebo nezbytných pro zajištění kontinuity pojistného krytí;
 - iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného práva prioritní;

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

- iv) garančním systémům v pojišťovnictví, vzniklým z příspěvků splatných v souladu s platným vnitrostátním právem;
- e) závazkům vyplývajícím z povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel v souladu se směrnicí 2009/103/ES.
6. Členské státy mohou stanovit, že orgány příslušné k řešení krize nepoužijí nástroj odpisu nebo konverze ve vztahu k:
- a) závazkům vyplývajícím ze stávajících a budoucích pohledávek z pojištění, které jsou kryty aktivy v souladu s čl. 275 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/138/ES;
- b) závazkům vyplývajícím ze smluv o soukromém zdravotním pojištění nebo ze smluv o soukromém pojištění dlouhodobé péče poskytovaných jako alternativa k povinnému krytí zdravotní nebo dlouhodobé péče poskytované zákonným systémem sociálního zabezpečení; vyloučení se vztahuje pouze na tu část příslušné odpovědnosti, která nahrazuje povinnou složku zákonného systému sociálního zabezpečení.
7. Ustanovení odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) nebrání orgánům příslušným k řešení krize v tom, aby případně použily nástroj odpisu nebo konverze na jakoukoli část zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž byl zastaven kolaterál přesahující hodnotu aktiv, zástavy, zástavního práva nebo kolaterálu, vůči nimž je zajištěn, nebo na jakoukoli část závazků uvedených v odst. 6 písm. a), která přesahuje hodnotu aktiv zapsaných do zvláštní evidence podle čl. 276 odst. 1 směrnice 2009/138/ES.
8. Za výjimečných okolností mohou orgány příslušné k řešení krize při používání nástroje odpisu nebo konverze vyloučit nebo zčásti vyloučit z použití nástroje odpisu nebo konverze některé závazky v následujících případech:
- a) bez ohledu na úsilí, které v dobré víře orgán příslušný k řešení krize vynaložil, není možné daný závazek odepsat nebo konvertovat v přiměřené době;
- b) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené k zajištění kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání tak, aby zůstala zachována schopnost podniku v režimu řešení krize pokračovat v klíčových operacích, službách a transakcích;
- c) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené k zabránění rozsáhlému šíření krize způsobem, jenž by mohl těžce poškodit hospodářství členského státu nebo Unie;
- d) použití nástroje odpisu nebo konverze na tyto závazky by vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky byly z použití nástroje odpisu nebo konverze vyloučeny; nebo
- e) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené k zajištění toho, aby byla třetím stranám poskytnuta náhrada za jejich škody na zdraví a škody kryté pojistnými smlouvami týkajícími se závazků třetích stran, pokud jsou tyto smlouvy podle použitelného práva povinné.
9. Orgány příslušné k řešení krize zohlední, že v případě použití nástroje odpisu nebo konverze pojistné smlouvy, jejichž podmínky byly restrukturalizovány podle odst. 1 druhého pododstavce, splňují po restrukturalizaci smlouvy povinné minimální úroveň krytí podle použitelného práva.

Článek 36

Zacházení s akcionáři při použití nástroje odpisu nebo konverze

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při použití nástroje odpisu nebo konverze přijaly ve vztahu k akcionářům jedno nebo obě z těchto opatření:
- a) zrušení stávajících akcií nebo jiných nástrojů účasti nebo jejich převod na věřitele s konvertovanými závazky;
- b) jestliže z ocenění provedeného podle článku 23 vyplývá, že má podnik v režimu řešení krize kladnou čistou hodnotu, naředí stávající podíly akcií nebo jiné nástroje účasti v důsledku konverze příslušných kapitálových nástrojů nebo dluhových nástrojů vydaných podnikem v režimu řešení krize nebo jiných způsobitelných závazků podniku v režimu řešení krize na akcie nebo jiné nástroje účasti podle použití nástroje odpisu nebo konverze.

Pokud jde o první pododstavec písm. b), provede se konverze při konverzním koeficientu, který silně nařadí stávající podíly akcií nebo jiných nástrojů účasti.

2. Při rozhodování o tom, jaké opatření v souladu s odstavcem 1 přijmout, orgány příslušné k řešení krize zohlední:

a) ocenění provedené v souladu s článkem 23;

b) částku, o níž mají být podle posouzení orgánu příslušného k řešení krize položky kapitálu tier 1 sníženy a příslušné kapitálové nástroje odepsány nebo konvertovány podle čl. 38 odst. 1.

3. Odchylně od článků 57 až 62 směrnice 2009/138/ES, pokud by konverze kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů vydaných podnikem v režimu řešení krize nebo jiných způsobilých závazků podniku v režimu řešení krize měla za následek nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti v pojišťovně nebo zajišťovně podle čl. 57 odst. 1 uvedené směrnice, provedou orgány dohledu posouzení požadované podle uvedených článků včas a způsobem, jenž nezdržuje konverzi kapitálových nástrojů ani nebrání tomu, aby opatření k řešení krize dosáhla relevantních účelů řešení krize.

4. Pokud orgán dohledu daného podniku nedokončil posouzení požadované podle odstavce 3 ke dni konverze kapitálových nástrojů, použije se čl. 31 odst. 6 na jakékoli nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti nabyvatelem, které z konverze kapitálových nástrojů vyplývá.

Článek 37

Konverzní koeficient pro konverzi dluhu na kapitál

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při použití nástroje odpisu nebo konverze a výkonu pravomocí uvedených v čl. 42 odst. 1 písm. h) mohly na různé třídy kapitálových nástrojů a závazků uplatnit různé konverzní koeficienty v souladu s jednou nebo oběma následujícími zásadami:

a) konverzní koeficient představuje přiměřenou náhradu dotčenému věřiteli za jakoukoli ztrátu vzniklou výkonem pravomocí k odpisu nebo konverzi;

b) konverzní koeficient platný pro závazky, které se v rámci příslušného insolvenčního práva považují za prioritní, je vyšší než konverzní koeficient platný pro podřízené závazky.

Článek 38

Dodatečná ustanovení, jimiž se řídí nástroj odpisu nebo konverze

1. Orgány příslušné k řešení krize použijí nástroj odpisu nebo konverze v souladu s pořadím pohledávek jako v běžném úpadkovém řízení, způsobem, který vede k těmto výsledkům:

a) položky kapitálu tier 1 se snižují jako první úměrně ke ztrátám a až do své plné výše a orgán příslušný k řešení krize přijme ve vztahu k držitelům nástrojů kapitálu tier 1 jedno nebo obě z opatření uvedených v čl. 36 odst. 1;

b) jistina nástrojů kapitálu tier 2 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelů řešení krize nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší;

c) jistina nástrojů kapitálu tier 3 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelů řešení krize nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší;

d) jistina nebo splatná neuhrazená částka zbývajících způsobilých závazků v souladu s pořadím pohledávek v běžném úpadkovém řízení, včetně pořadí pohledávek z pojištění stanoveného v čl. 275 odst. 1 směrnice 2009/138/ES, jsou odepsány nebo konvertovány na nástroje kapitálu tier 1 nebo jsou odepsány i konvertovány v rozsahu nezbytném k dosažení účelů řešení krize.

Pokud se při posouzení na základě konečného ocenění podle čl. 24 odst. 2 ukáže, že je úroveň odpisu na základě předběžného ocenění podle článku 25 vyšší než požadavky, může se použít mechanismus připisování s cílem odškodnit v nezbytném rozsahu věřitele a poté akcionáře.

Orgány příslušné k řešení krize při rozhodování, zda mají být závazky odepsány nebo kapitalizovány, nesmějí konvertovat jednu třídu závazků, zatímco třída závazků, která je této třídě podřízena, zůstává nekapitalizována nebo neodepsána.

Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení měly veškeré pohledávky vyplývající z položek kapitálu nižší priority než jakákoli pohledávka nevyplyvající z položky kapitálu. Pro účely tohoto pododstavce, pokud je nástroj uznán jako položka kapitálu pouze částečně, se s celým nástrojem zachází jako s pohledávkou vyplývající z položek kapitálu, přičemž se řadí pod jakoukoli pohledávku nevyplyvající z položky kapitálu.

2. V případě odpisu jistiny příslušného kapitálového nástroje nebo jistiny dluhového nástroje nebo jiného způsobilého závazku se použijí následující ustanovení:

- a) snížení v důsledku použití nástroje odpisu nebo konverze je trvalé, s výhradou odškodnění v souladu s mechanismem připisování uvedeným v odstavci 1;
- b) vůči držiteli příslušného kapitálového nástroje, dluhového nástroje nebo jiného způsobilého závazku nezůstává na základě částky nástroje, která byla odepsána, nebo v souvislosti s ní žádný závazek, s výjimkou jakéhokoli již vzniklého závazku a závazku k náhradě škody, jenž může vzniknout v důsledku napadení zákonnosti výkonu pravomoci k odpisu;
- c) žádnému držiteli příslušného kapitálového nástroje, dluhového nástroje nebo jiného způsobilého závazku není vyplacena jiná náhrada než náhrada v souladu s odstavcem 3.

3. V zájmu konverze příslušných kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů nebo jiných způsobilých závazků v souladu s odst. 1 písm. b) a c) mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat, aby subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) vydaly nástroje kapitálu tier 1 držitelům příslušných kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů nebo jiných způsobilých závazků.

Dotčené kapitálové nástroje, dluhové nástroje nebo jiné způsobilé závazky mohou být konvertovány, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) nástroje kapitálu tier 1 vydává pojišťovna nebo zajišťovna, subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) nebo mateřský podnik se souhlasem příslušného orgánu příslušného k řešení krize;
- b) nástroje kapitálu tier 1 byly vydány předtím, než daný subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) vydá jakékoli akcie nebo jiné nástroje účasti pro účely poskytnutí kapitálu státem nebo vládním subjektem;
- c) nástroje kapitálu tier 1 jsou poskytnuty a převedeny neprodleně po výkonu pravomoci ke konverzi;
- d) konverzní koeficient, který určí počet nástrojů kapitálu tier 1 poskytovaných na každý příslušný kapitálový nástroj, dluhový nástroj nebo jiný způsobilý závazek, je v souladu s článkem 37.

4. Aby mohly být nástroje kapitálu tier 1 poskytnuty v souladu s odstavcem 3, může orgán příslušný k řešení krize požadovat, aby subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) vždy disponovaly nezbytným předběžným povolením k vydání příslušného počtu nástrojů kapitálu tier 1.

Článek 39

Účinky odpisu a konverze

1. Členské státy zajistí, aby tam, kde orgán příslušný k řešení krize používá nástroj odpisu nebo konverze nebo vykonává pravomoc k odpisu nebo konverzi podle čl. 35 odst. 1 a čl. 42 odst. 1 písm. g) až k), bylo snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení pro podnik v režimu řešení krize a dotčené věřitele a akcionáře účinné a ihned závazné.

2. Orgán příslušný k řešení krize provede nebo uloží provedení všech administrativních a procesních úkonů potřebných k zajištění účinnosti použitého nástroje odpisu nebo konverze, včetně:

- a) změny ve všech příslušných registrech;
- b) vyjmutí akcií nebo jiných nástrojů účasti či dluhových nástrojů z kotování nebo jejich vyřazení z obchodování;
- c) kotování nových akcií nebo jiných nástrojů účasti nebo jejich přijetí k obchodování;
- d) znovuzařazení do kotování nebo znovupřijetí jakýchkoli dluhových nástrojů, které byly odepsány, a to bez nutnosti vydání prospektu požadovaného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ⁽²¹⁾.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 42 odst. 1 písm. g) sníží jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku na nulu, považují se uvedený závazek a veškeré povinnosti nebo pohledávky vzniklé v souvislosti s ním, jež neexistovaly v době výkonu pravomoci, pro všechny účely za uhrazené a v žádném následujícím řízení v souvislosti s podnikem v režimu řešení krize nebo jakýmkoli nástupnickým subjektem v jakékoli následné likvidaci nejsou přípustné.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 42 odst. 1 písm. g) sníží částečně, avšak nikoli zcela, jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku:

- a) závazek je uhrazen v rozsahu snížené částky;
- b) příslušný nástroj nebo smlouva, které původní závazek vytvořily, se nadále použijí na zbytkovou jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku, s výhradou jakékoli změny výše splatných úroků odrážející snížení jistiny a jakékoli další změny příslušných podmínek, kterou může orgán příslušný k řešení krize provést na základě pravomoci uvedené v čl. 42 odst. 1 písm. l).

Článek 40

Odpis nebo konverze závazků vzniklých z derivátů

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize vykonávaly pravomoc k odpisu nebo konverzi ve vztahu k závazku vzniklému z derivátu pouze při závěrečném vypořádání derivátů nebo po něm. Při zahájení řešení krize jsou orgány příslušné k řešení krize oprávněny za tímto účelem ukončit a závěrečně vypořádat jakoukoli derivátovou smlouvu. Pokud byl derivátový závazek z použití nástroje odpisu nebo konverze podle čl. 35 odst. 8 vyloučen, nejsou orgány příslušné k řešení krize povinny danou derivátovou smlouvu ukončit či závěrečně vypořádat.

2. Pokud derivátové transakce podléhají nettingové dohodě, určí orgán příslušný k řešení krize nebo nezávislý odhadce v rámci oceňování podle článku 23 závazek vzniklý z uvedených transakcí v čisté výši v souladu s podmínkami nettingové dohody.

3. Orgány příslušné k řešení krize určí hodnotu závazků vzniklých z derivátů v souladu se všemi těmito položkami:

- a) s vhodnými metodikami pro určování hodnoty tříd derivátů, včetně transakcí podléhajících nettingovým dohodám;
- b) se zásadami pro stanovení relevantního okamžiku, k němuž se má stanovit hodnota derivátové pozice;
- c) s vhodnými metodikami pro srovnání snížení hodnoty, k němuž by došlo při závěrečném vypořádání a odpisu nebo konverzi derivátů, a výše ztrát, jež by deriváty utrpěly v případě odpisu nebo konverze.

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 12).

4. EIOPA po konzultaci s ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní metodiky a zásady stanovené v odstavci 3 pro oceňování závazků vzniklých z derivátů. Pokud jde o derivátové transakce, které podléhají nettingové dohodě, zváží EIOPA metodiku pro závěrečné vypořádání stanovenou v nettingové dohodě.

EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. července 2027.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 41

Odstranění procesních překážek pro odpis nebo konverzi

1. Pokud je použit nástroj odpisu nebo konverze, členské státy v příslušných případech subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) uloží, aby si trvale držely dostatečnou výši schváleného základního kapitálu nebo jiných nástrojů kapitálu tier 1, aby bylo zajištěno, že těmto pojišťovnám a zajišťovnám a subjektům nebude nic bránit ve vydání dostatečného objemu nových akcií nebo jiných nástrojů účasti, aby bylo možné účinně provést konverzi závazků na akcie nebo jiné nástroje účasti.

Orgány příslušné k řešení krize posoudí dodržování požadavku stanoveného v prvním pododstavci v souvislosti s vypracováním a vedením plánů řešení krize v souladu s články 9 a 10.

2. Členské státy zajistí, aby konverzi závazků na akcie nebo jiné nástroje účasti nebránily žádné procesní překážky na základě jejich zakládacích dokumentů nebo stanov, včetně předkupních práv pro akcionáře nebo požadavků na souhlas akcionářů s navýšením kapitálu.

KAPITOLA IV

Pravomoci k řešení krize

Článek 42

Obecné pravomoci

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly veškeré nezbytné pravomoci k použití nástrojů k řešení krize na subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), které splňují podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo případně čl. 20 odst. 3. Orgány příslušné k řešení krize mají zejména následující pravomoci k řešení krize, které mohou vykonávat jednotlivě nebo v jakékoli kombinaci:

- a) pravomoc vyžádat si od jakékoli osoby informace požadované k tomu, aby orgán příslušný k řešení krize rozhodl o opatření k řešení krize a jeho přípravě, včetně aktualizovaných a doplňkových informací obsažených v plánech řešení krize a včetně informací, jež mají být poskytnuty při kontrole na místě;
- b) pravomoc převzít kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize a vykonávat veškerá práva a pravomoci svěřené akcionářům, jiným vlastníkům a správnímu, řídicímu nebo kontrolnímu orgánu podniku v režimu řešení krize;
- c) pravomoc zakázat uzavírání nových pojistných nebo zajišťovacích smluv a zahájit v podniku v režimu řešení krize řádný postup solventního ukončení činnosti a ukončit jeho činnost;
- d) pravomoc povolit překlenovacímu podniku usazenému a povolenému, aniž by po krátkou dobu uvedenou v čl. 33 odst. 1 druhém pododstavci této směrnice byl v souladu se směrnicí 2009/138/ES, aby uzavřel novou pojistnou nebo zajišťovací smlouvu nebo obnovil stávající činnost;
- e) pravomoc převádět akcie nebo jiné nástroje účasti vydané podnikem v režimu řešení krize;

- f) pravomoc převádět práva, aktiva nebo závazky podniku v režimu řešení krize na jiný subjekt s jeho souhlasem;
- g) pravomoc restrukturalizovat pohledávky z pojištění nebo snížit, případně až na nulu, jistinu dluhových nástrojů a způsobilých závazků, včetně pohledávek z pojištění, podniku v režimu řešení krize nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k nim;
- h) pravomoc konvertovat dluhové nástroje a způsobilé závazky, včetně pohledávek z pojištění, podniku v režimu řešení krize na kmenové akcie nebo jiné nástroje účasti subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), relevantního mateřského podniku nebo překlenuvacího podniku, na něž jsou převedeny aktiva, práva nebo závazky subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e);
- i) pravomoc zrušit dluhové nástroje vydané podnikem v režimu řešení krize, s výjimkou zajištěných závazků, na něž se vztahuje čl. 35 odst. 5;
- j) pravomoc snížit, případně až na nulu, jmenovitou hodnotu akcií nebo jiných nástrojů účasti podniku v režimu řešení krize a tyto akcie nebo jiné nástroje účasti zrušit;
- k) pravomoc uložit podniku v režimu řešení krize nebo relevantnímu mateřskému podniku, aby vydal nové akcie nebo jiné nástroje účasti nebo jiné kapitálové nástroje, včetně prioritních akcií a podmíněných konvertibilních nástrojů;
- l) pravomoc změnit nebo upravit splatnost dluhových nástrojů a jiných způsobilých závazků vydaných podnikem v režimu řešení krize nebo změnit výši úroků splatných na základě takových nástrojů a jiných způsobilých závazků nebo datum splatnosti těchto úroků, včetně dočasného pozastavení plateb;
- m) pravomoc závěrečně vypořádat a ukončit finanční smlouvy nebo deriváty;
- n) pravomoc odvolat nebo vyměnit správní, řídicí nebo kontrolní orgán a vrcholné vedení podniku v režimu řešení krize;
- o) pravomoc požadovat po orgánu dohledu, aby včas posoudil kupujícího kvalifikované účasti, odchylně od lhůt stanovených v článku 58 směrnice 2009/138/ES.

2. Členské státy zajistí, aby opatření přijatá orgánem dohledu byla ukončena, pokud by jejich pokračování bránilo používání nástrojů k řešení krize.

3. Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize nepodléhaly žádnému z následujících požadavků, jež by se jinak použily na základě vnitrostátního práva, smlouvy, nebo jinak:

- a) s výhradou čl. 3 odst. 8 a čl. 67 odst. 1 požadavkům na získání schválení nebo souhlasu jakékoli veřejné nebo soukromé osoby, včetně akcionářů, věřitelů nebo pojistníků podniku v režimu řešení krize;
- b) před výkonem pravomoci procesním požadavkům na oznámení jakékoli osobě, včetně veškerých požadavků na zveřejnění jakéhokoli oznámení nebo prospektu nebo požadavků na podání či registraci jakéhokoli dokumentu u jakéhokoli jiného orgánu.

Prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce nejsou dotčeny požadavky stanovené v člancích 63 a 65 ani jakékoli požadavky na oznámení podle rámce státní podpory Unie.

4. Členské státy zajistí, aby v rozsahu, v jakém kteroukoli z pravomocí uvedených v odstavci 1 tohoto článku nelze vykonat vůči některému ze subjektů v působnosti čl. 1 odst. 1 kvůli jeho specifické právní formě vzájemné pojišťovny nebo družstevní společnosti, měly orgány příslušné k řešení krize pravomoci co nejpodobnější těm, jež jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, mimo jiné i z hlediska účinků.

5. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány příslušné k řešení krize vykonávají pravomoci uvedené v odstavci 4, byly dotčeným osobám, včetně akcionářů, věřitelů, pojistníků a protistran, poskytnuty záruky stanovené v kapitole V této směrnice nebo záruky, které mají stejný účinek.

Článek 43

Doplňkové pravomoci

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly při výkonu pravomoci k řešení krize možnost vykonat všechny tyto činnosti:
 - a) s výhradou článku 60 stanovit, že k převodu dojde bez jakéhokoli závazku nebo zatížení pro převáděné finanční nástroje, práva, aktiva nebo závazky;
 - b) odstranit práva k nabytí jakýchkoli dalších akcií nebo jiných nástrojů účasti;
 - c) požadovat po orgánu dohledu, aby ukončil nebo pozastavil přijetí finančních nástrojů k obchodování na regulovaném trhu nebo jejich kotování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES⁽²²⁾;
 - d) stanovit, aby se s příjemcem pro účely veškerých práv nebo závazků podniku v režimu řešení krize nebo opatření, která přijal, včetně veškerých práv nebo závazků souvisejících s účastí na infrastruktuře trhu s výhradou použití nástroje převodu činnosti a nástroje překlenovacího podniku podle článků 31 a 32, zacházelo, jako by se jednalo o podnik v režimu řešení krize;
 - e) požadovat po podniku v režimu řešení krize nebo příjemci, aby si vzájemně poskytovali informace a součinnost;
 - f) zrušit nebo změnit podmínky smlouvy, jejíž stranou je podnik v režimu řešení krize, nebo nahradit příjemce, jenž je její stranou;
 - g) převést veškerá zajišťovací práva vztahující se na převedené pohledávky z pojištění nebo zajištění bez souhlasu zajišťovny, pokud orgán příslušný k řešení krize převádí všechna aktiva a závazky související s těmito zajišťovacími právy podniku v režimu řešení krize nebo jejich část na jiný subjekt.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se za závazek nebo zatížení nepovažuje jakékoli právo na náhradu stanovené v souladu s touto směrnicí.

2. Orgány příslušné k řešení krize vykonávají pravomoci uvedené v odstavci 1, pokud jejich vykonávání považují za vhodné pro zajištění účinnosti opatření k řešení krize nebo dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly při výkonu pravomoci k řešení krize možnost stanovit opatření pro zachování kontinuity nezbytná k zajištění toho, aby opatření k řešení krize byla účinná, a k zajištění toho, aby příjemce mohl tam, kde je to relevantní, provozovat převedenou činnost. Mezi tato opatření pro zachování kontinuity patří zejména:

- a) kontinuita smluv uzavřených podnikem v režimu řešení krize tak, aby příjemce převzal práva a závazky tohoto podniku v režimu řešení krize v souvislosti s jakýmkoli převedeným finančním nástrojem, právem, aktivem nebo závazkem a aby podnik v režimu řešení krize výslovně nebo implicitně nahradil ve všech příslušných smluvních dokumentech;
- b) nahrazení podniku v režimu řešení krize příjemcem ve veškerých soudních řízeních týkajících se jakéhokoli převedeného finančního nástroje, práva, aktiva nebo závazku.

4. Pravomocemi uvedenými v odst. 1 prvním pododstavci písm. d) a v odst. 3 písm. b) není dotčeno:

- a) právo zaměstnance podniku v režimu řešení krize na ukončení pracovní smlouvy;
- b) s výhradou článků 49, 50 a 51 jakékoli právo smluvní strany vykonávat práva v rámci smlouvy, včetně práva na ukončení, k nimž je oprávněna v souladu s podmínkami smlouvy v důsledku jednání nebo opomenutí podniku v režimu řešení krize před příslušným převodem nebo příjemce po dokončení příslušného převodu.

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny (Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1).

Článek 44

Zvláštní správa

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly jmenovat zvláštního správce, jenž nahradí správní, řídicí nebo kontrolní orgán podniku v režimu řešení krize. Členské státy dále zajistí, aby zvláštní správce měl kvalifikaci, schopnosti a znalosti nezbytné k výkonu svých funkcí. Členské státy mohou stanovit, že orgán příslušný k řešení může jmenovat několik zvláštních správců.
2. Zvláštní správce má veškeré pravomoci akcionářů a správního, řídicího nebo kontrolního orgánu podniku v režimu řešení krize. Zvláštní správce vykonává tyto pravomoci pod kontrolou orgánu příslušného k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize může omezit činnosti zvláštního správce nebo vyžadovat pro určité úkony předchozí souhlas.

Orgán příslušný k řešení krize zveřejní jmenování uvedené v odstavci 1 a podmínky s tímto jmenováním spojené.

3. Zvláštní správce má zákonnou povinnost přijmout veškerá nezbytná opatření k prosazování účelů řešení krize a provádět opatření k řešení krize přijatá orgánem příslušným k řešení krize. V případě nesouladu nebo rozporu s jinou povinností vedení podle stanov pojišťovny nebo zajišťovny nebo vnitrostátního práva má tato zákonná povinnost přednost před touto jinou povinností.
4. Členské státy požadují, aby zvláštní správce vypracovával zprávy pro orgán příslušný k řešení krize, jenž jej jmenoval, v pravidelných odstupech stanovených orgánem příslušným k řešení krize a na počátku a na konci svého mandátu. Tyto zprávy podrobně popisují finanční pozici podniku v režimu řešení krize a uvádějí důvody pro přijatá opatření.
5. Zvláštní správce je jmenován nejvýše na jeden rok. Tuto dobu lze prodloužit, pokud orgán příslušný k řešení krize shledá, že podmínky pro jmenování zvláštního správce jsou i nadále splněny.
6. Orgán příslušný k řešení krize může zvláštního správce kdykoli odvolat.

Článek 45

Pravomoci týkající se poskytnutí provozních služeb a zařízení

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc uložit podniku v režimu řešení krize nebo jakémukoli subjektu jeho skupiny, aby poskytovaly veškeré provozní služby nebo zařízení nezbytné k tomu, aby příjemce mohl účinně provozovat podnik, jenž na něj byl převeden, a to i v případě, že podnik v režimu řešení krize nebo relevantní subjekt skupiny vstoupily do běžného úpadkového řízení.
2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci nezbytné k zajištění toho, aby zboží a služby, které poskytuje přímo či nepřímo poskytovatel základních služeb podniku v režimu řešení krize, mohl poskytovat i nadále po přijetí opatření k řešení krize, pokud:
 - a) aktiva poskytovatele základních služeb jsou nižší než jeho závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude; nebo
 - b) poskytovatel základních služeb není schopen splácet své dluhy nebo jiné závazky v okamžiku jejich splatnosti, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude.
3. Členské státy zajistí, aby jejich orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci vynucovat plnění povinností, které podle odstavce 1 subjektům skupiny usazeným na jejich území uložily orgány příslušné k řešení krize zřízené v jiných členských státech.
4. Provozní služby a zařízení poskytované v souladu s odstavci 1 a 3 se poskytují za těchto podmínek:
 - a) pokud byly provozní služby a zařízení podniku v režimu řešení krize poskytovány na základě dohody před přijetím opatření k řešení krize, a po dobu platnosti této dohody, za stejných podmínek;

b) pokud dohoda neexistuje nebo doba její platnosti uplynula, za přiměřených podmínek.

Článek 46

Pravomoc vynucovat opatření krizového řízení ostatními členskými státy

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že převod akcií, jiných nástrojů účasti anebo aktiv, práv nebo závazků zahrnuje aktiva umístěná v jiném členském státě, než je členský stát orgánu příslušného k řešení krize, nebo zahrnuje práva nebo závazky řídicí se právem jiného členského státu, než je členský stát orgánu příslušného k řešení krize, byl tento převod účinný v tomto jiném členském státě nebo podle jeho práva.

2. Členské státy poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize, který provedl nebo má v úmyslu provést převod, veškerou přiměřenou součinnost k zajištění toho, aby byly akcie nebo jiné nástroje účasti anebo aktiva, práva nebo závazky převedeny na příjemce v souladu s veškerými platnými požadavky vnitrostátního práva.

3. Členské státy zajistí, aby akcionáři, věřitelé a třetí strany dotčení převodem akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 nebyli oprávněni převodu zabránit, napadnout jej nebo zrušit podle žádného ustanovení práva členského státu, kde jsou aktiva umístěna, nebo členského státu, jehož právem se akcie, jiné nástroje účasti, práva nebo závazky řídí.

4. Členské státy zajistí, aby byla jistina kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů nebo jiných způsobilých závazků snížena nebo aby byla provedena konverze těchto závazků nebo nástrojů v souladu s výkonem pravomoci k odpisu či konverzi orgánu příslušného k řešení krize v jiném členském státě ve vztahu k podniku v režimu řešení krize, pokud příslušné závazky nebo nástroje:

a) se řídí právem jiného členského státu, než je členský stát orgánu příslušného k řešení krize, jenž vykonal pravomoc k odpisu či konverzi;

b) jsou dlužné věřitelům umístěným v jiném členském státě, než je členský stát orgánu příslušného k řešení krize, jenž vykonal pravomoc k odpisu či konverzi.

5. Členské státy zajistí, aby akcionáři a věřitelé dotčení výkonem pravomoci k odpisu či konverzi uvedeným v odstavci 4 nebyli oprávněni napadnout snížení jistiny nástroje nebo závazku nebo případně jeho konverzi na základě žádného ustanovení práva jiného členského státu, než je členský stát orgánu příslušného k řešení krize, který vykonal pravomoc k odpisu či konverzi.

6. Každý členský stát zajistí, aby všechny následující skutečnosti byly určovány v souladu s právem členského státu orgánu příslušného k řešení krize:

a) právo akcionářů, věřitelů a třetích stran podat podle článku 67 návrh na soudní přezkum převodu akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 tohoto článku;

b) právo věřitelů podat podle článku 67 návrh na soudní přezkum snížení jistiny nebo konverze nástroje nebo závazku, na něž se vztahuje odst. 4 písm. a) nebo b) tohoto článku;

c) záruky pro částečné převody podle kapitoly V ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům uvedeným v odstavci 1.

Článek 47

Pravomoc ve vztahu k aktivům, právům, závazkům, akciím a jiným nástrojům účasti osob nacházejícím se ve třetích zemích nebo se řídicím právem třetích zemí

1. Členské státy stanoví, aby v případech, kdy se opatření k řešení krize týká opatření přijatého ohledně aktiv umístěných ve třetí zemi nebo akcií, jiných nástrojů účasti, práv nebo závazků, které se řídí právem třetí země, orgány příslušné k řešení krize mohly požadovat, aby:

- a) osoba vykonávající kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize a příjemce podnikli veškeré nezbytné kroky k zajištění toho, aby dané opatření k řešení krize nabylo účinku;
- b) osoba vykonávající kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize držela akcie, jiné nástroje účasti, aktiva nebo práva nebo hradila závazky jménem příjemce, dokud opatření k řešení krize nenabude účinnosti;
- c) přiměřené výdaje příjemce řádně vynaložené na provedení kteréhokoli opatření podle písmen a) a b) byly hrazeny některým ze způsobů uvedených v čl. 26 odst. 5.

2. Za účelem usnadnění potenciálního opatření podle odstavce 1 tohoto článku členské státy uloží subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), aby do příslušných smluv zahrnuly smluvní podmínku, podle níž akcionáři, věřitelé nebo smluvní strany smlouvy zřizující daný závazek uznávají, že tento závazek může podléhat pravomocem k odpisu či konverzi, a souhlasí, že pro ně bude závazné jakékoli snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení provedené výkonem uvedených pravomocí orgánem příslušným k řešení krize.

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly od subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) vyžadovat, aby orgánům příslušným k řešení krize poskytly odůvodněné právní stanovisko od nezávislého právního odborníka potvrzující právní vymahatelnost a účinnost takové smluvní podmínky.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že přes veškeré nezbytné kroky podniknuté osobou vykonávající kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize v souladu s odst. 1 písm. a) je velmi nepravděpodobné, že opatření k řešení krize nabude účinnosti ve vztahu k určitým aktivům umístěným ve třetí zemi nebo k určitým akciím, jiným nástrojům účasti, právům nebo závazkům, které se řídí právem třetí země, neprovede toto opatření k řešení krize. Pokud již orgán příslušný k řešení krize toto opatření přikázal provést, neplatí tento příkaz ve vztahu k dotčeným aktivům, akciím, nástrojům účasti, právům nebo závazkům.

Článek 48

Vyloučení některých smluvních podmínek

1. Opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení přijaté ve vztahu k subjektu, případně včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, nesmí být v rámci smlouvy, kterou tento dotčený subjekt uzavřel, samo o sobě považováno za rozhodnou událost pro vymáhání ve smyslu směrnice 2002/47/ES nebo za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle této smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.

Navíc toto opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení samo o sobě nesmí být považováno za rozhodnou událost pro vymáhání ve smyslu směrnice 2002/47/ES nebo za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES v rámci smlouvy uzavřené:

- a) dceřiným podnikem, pokud mateřský podnik nebo jakýkoli subjekt skupiny ručí za závazky podle této smlouvy nebo je jinak podporuje, nebo
- b) jakýmkoli subjektem skupiny, pokud smlouva zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku.

2. Je-li postup třetí země k řešení krize uznán podle článku 76 nebo, v případě absence takového uznání, rozhodne-li tak orgán příslušný k řešení krize, představuje takový postup třetí země k řešení krize pro účely tohoto článku opatření krizového řízení.

3. Jsou-li nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění, pak opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení, včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, samo o sobě nikomu neumožňuje:

- a) vykonávat práva na jakékoli ukončení, pozastavení, změnu, netting nebo vzájemné započtení, a to i ve vztahu ke smlouvě uzavřené:
 - i) dceřiným podnikem, pokud jsou závazky podle smlouvy zaručeny nebo jinak podpořeny subjektem skupiny;

- ii) jakýmkoli subjektem skupiny, pokud smlouva zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku;
 - b) získat držení jakéhokoli majetku kteréhokoli ze subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) nebo jakéhokoli subjektu skupiny ve vztahu ke smlouvě, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku, vykonávat nad ním kontrolu nebo vymáhat jakékoli zajištění s ním související;
 - c) postihnout jakákoli smluvní práva kteréhokoli ze subjektů uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) nebo jakéhokoli subjektu skupiny ve vztahu ke smlouvě, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku.
4. Odstavce 1, 2 a 3 se nedotýkají práva osoby přijmout opatření podle odst. 3 písm. a), b) nebo c), pokud takové právo vzniká na základě události jiné, než je opatření k předejití krizi, opatření krizového řízení nebo na základě události přímo související s uplatněním takového opatření.
5. Pozastavení nebo omezení podle článku 49 nebo 50 nepředstavuje neplnění smluvní povinnosti pro účely odstavců 1 a 3 tohoto článku a čl. 51 odst. 1.
6. Ustanovení tohoto článku se považují za imperativní ustanovení ve smyslu článku 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽²³⁾.

Článek 49

Pravomoc pozastavit některé povinnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit jakoukoli povinnost platby nebo plnění podle jakékoli smlouvy, jíž je podnik v režimu řešení krize stranou, od doby zveřejnění oznámení o pozastavení v souladu s čl. 65 odst. 3 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize daného podniku v režimu řešení krize.
2. Pokud by jakákoli povinnost platby nebo plnění měla nastat v průběhu doby pozastavení uvedené v odstavci 1, platba bude splatná nebo povinnost plnění nastane okamžitě po skončení doby pozastavení.
3. Pokud je povinnost některého podniku v režimu řešení krize týkající se platby nebo plnění podle smlouvy pozastavena podle odstavce 1, pozastaví se na stejnou dobu i povinnost protistran tohoto podniku v režimu řešení krize týkající se platby nebo plnění podle uvedené smlouvy.
4. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na povinnost platby a plnění vůči:
- a) systémům a provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES;
 - b) ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení.
5. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by výkon této pravomoci mohl mít.

Orgány příslušné k řešení krize stanoví rozsah uvedené pravomoci s ohledem na okolnosti jednotlivých případů.

Článek 50

Pravomoc omezit vymáhání práv ze zajištění

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc omezit zajištěné věřitele podniku v režimu řešení krize ve vymáhání práv ze zajištění ve vztahu k jakémukoli aktivu uvedeného podniku od zveřejnění oznámení o omezení v souladu s čl. 65 odst. 3 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize daného podniku v režimu řešení krize.

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. Jakékoli omezení podle odstavce 1 se nevztahuje na:
 - a) práva ze zajištění systémů nebo provozovatelů systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES;
 - b) ústřední protistrany povolené v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústřední protistrany z třetích zemí uznané orgánem ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení.
3. Pokud se použije článek 62, zajistí orgány příslušné k řešení krize, aby veškerá omezení uložená na základě pravomoci podle odstavce 1 tohoto článku byla jednotná pro všechny subjekty skupiny, ve vztahu k nimž se přijímá opatření k řešení krize.

Článek 51

Pravomoc dočasně pozastavit práva na ukončení smlouvy

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s podnikem v režimu řešení krize od zveřejnění oznámení v souladu s čl. 65 odst. 3 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize daného podniku v režimu řešení krize, pokud jsou nadále plněny povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.
2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s dceřiným podnikem podniku v režimu řešení krize, pokud nastane jakákoli z těchto situací:
 - a) závazky z uvedené smlouvy jsou zaručeny nebo jinak podpořeny podnikem v režimu řešení krize;
 - b) práva na ukončení smlouvy podle uvedené smlouvy se zakládají výlučně na platební neschopnosti nebo finanční situaci podniku v režimu řešení krize;
 - c) v případě pravomoci k převodu, jež byla nebo může být vykonána ve vztahu k podniku v režimu řešení krize, buď:
 - i) veškerá aktiva a závazky dceřiného podniku týkající se uvedené smlouvy byly nebo mohou být převedeny na příjemce a převzaty příjemcem; nebo
 - ii) orgán příslušný k řešení krize takovým závazkům jiným způsobem zajistí náležitou ochranu.

Pozastavení práva na ukončení nabývá účinku zveřejněním oznámení v souladu s čl. 65 odst. 3 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě, v němž je dceřiný podnik podniku v režimu řešení krize usazen.

3. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 nebo 2 se nevztahuje na:
 - a) systémy nebo provozovatele systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, nebo
 - b) ústřední protistrany povolené v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústřední protistrany z třetích zemí uznané orgánem ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení.
4. Osoba může vykonat právo na ukončení na základě smlouvy před uplynutím doby uvedené v odstavci 1 nebo 2, pokud od orgánu příslušného k řešení krize obdrží oznámení o tom, že práva a závazky, na něž se smlouva vztahuje, nebudou:
 - a) převedeny na jiný subjekt; nebo
 - b) předmětem odpisu nebo konverze podle čl. 35 odst. 1 písm. a).
5. Pokud orgán příslušný k řešení krize vykoná pravomoc uvedenou v odstavci 1 nebo 2 tohoto článku s cílem pozastavit práva na ukončení a pokud nebylo provedeno žádné oznámení podle odstavce 4 tohoto článku, lze tato práva na ukončení po skončení období pozastavení vykonat s výhradou článku 48 takto:

- a) jestliže práva a závazky uvedené v příslušné smlouvě byly převedeny na jiný subjekt, může protistrana vykonat práva na ukončení smlouvy v souladu s podmínkami uvedené smlouvy pouze za podmínky, že trvá nebo následně nastane jakákoli rozhodná událost pro vymáhání ze strany příjemce;
- b) jestliže práva a závazky uvedené v příslušné smlouvě zůstávají podniku v režimu řešení krize a orgán příslušný k řešení krize nepoužil u uvedené smlouvy pro účel uvedený v čl. 35 odst. 1 písm. a) nástroj odpisu nebo konverze, může protistrana vykonat práva na ukončení smlouvy v souladu s těmito podmínkami uvedené smlouvy ke dni ukončení pozastavení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 52

Smluvní uznání pravomocí pozastavit nebo omezit práva a povinnosti

1. Členské státy vyžadují, aby subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) do všech finančních smluv, které uzavírají a které se řídí právem třetí země, zahrnuly ustanovení, podle něhož smluvní strany uznávají, že daná finanční smlouva může podléhat pravomocem pozastavit nebo omezit práva a povinnosti podle článků 49, 50 a 51 vykonávaným orgánem příslušným k řešení krize, a uznávají, že budou vázány požadavky uvedenými v článku 48.
2. Členské státy mohou také vyžadovat, aby poslední mateřské podniky zajistily, aby jejich dceřiné podniky ve třetích zemích, které jsou subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), do finančních smluv uvedených v odstavci 1 zahrnuly ustanovení, která vyloučí, že výkon pravomoci orgánu příslušného k řešení krize pozastavit nebo omezit práva a povinnosti posledního mateřského podniku podle odstavce 1 představuje platný důvod pro předčasné ukončení, pozastavení, změnu, započtení nebo vzájemné započtení nebo vymáhání práv ze zajištění u těchto smluv.
3. Odstavec 1 se použije na jakoukoli finanční smlouvu, která:
 - a) zakládá novou povinnost nebo významně mění stávající povinnost poté, co vstoupí v platnost předpisy přijaté na vnitrostátní úrovni za účelem provedení tohoto článku;
 - b) stanoví výkon jednoho nebo více práv na ukončení smlouvy nebo práv vymáhat práva ze zajištění, na které by se uplatnily články 48, 49, 50 nebo 51, pokud by se finanční smlouva řídila právem některého členského státu.
4. Skutečnost, že subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) do svých finančních smluv nezahrnuje smluvní podmínky uvedené v odstavci 1, nebrání orgánu příslušnému k řešení krize v tom, aby v souvislosti s těmito finančními smlouvami uplatnil pravomoci uvedené v článcích 48, 49, 50 nebo 51.
5. EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňující obsah smluvních podmínek uvedených v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání subjektů zde uvedených.

EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. července 2027.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 53

Pravomoc dočasně pozastavit práva na vyplacení

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc dočasně omezit nebo pozastavit práva pojistníků na vyplacení v souvislosti se smlouvami o životním pojištění uzavřenými podnikem v režimu řešení krize, za předpokladu, že jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, a zejména povinnosti platby ve prospěch pojistníků, oprávněných osob nebo poškozených stran.
2. Pravomoc uvedená v odstavci 1 se uplatňuje pouze po dobu, jež je nezbytná k usnadnění použití jednoho nebo více nástrojů k řešení krize. Tuto pravomoc lze uplatňovat jen po dobu, jež je uvedena v oznámení o pozastavení zveřejněném v souladu s čl. 65 odst. 3.

Článek 54

Výkon pravomocí k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly vykonávat kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize s cílem:

a) provozovat činnosti a poskytovat služby podniku v režimu řešení krize se všemi pravomocemi jeho akcionářů a správního, řídicího nebo kontrolního orgánu;

b) spravovat aktiva a majetek podniku v režimu řešení krize a nakládat s nimi.

Kontrolu uvedenou v prvním pododstavci může vykonávat buď přímo orgán příslušný k řešení krize, nebo nepřímou osoba nebo osoby jmenované orgánem příslušným k řešení krize. Členské státy zajistí, aby hlasovací práva spojená s akciemi nebo jinými nástroji účasti podniku v režimu řešení krize nebylo možné v průběhu řešení krize vykonávat.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly, s výhradou práva na soudní přezkum podle článku 67 přijmout opatření k řešení krize formou exekutivního nařízení v souladu s vnitrostátními správními pravomocemi a postupy, aniž by nad podnikem v režimu řešení krize vykonávaly kontrolu.

3. Orgány příslušné k řešení krize v každém konkrétním případě rozhodnou, zda je vhodné provést opatření k řešení krize prostředky uvedenými v odstavci 1 nebo v odstavci 2, s ohledem na účely řešení krize a obecné zásady řešení krize uvedené v článku 22, konkrétní situaci dotčeného podniku v režimu řešení krize a potřebu usnadnit účinné řešení krize v případě přeshraničních skupin.

4. Orgány příslušné k řešení krize se nepovažují za stínové ředitele ani za skutečné ředitele podle vnitrostátního práva.

KAPITOLA V

Záruky

Článek 55

Zacházení s akcionáři, pojistníky, oprávněnými osobami, žadateli a jinými věřiteli v případě částečných převodů a použití nástroje odpisu nebo konverze

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že je použit jeden nebo více nástrojů k řešení krize, s výjimkou případu popsaneho v odstavci 2 tohoto článku, a v případě, že orgány příslušné k řešení krize převedou pouze část práv, aktiv a závazků podniku v režimu řešení krize, obdrželi akcionáři, pojistníci, oprávněné osoby, žadatelé a jiní věřitelé, jejichž pohledávky nebyly převedeny, na uspokojení svých pohledávek alespoň tolik, kolik by obdrželi, kdyby byl tento podnik v režimu řešení krize likvidován v běžném úpadkovém řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 64.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že je použit jeden nebo více nástrojů k řešení krize, a v případě, že orgány příslušné k řešení krize použijí nástroj odpisu nebo konverze, nevznikly akcionářům, pojistníkům, oprávněným osobám, žadatelům a jiným věřitelům, jejichž pohledávky byly odepsány nebo konvertovány na kapitál, větší ztráty, než jaké by jim vznikly, kdyby byl podnik v režimu řešení krize likvidován v běžném úpadkovém řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 64.

Článek 56

Oceňování rozdílu v zacházení

1. Aby se vyhodnotilo, zda by se akcionářům, pojistníkům, oprávněným osobám, žadatelům a jiným věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by podnik v režimu řešení krize vstoupil do běžného úpadkového řízení, zajistí členské státy, aby po provedení jednoho nebo více opatření k řešení krize bylo co nejdříve provedeno ocenění nezávislou osobou. Toto ocenění se odlišuje od ocenění prováděného podle článku 23.

2. Ocenění uvedené v odstavci 1 určí:

a) zacházení, jehož by se dostalo akcionářům, pojistníkům, oprávněným osobám, žadatelům a jiným věřitelům nebo příslušným garančním systémům v pojišťovnictví, kdyby podnik v režimu řešení krize, ve vztahu k němuž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupil do běžného úpadkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 64;

b) skutečné zacházení, kterého se akcionářům, pojistníkům, oprávněným osobám, žadatelům a jiným věřitelům dostalo v rámci řešení krize podniku v režimu řešení krize;

c) zda existuje rozdíl mezi zacházením podle písmene a) a zacházením podle písmene b).

3. Ocenění:

a) předpokládá, že by podnik v režimu řešení krize, ve vztahu k němuž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupil do běžného úpadkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 64;

b) předpokládá, že nebyla provedena opatření k řešení krize;

c) zohlední obchodně přiměřený odhad reprodukčních nákladů, včetně poplatků za zprostředkování a uzavření smluv, již nakoupených pojistných smluv pro příslušné skupiny pojistníků v době přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 64;

d) odhlédne od jakéhokoli poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory podniku v režimu řešení krize.

4. EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní metodiku pro provedení ocenění uvedeného v tomto článku, zejména metodiku pro vyhodnocení zacházení, jehož by se akcionářům, pojistníkům, oprávněným osobám, žadatelům a jiným věřitelům dostalo, pokud by podnik v režimu řešení krize vstoupil do úpadkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 64, a metodiku pro odhad reprodukčních nákladů.

EIOPA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. července 2027.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 57

Záruky pro akcionáře, pojistníky, oprávněné osoby, žadatele nebo jiné věřitele

Členské státy zajistí, aby každý akcionář, pojistník, oprávněná osoba, žadatel nebo jiný věřitel uvedený v článku 55 nebo případně garanční systém v pojišťovnictví v souladu s vnitrostátními právními předpisy v případě, že ocenění provedené podle článku 56 určí, že mu vznikla větší ztráta, než by vznikla v případě likvidace v běžném úpadkovém řízení, měl nárok na úhradu rozdílu.

Článek 58

Záruky pro protistrany u částečných převodů

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu těchto ujednání a jejich protistran:
 - a) dohod o zajištění, v jejichž rámci má osoba zajištění v podobě skutečného nebo podmíněného podílu na aktivech nebo právech podléhajících převodu, bez ohledu na to, zda je uvedený podíl zajištěn konkrétními aktivy nebo právy, nebo pohyblivým zástavním právem nebo podobným mechanismem;
 - b) dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, v jejichž rámci je zajištěno nebo pokryto plnění konkrétních závazků převodem plného vlastnictví aktiv z poskytovatele zajištění na příjemce zajištění, za podmínek stanovujících, že příjemce zajištění aktiva převede, pokud budou uvedené konkrétní závazky splněny;
 - c) dohod o vzájemném započtení, podle nichž lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků mezi podnikem v režimu řešení krize a protistranou;
 - d) nettingových dohod;
 - e) investičních životních pojistek nebo jiných vyčleněných portfolií;
 - f) zajišťovacích dohod;
 - g) mechanismů strukturovaného financování, včetně sekuritizace a nástrojů používaných pro účely zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátního práva zajištěny a zahrnují poskytnutí a držení zajištění stranou uvedeného ujednání nebo svěřenským správcem, zmocněncem či jinou jmenovanou osobou.

Forma ochrany, jež je vhodná pro třídy ujednání uvedené v prvním pododstavci písm. a) až g), se zvolí v souladu s články 59 až 62.

2. Členské státy zajistí, aby se ochrana uvedená v odstavci 1 uplatnila za těchto okolností:
 - a) orgán příslušný k řešení krize převede některá, avšak nikoli všechna aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize na jiný subjekt nebo, při použití nástroje k řešení krize, z překlennovacího podniku nebo společnosti pro správu aktiv na jinou osobu;
 - b) orgán příslušný k řešení krize vykoná pravomoci uvedené v čl. 43 odst. 1 písm. f).
3. Požadavek podle odstavce 1 platí bez ohledu na počet stran zúčastněných na uvedených ujednáních a na to, zda ujednání:
 - a) jsou vytvořena smlouvou, svěřenstvím nebo jinými prostředky, nebo vznikají automaticky ze zákona;
 - b) zcela nebo zčásti vznikají podle práva jiného členského státu nebo třetí země nebo se jím řídí.

Článek 59

Ochrana dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohod o vzájemném započtení, nettingových dohod a zajišťovacích dohod

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohod o vzájemném započtení, nettingových dohod a zajišťovacích dohod s cílem zabránit převodu některých, avšak nikoli všech práv a závazků, jež jsou chráněny na základě dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení, nettingové dohody nebo zajišťovací dohody mezi podnikem v režimu řešení krize a jinou osobou,

a změně nebo ukončení práv a závazků, jež jsou chráněny na základě takové dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení, nettingové dohody nebo zajišťovací dohody, využitím doplňkových pravomocí.

Pro účely prvního pododstavce se s právy a závazky zachází jako s požívajícími ochrany na základě dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení, nettingové dohody a zajišťovací dohody, pokud mají strany ujednání nebo dohody nárok na vzájemné započtení nebo netting těchto práv a závazků.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, je-li to nezbytné za účelem lepší ochrany pojistníků zajištěním toho, aby převáděné pojistné smlouvy nadále splňovaly příslušné právní požadavky, pokud jde o povinné minimální úrovně krytí podle použitelného vnitrostátního práva, mohou orgány příslušné k řešení krize převést ta portfolia smluv, která jsou součástí dohod uvedených v odstavci 1, aniž by převedly jiná aktiva, práva a závazky, které jsou součástí stejných dohod, a mohou tato aktiva, práva a jiné závazky převést, změnit nebo ukončit, aniž by převedly portfolia smluv.

Článek 60

Ochrana dohod o zajištění

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu závazků zajištěných na základě dohody o zajištění s cílem zabránit jedné nebo více z těchto událostí:

- a) převodu aktiv, kterými je závazek zajištěn, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden uvedený závazek a výnos ze zajištění;
- b) převodu zajištěného závazku, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden výnos ze zajištění;
- c) převodu uvedeného výnosu ze zajištění, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden zajištěný závazek;
- d) změně nebo ukončení dohody o zajištění využitím doplňkových pravomocí, pokud by závazek v důsledku takové změny nebo ukončení přestal být zajištěn.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, je-li to nezbytné za účelem lepší ochrany pojistníků zajištěním toho, aby převáděné pojistné smlouvy nadále splňovaly příslušné právní požadavky, pokud jde o povinné minimální úrovně krytí podle použitelného vnitrostátního práva, mohou orgány příslušné k řešení krize převést ta portfolia smluv, která jsou součástí ujednání uvedených v odstavci 1, aniž by převedly jiná aktiva, práva a závazky, které jsou součástí stejných ujednání, a mohou tato aktiva, práva a jiné závazky převést, změnit nebo ukončit, aniž by převedla smluvní portfolia.

Článek 61

Ochrana mechanismů strukturovaného financování a jiných vyčleněných portfolií

1. Členské státy zajistí náležitou ochranu mechanismů strukturovaného financování a jiných vyčleněných portfolií, včetně mechanismů uvedených v čl. 58 odst. 1 písm. e) a g), s cílem zabránit kterékoli z těchto událostí:

- a) převodu některých, avšak nikoli všech aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování nebo jiných vyčleněných portfolií, včetně mechanismů uvedených v čl. 58 odst. 1 písm. e) a g), jejichž stranou je podnik v režimu řešení krize;
- b) ukončení nebo změně aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování nebo jiných vyčleněných portfolií, včetně mechanismů uvedených v čl. 58 odst. 1 písm. e) a g), jejichž stranou je podnik v režimu řešení krize, využitím doplňkových pravomocí.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou orgány příslušné k řešení krize v případě potřeby za účelem lepšího dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18, a zejména za účelem zajištění lepší ochrany pojistníků převést, upravit nebo ukončit aktiva, práva nebo závazky, jež tvoří součást téže dohody.

Článek 62

Částečné převody: ochrana systémů pro obchodování, zúčtování a vzájemné vypořádání

1. Členské státy zajistí, aby použitím nástroje k řešení krize nebylo dotčeno fungování systémů a pravidel systémů, na něž se vztahuje směrnice 98/26/ES, pokud orgán příslušný k řešení krize učiní kterýkoli z následujících kroků:

- a) převede část aktiv, práv nebo závazků podniku v režimu řešení krize na jiný subjekt;
- b) použije doplňkové pravomoci uvedené v článku 43 ke zrušení nebo změně podmínek smlouvy, jejíž stranou je podnik v režimu řešení krize, nebo k nahrazení příjemce, jenž je její stranou.

2. Převod, zrušení nebo změna uvedené v odstavci 1 tohoto článku neznamená:

- a) odvolání převodního příkazu v rozporu s článkem 5 směrnice 98/26/ES;
- b) změnu nebo zrušení vymahatelnosti převodních příkazů a vzájemného započtení (nettingu) podle článků 3 a 5 směrnice 98/26/ES, použití peněžních prostředků, cenných papírů nebo úvěru podle článku 4 uvedené směrnice nebo ochrany zajištění podle článku 9 uvedené směrnice.

KAPITOLA VI

Procesní povinnosti

Článek 63

Požadavky na oznamování

1. Členské státy požadují po správním, řídicím nebo kontrolním orgánu subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), aby oznámil orgánu dohledu, pokud se tyto orgány domnívají, že subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné ve smyslu čl. 19 odst. 4.

2. Orgány dohledu informují dotčené orgány příslušné k řešení krize o:

- a) všech oznámeních obdržných podle odstavce 1 tohoto článku, podle článku 136, čl. 138 odst. 1 a čl. 139 odst. 1 směrnice 2009/138/ES;
- b) veškerých opatřeních, jejichž provedení orgán dohledu po subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) požaduje, v rámci výkonu svých pravomocí podle článku 15 nebo 16 této směrnice a podle článku 136a, článku 137, čl. 138 odst. 3 a 5, čl. 139 odst. 3 a článků 140, 141 a 144 směrnice 2009/138/ES;
- c) jakémkoli prodloužení lhůty pro ozdravné postupy podle čl. 138 odst. 4 směrnice 2009/138/ES.

Orgány dohledu rovněž poskytnou orgánům příslušným k řešení krize kopii ozdravného plánu předloženého subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) této směrnice podle čl. 138 odst. 2 směrnice 2009/138/ES, kopii programu financování předloženého subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) této směrnice podle čl. 139 odst. 2 směrnice 2009/138/ES a případné stanovisko orgánů dohledu k těmto dokumentům.

3. Pokud orgán dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize shledá, že podmínky uvedené v čl. 19 odst. 1 písm. a) a b) jsou ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) splněny, bezodkladně toto zjištění oznámí níže uvedeným orgánům, pokud se jedná o jiné orgány:

- a) orgánu příslušnému k řešení krize pro tento subjekt;
- b) orgánu dohledu pro tento subjekt;
- c) orgánu dohledu jakéhokoli členského státu, v němž tento subjekt provádí významné přeshraniční činnosti;

- d) orgánu příslušnému k řešení krize jakéhokoli členského státu, v němž tento subjekt provádí významné přeshraniční činnosti;
- e) garančnímu systému v pojišťovnictví, k němuž je tento subjekt přidružen, pokud je to relevantní a nezbytné k tomu, aby garanční systém v pojišťovnictví mohl plnit své funkce;
- f) pokud je to na místě, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;
- g) příslušnému ministerstvu;
- h) v relevantních případech orgánu dohledu nad skupinou;
- i) Evropské radě pro systémová rizika a určenému vnitrostátnímu makroobezřetnostnímu orgánu;
- j) pokud je subjekt součástí finančního konglomerátu, relevantnímu orgánu příslušnému k řešení krize určenému v souladu s článkem 3 směrnice 2014/59/EU a relevantnímu příslušnému orgánu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽²⁴⁾ a nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 64

Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize

1. Po obdržení oznámení od orgánu dohledu podle čl. 63 odst. 3 nebo z vlastního podnětu orgán příslušný k řešení krize určí, zda jsou ve vztahu k dotčenému subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) splněny podmínky uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3.

2. Rozhodnutí, zda má či nemá být ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) přijato opatření k řešení krize, musí uvádět důvody tohoto rozhodnutí.

Je-li rozhodnuto o přijetí opatření k řešení krize, rozhodnutí obsahuje rovněž tyto informace: opatření k řešení krize a případně rozhodnutí požádat o likvidaci, jmenování správce nebo jakékoli jiné opatření v rámci použitelného běžného úpadkového řízení nebo jiná opatření k řešení krize, s výhradou čl. 26 odst. 7 podle vnitrostátního práva.

Článek 65

Procesní povinnosti orgánů příslušných k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize po přijetí opatření k řešení krize splnily požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3, jakmile to je přiměřeně proveditelné.

2. Orgány příslušné k řešení krize oznámí opatření k řešení krize uvedené v odstavci 1 podnik v režimu řešení krize a následujícím orgánům, pokud se jedná o jiné orgány:

- a) orgánu dohledu pro tento podnik v režimu řešení krize;
- b) orgánu dohledu pro jakoukoli pobočku tohoto podniku v režimu řešení krize;
- c) centrální bance členského státu, v němž je podnik v režimu řešení krize usazen;
- d) v relevantních případech garančnímu systému v pojišťovnictví, k němuž je daný podnik v režimu řešení krize přidružen;
- e) pokud je to na místě, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;
- f) příslušnému ministerstvu;
- g) v relevantních případech orgánu dohledu nad skupinou;

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- h) Evropské radě pro systémová rizika a určenému vnitrostátnímu makrobezpečnostnímu orgánu;
- i) Komisi, Evropské centrální bance, orgánům EIOPA, ESMA a EBA;
- j) pokud je tento podnik v režimu řešení krize institucí ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice 98/26/ES, provozovatelům systémů, do nichž je zapojen.
- k) pokud je podnik v režimu řešení krize součástí finančního konglomerátu, relevantnímu orgánu příslušnému k řešení krize určenému v souladu s článkem 3 směrnice 2014/59/EU a relevantnímu příslušnému orgánu ve smyslu směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Orgán příslušný k řešení krize zveřejní nebo zajistí zveřejnění buď kopie příkazu nebo nástroje, kterými se přijímá opatření k řešení krize, nebo oznámení shrnujícího účinky opatření k řešení krize, včetně účinků na pojistníky, a případné podmínky a dobu pozastavení nebo omezení podle článků 49, 50 a 51, těmito prostředky:

- a) na svých úředních internetových stránkách;
- b) na internetových stránkách orgánu dohledu, pokud se liší od orgánu příslušného k řešení krize, a na internetových stránkách EIOPA;
- c) na internetových stránkách podniku v režimu řešení krize;
- d) pokud jsou akcie nebo jiné nástroje účasti nebo dluhové nástroje podniku v režimu řešení krize přijaty k obchodování na regulovaném trhu, prostředky užívanými ke zveřejnění regulovaných informací o uvedeném podniku v režimu řešení krize v souladu s čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽²⁵⁾.

4. Pokud akcie, nástroje účasti nebo dluhové nástroje nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, zajistí orgán příslušný k řešení krize, aby byly dokumenty dokládající nástroje uvedené v odstavci 3 zaslány známým akcionářům a těm věřitelům podniku v režimu řešení krize, kteří jsou známi na základě databázi podniku v režimu řešení krize a jež jsou orgánu příslušnému k řešení krize dostupní.

Článek 66

Důvěrnost informací

1. Členské státy zajistí, aby požadavky profesního tajemství byly vázány následující osoby, orgány a subjekty a aby neposkytly žádné důvěrné informace:

- a) orgány příslušné k řešení krize;
- b) orgány dohledu a EIOPA;
- c) příslušná ministerstva;
- d) zvláštní správci jmenovaní podle článku 44 této směrnice;
- e) potenciální nabyvatelé, kteří byli osloveni orgány dohledu nebo vyzvaní orgány příslušnými k řešení krize, bez ohledu na to, zda k uvedenému oslovení nebo výzvě došlo při přípravě použití nástroje převodu činnosti, a bez ohledu na to, zda oslovení vyústilo v nabytí;
- f) auditoři, účetní, právní a odborní poradci, odhadci a jiní odborníci, které si přímo či nepřímo najmou orgány příslušné k řešení krize, orgány dohledu, příslušná ministerstva nebo potenciální nabyvatelé uvedení v písmeni e);
- g) subjekty spravující garanční systémy v pojišťovnictví;

⁽²⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

- h) subjekt příslušný pro mechanismy financování;
- i) centrální banky a další orgány zapojené do procesu řešení krize;
- j) překlenovací podnik nebo společnost pro správu aktiv a závazků;
- k) jakákoli jiná osoba, která přímo či nepřímo, dlouhodobě nebo příležitostně poskytuje nebo poskytovala služby osobám uvedeným v písmenech a) až j);
- l) vrcholné vedení, členové správního, řídicího nebo kontrolního orgánu a zaměstnanci orgánů nebo subjektů uvedených v písmenech a) až j) před jejich jmenováním, během něj a po jejich jmenování;
- m) relevantní orgán příslušný k řešení krize určený v souladu s článkem 3 směrnice 2014/59/EU a příslušný orgán ve smyslu nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Aniž je dotčena obecnost požadavků podle odstavce 1, členské státy zajistí, aby osoby uvedené v odstavci 1 nesměly důvěrné informace získané během své profesní činnosti nebo od orgánu dohledu nebo orgánu příslušného k řešení krize v souvislosti s jeho úkoly poskytnout žádné osobě ani orgánu, s výjimkou těchto případů:

- a) informace jsou poskytovány při výkonu jejich úkolů podle této směrnice;
- b) informace jsou poskytovány v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat jednotlivé subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e);
- c) informace jsou poskytovány s výslovným a předchozím souhlasem orgánu nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), které informace poskytly.

Členské státy zajistí, aby osoby uvedené v odstavci 1 posoudily možné dopady poskytnutí těchto informací na veřejný zájem, pokud jde o finanční, měnovou a hospodářskou politiku, na obchodní zájmy fyzických a právnických osob a na účely kontrol, na vyšetřování a na audity.

Postup posouzení dopadů uvedený v druhém pododstavci zahrnuje konkrétní posouzení dopadů jakéhokoli sdělení obsahu a podrobností preventivních ozdravných plánů a plánů řešení krize uvedených v člancích 5, 7, 9, 10 a 12 a výsledku jakéhokoli posouzení provedeného podle článků 6, 8 a 13.

Členské státy zaručí, aby jakákoli osoba nebo subjekt uvedený v odstavci 1 nesla občanskoprávní odpovědnost, pokud poruší tento článek.

3. Aby se zajistilo dodržování požadavků na důvěrnost stanovených v odstavcích 1 a 2, členské státy zajistí, aby osoby uvedené v odst. 1 písm. a), b), c), g), i) a j) měly zavedeny interní pravidla, včetně pravidel o zabezpečení důvěrnosti informací mezi osobami přímo zapojenými do procesu řešení krize.

4. Odstavce 1 až 3 tohoto článku nebrání:

- a) zaměstnancům a odborníkům orgánů nebo subjektů uvedených v odst. 1 písm. a) až i), aby mezi sebou sdíleli informace v rámci každého orgánu nebo subjektu;
- b) orgánům příslušným k řešení krize a orgánům dohledu, včetně jejich zaměstnanců a odborníků, ve sdělení informací mezi sebou a s ostatními orgány příslušnými k řešení krize v Unii, ostatními orgány dohledu v Unii, příslušnými ministerstvy, centrálními bankami, garančními systémy v pojišťovnictví, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makrobezpečnostních pravidel, osobami provádějícími povinný audit účtů, EIOPA nebo, s výhradou článku 80, orgány třetích zemí vykonávajícími úkoly odpovídající úkolům prováděným orgány příslušnými k řešení krize, nebo pod podmínkou přísných požadavků na důvěrnost, potenciálnímu nabyvateli pro účel plánování nebo provádění opatření k řešení krize;
- c) výměně informací mezi orgány příslušnými k řešení krize a daňovými orgány ve stejném členském státě v rozsahu, v jakém tuto výměnu povoluje vnitrostátní právo; pokud tyto informace pocházejí z jiného členského státu, jsou vyměňovány pouze s výslovným souhlasem orgánu, od něhož informace pocházejí.

5. Členské státy mohou povolit výměnu informací:
 - a) za striktního dodržování požadavků na důvěrnost s jakoukoliv osobou, pokud je to nezbytné pro účel plánování nebo provádění opatření k řešení krize;
 - b) s parlamentními vyšetřovacími výbory v jejich členském státě, účetními dvory v jejich členském státě a jinými subjekty pověřenými šetřením v jejich členském státě za vhodných podmínek;
 - c) s vnitrostátními orgány odpovědnými za dozor nad platebními systémy, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány příslušnými k dohledu nad jinými subjekty finančního sektoru, orgány odpovědnými za dohled nad finančními trhy, úvěrovými institucemi a investičními podniky a inspektory jednajícími jejich jménem, orgány členských států odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makroobezřetnostních pravidel, orgány odpovědnými za ochranu stability finančního systému a s osobami provádějícími povinný audit účtů.
6. Odstavci 1 až 5 není dotčeno vnitrostátní právo upravující poskytování informací pro účely soudních řízení v trestních nebo občanskoprávních věcech.
7. EIOPA do 29. ledna 2027 a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 vydá obecné pokyny, v nichž upřesní, jak by informace měly být podávány v souhrnné nebo kolektivní formě pro účely odst. 2 písm. b) tohoto článku.

KAPITOLA VII

Soudní přezkum a vyloučení jiných opatření

Článek 67

Soudní schválení předem a práva napadnout rozhodnutí

1. Členské státy mohou vyžadovat, aby rozhodnutí přijmout opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení bylo předem soudně schváleno, pokud v souvislosti s rozhodnutím přijmout opatření krizového řízení v souladu s vnitrostátním právem probíhá postup pro podání návrhu na schválení a soudní projednání tohoto návrhu urychleně.
2. Členské státy ve vnitrostátním právu stanoví právo podat návrh na soudní přezkum rozhodnutí přijmout opatření k předejití krizi nebo vykonat jakoukoli pravomoc, s výjimkou opatření krizového řízení, podle této směrnice.
3. Členské státy zajistí, aby veškeré osoby dotčené rozhodnutím přijmout opatření krizového řízení měly právo podat návrh na soudní přezkum uvedeného rozhodnutí.

Členské státy zajistí, aby tento přezkum opatření krizového řízení proběhl urychleně a aby vnitrostátní soudy použily ekonomická hodnocení skutečností provedená orgánem příslušným k řešení krize jako základ svého vlastního posouzení.

4. Právo podat návrh na soudní přezkum podle odstavce 3 podléhá těmto požadavkům:
 - a) podání návrhu na soudní přezkum nemá automatický odkladný účinek na napadené rozhodnutí;
 - b) rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize je okamžitě vymahatelné a vyplývá z něj vyvratitelná právní domněnka, že by odklad jeho výkonu byl proti veřejnému zájmu.

Pokud je to nezbytné za účelem ochrany zájmů třetích osob, které v důsledku použití nástrojů k řešení krize nebo výkonu pravomocí k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize nabyly v dobré víře akcie, jiné nástroje účasti, aktiva, práva či závazky podniku v režimu řešení krize, nedotýká se zrušení rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize žádných následných správních aktů nebo transakcí uzavřených dotčeným orgánem příslušným k řešení krize a založených na zrušeném rozhodnutí. V takovém případě se náprava protiprávního rozhodnutí nebo opatření orgánů příslušných k řešení krize omezuje na náhradu ztráty, kterou navrhovatel utrpěl v důsledku takového zrušeného rozhodnutí nebo opatření.

Článek 68

Omezení jiných řízení

1. Aniž je dotčen čl. 64 odst. 2 druhý pododstavec, zajistí členské státy, aby běžné úpadkové řízení s podnikem v režimu řešení krize nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), u nichž bylo zjištěno, že splňují podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3, bylo možné zahájit pouze z podnětu orgánu příslušného k řešení krize a aby rozhodnutí zahajující běžné úpadkové řízení se subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) bylo možné učinit pouze se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize.
2. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby:
 - a) orgánům dohledu a orgánům příslušným k řešení krize byl neprodleně oznámen každý návrh na zahájení běžného úpadkového řízení se subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) bez ohledu na to, zda jsou tato pojišťovna nebo zajišťovna nebo tento subjekt v režimu řešení krize nebo zda bylo v souladu s čl. 65 odst. 3 a 4 zveřejněno rozhodnutí;
 - b) o návrhu na zahájení běžného úpadkového řízení nebylo rozhodnuto, pokud nebyla učiněna oznámení podle písmene a) a nenastala jedna z těchto okolností:
 - i) orgán příslušný k řešení krize oznámil orgánům odpovědným za běžné úpadkové řízení, že nemá v úmyslu vůči subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) přijmout žádné opatření k řešení krize;
 - ii) uplynula lhůta sedmi dnů počínající dnem, kdy byla učiněna oznámení podle písmene a) tohoto odstavce.
3. Aniž je dotčeno jakékoli omezení vymáhání práv ze zajištění uložené podle článku 50, zajistí členské státy, aby orgány příslušné k řešení krize mohly v případě, že je to nezbytné pro účinné používání nástrojů k řešení krize a pro účinný výkon pravomocí k řešení krize, požádat soud o přerušení jakéhokoli soudního opatření nebo řízení, v němž podnik v režimu řešení krize je nebo se stane stranou, na přiměřenou dobu v souladu se sledovaným cílem.

HLAVA IV

ŘEŠENÍ KRIZE NA ÚROVNI PŘEŠHRANIČNÍ SKUPINY

Článek 69

Obecné zásady přijímání rozhodnutí týkajících se více členských států

Členské státy zajistí, aby jejich orgány při přijímání rozhodnutí nebo opatření podle této směrnice, která mohou mít dopad na jeden nebo více jiných členských států, zohlednily tyto obecné zásady:

- a) při přijímání opatření k řešení krize je rozhodování účinné a náklady na řešení krize jsou co nejnižší;
- b) rozhodnutí jsou přijímána a opatření prováděna včas a s příslušnou naléhavostí, je-li to zapotřebí;
- c) orgány příslušné k řešení krize, orgány dohledu a jiné orgány vzájemně spolupracují s cílem zajistit, aby rozhodnutí byla přijímána a opatření prováděna koordinovaně a efektivně;
- d) úlohy a odpovědnosti relevantních orgánů v jednotlivých členských státech jsou jasně vymezeny;
- e) řádně se zváží zájmy, možný dopad jakýchkoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti a nepříznivý dopad na pojišťovny, finanční stabilitu, fiskální zdroje, garanční systémy v pojišťovnictví, mechanismy financování a nepříznivé ekonomické a sociální důsledky ve všech členských státech, v nichž poslední mateřský podnik a jeho dceřiné podniky působí nebo v nichž vykonávají významné přeshraniční činnosti;
- f) řádně se zváží cíl dosáhnout rovnováhy mezi zájmy jednotlivých zúčastněných členských států a nepřipustit, aby byly nespravedlivě dotčeny nebo chráněny zájmy konkrétních členských států;

- g) při přijímání opatření k řešení krize vezmou orgány příslušné k řešení krize v úvahu skupinové plány řešení krize a postupují podle těchto opatření, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelů řešení krize bude účinněji dosaženo přijetím opatření, která v plánech řešení krize uvedena nejsou;
- h) navržené rozhodnutí nebo opatření je transparentní ve všech případech, kdy toto navrhované rozhodnutí nebo opatření pravděpodobně bude mít dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku, finanční stabilitu, fiskální zdroje a případně garanční systémy v pojišťovnictví nebo mechanismy financování kteréhokoli dotčeného členského státu.

Článek 70

Kolegia k řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny zřídí kolegia k řešení krize určená k výkonu úkolů uvedených v článcích 10, 11, 14, 16, 73 a 74 a, je-li to vhodné, k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích.

Kolegia k řešení krize zejména zajišťují rámec pro orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, ostatní orgány příslušné k řešení krize a v příslušných případech dotčené orgány dohledu a dotčené orgány dohledu nad skupinou za účelem výkonu těchto úkolů:

- a) výměny informací relevantních pro vypracování skupinových plánů řešení krize a pro výkon pravomocí k řešení krize vůči skupinám;
- b) vypracování skupinových plánů řešení krize;
- c) posouzení způsobilosti skupin k řešení krize podle článku 14;
- d) výkonu pravomocí s cílem řešit nebo odstranit překážky způsobilosti skupin k řešení krize podle článku 16;
- e) rozhodnutí o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny podle článku 73 nebo 74;
- f) dosažení dohody o programu řešení krize na úrovni skupiny navrženého podle článku 73 nebo 74;
- g) koordinace zveřejňování strategií a programů řešení krize na úrovni skupiny;
- h) koordinace používání jakýchkoli garančních systémů v pojišťovnictví nebo mechanismů financování.

Kolegia k řešení krize mohou být dále využita jako fóra pro projednání jakýchkoli otázek souvisejících s řešením krize na úrovni přeshraniční skupiny.

2. Členy kolegia k řešení krize jsou:

- a) orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny;
- b) orgány příslušné k řešení krize v každém členském státě, v němž je usazen dceřiný podnik podléhající dohledu nad skupinou;
- c) orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž je usazen mateřský podnik jednoho nebo více podniků skupiny, který je subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), d) nebo e);
- d) orgán dohledu nad skupinou a orgány dohledu členských států, pokud je členem kolegia k řešení krize jejich orgán příslušný k řešení krize;
- e) příslušná ministerstva, pokud těmito příslušnými ministerstvy nejsou orgány příslušné k řešení krize, které jsou členy kolegia k řešení krize;
- f) případně orgán, který je odpovědný za garanční systém v pojišťovnictví členského státu, pokud je členem kolegia k řešení krize orgán příslušný k řešení krize v uvedeném členském státě;

- g) EIOPA, s výhradou druhého pododstavce;
- h) orgány příslušné k řešení krize v členských státech, pokud pojišťovny nebo zajišťovny skupiny provádějí významné přeshraniční činnosti.

Pro účely prvního pododstavce písm. g) přispívá EIOPA k podpoře a sledování účinného, účelného a jednotného fungování kolegií k řešení krize a sbližování kolegií k řešení krize. EIOPA je za tímto účelem přizván k účasti na zasedáních kolegia k řešení krize. EIOPA nemá žádná hlasovací práva.

Pro účely prvního pododstavce písm. h) je účast orgánů příslušných k řešení krize omezena na dosažení cílů účinné výměny informací.

3. Má-li mateřský podnik nebo podnik usazený v Unii dceřinou pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo pobočku, která by byla považována za významnou, kdyby se nacházela v Unii, mohou být orgány příslušné k řešení krize v třetích zemích přizvány k účasti v kolegiu k řešení krize ve funkci pozorovatele, pokud tyto orgány podléhají požadavkům na důvěrnost, které jsou podle názoru orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 80.

4. Pokud je skupina finančním konglomerátem nebo je jeho součástí, jsou dotčené orgány určené v souladu s článkem 3 směrnice 2014/59/EU přizvány do kolegia k řešení krize jako pozorovatelé.

5. Kolegiu k řešení krize předsedá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny. V této funkci:

- a) po konzultaci s ostatními členy kolegia k řešení krize určuje písemná ujednání a postupy pro fungování kolegia k řešení krize;
- b) koordinuje veškeré činnosti kolegia k řešení krize;
- c) svolává všechna zasedání kolegia k řešení krize a předsedá jim a předem všechny členy kolegia plně informuje o organizaci zasedání kolegia k řešení krize, o hlavních projednávaných otázkách a o bodech pořadu jednání;
- d) oznamuje členům kolegia k řešení krize veškerá plánovaná zasedání tak, aby mohli požádat o účast na těchto zasedáních;
- e) rozhoduje, kteří členové a pozorovatelé budou pozváni k účasti na konkrétních zasedáních kolegia k řešení krize, na základě konkrétních potřeb a při zohlednění důležitosti projednávané otázky pro tyto členy a pozorovatele;
- f) průběžně a včas všechny členy kolegia informuje o rozhodnutích a výsledcích těchto zasedání.

Bez ohledu na první pododstavec písm. e) jsou orgány příslušné k řešení krize oprávněny účastnit se zasedání kolegia k řešení krize, kdykoli jsou na pořadu jednání záležitosti podléhající společnému rozhodování nebo týkající se subjektu skupiny, který se nachází v jejich členském státě.

6. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny nejsou povinny zřizovat kolegium k řešení krize, pokud jiné skupiny nebo kolegia vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou ty, které uvádí odstavec 1, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 72, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na kolegia k řešení krize v této směrnici považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

7. EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění běžného fungování kolegií k řešení krize za účelem plnění úkolů uvedených v odstavci 1.

EIOPA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 29. července 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 71

Evropská kolegia k řešení krize

1. Pokud má pojišťovna nebo zajišťovna třetí země nebo mateřský podnik třetí země dceřiné podniky v Unii usazené ve dvou nebo více členských státech nebo pokud jsou nejméně dvě pobočky v Unii považovány za významné dvěma nebo více členskými státy, mohou orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž jsou tyto dceřiné podniky v Unii usazeny nebo v nichž se nacházejí pobočky podniku ze třetí země v Unii, zřídit evropské kolegium k řešení krize.
2. Evropské kolegium k řešení krize plní funkce a úkoly uvedené v článku 70 ve vztahu k dceřiným podnikům v Unii, a pokud jsou tyto úkoly relevantní, k pobočkám podniku ze třetí země v Unii uvedenému v odstavci 1 tohoto článku a jinak funguje v souladu s pravidly stanovenými v článku 70.
3. Pokud pouze jeden mateřský podnik usazený v členském státě vlastní všechny dceřiné podniky pojišťovny nebo zajišťovny ze třetí země nebo mateřského podniku ze třetí země, které se nacházejí v Unii, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize členského státu, v němž je tento mateřský podnik usazen.

Pokud se první pododstavec nepoužije, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize členského státu, ve kterém je usazen dceřiný podnik v Unii s nejvyšší hodnotou celkových držných rozvahových aktiv.

Článek 72

Výměna informací

1. S výhradou článku 66 si orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu vzájemně na vyžádání poskytují veškeré informace relevantní pro plnění svých úkolů podle této směrnice.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny koordinuje tok veškerých příslušných informací mezi orgány příslušnými k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zejména orgánům příslušným k řešení krize v jiných členských státech včas poskytuje veškeré relevantní informace s cílem usnadnit plnění úkolů uvedených v čl. 70 odst. 1 druhém pododstavci písm. b) až h).
3. Orgán příslušný k řešení krize nepředá informace poskytnuté orgánem dohledu nebo orgánem příslušným k řešení krize v třetí zemi, pokud tento orgán dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize v třetí zemi s předáním těchto informací nevyhlásil souhlas.

Článek 73

Řešení krize na úrovni skupiny zahrnující dceřiný podnik skupiny

1. Orgán příslušný k řešení krize neprodleně oznámí informace uvedené v odstavci 2 orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, pokud jde o jiný orgán, orgánu dohledu nad skupinou a členům dotčeného kolegia k řešení krize, pokud:
 - a) orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že pojišťovna nebo zajišťovna, která je dceřiným podnikem skupiny, je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné; nebo
 - b) orgán dohledu informoval orgán příslušný k řešení krize o tom, že bylo přijato rozhodnutí, že pojišťovna nebo zajišťovna, která je dceřiným podnikem skupiny, je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné; nebo
 - c) orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), který je dceřiným podnikem skupiny, splňuje podmínky pro řešení krize stanovené v čl. 19 odst. 1 nebo v čl. 20 odst. 3.
2. Podle odstavce 1 se oznamují tyto informace:
 - a) rozhodnutí o tom, že pojišťovna nebo zajišťovna je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné;

b) rozhodnutí o tom, že subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) splňuje podmínky pro řešení krize stanovené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3;

c) opatření k řešení krize nebo jiná opatření v případě platební neschopnosti, která uvedený orgán příslušný k řešení krize považuje pro daný subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) za vhodná.

3. Po obdržení oznámení uvedeného v odstavci 1 orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními členy příslušného kolegia k řešení krize posoudí pravděpodobný dopad opatření k řešení krize nebo jiných opatření oznámených podle odst. 2 písm. c) na skupinu a subjekty skupiny v jiných členských státech, a zda by opatření k řešení krize nebo jiná opatření pravděpodobně vedla ke splnění podmínek zahájení řešení krize uvedených v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny usoudí, že by opatření k řešení krize nebo jiná opatření oznámená podle odst. 2 písm. c) pravděpodobně nevedla ke splnění podmínek stanovených v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě, může orgán příslušný k řešení krize subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) přijmout opatření k řešení krize nebo jiná opatření, která oznámil.

5. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny usoudí, že by opatření k řešení krize nebo jiná opatření oznámená podle odst. 2 písm. c) pravděpodobně vedla ke splnění podmínek stanovených v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě, navrhne do pěti dní po obdržení oznámení podle odstavce 1 program řešení krize na úrovni skupiny a předloží tento program kolegiu k řešení krize. Tato pětidenní lhůta může být prodloužena se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize, který učinil oznámení.

6. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny k žádnému úsudku nedorazí, do pěti dní od přijetí oznámení podle odstavce 1 nebo do uplynutí delší lhůty, která byla dohodnuta, může orgán příslušný k řešení krize, který oznámení učinil, přijmout opatření k řešení krize nebo jiná opatření, která oznámil.

7. Program řešení krize na úrovni skupiny uvedený v odstavci 5:

a) uvádí opatření k řešení krize, jež by měly přijmout dotčené orgány příslušné k řešení krize ve vztahu k poslednímu mateřskému podniku nebo konkrétním subjektům skupiny s cílem dosáhnout účelů řešení krize a dodržet obecné zásady řešení krize uvedené v článku 22;

b) specifikuje, jak by opatření k řešení krize uvedená v písmeni a) měla být koordinována;

c) stanovuje finanční plán, který zohledňuje skupinový plán řešení krize a zásady sdílení odpovědnosti stanovené v tomto skupinovém plánu řešení krize v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. e).

8. S výhradou odstavce 9 má program řešení krize na úrovni skupiny formu společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize, které jsou odpovědné za dceřiné podniky, na něž se daný program vztahuje.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EIOPA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1094/2010.

9. Orgán příslušný k řešení krize, jenž nesouhlasí s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, nebo jenž usoudí, že z důvodů ochrany kolektivního zájmu pojistníků, reálné ekonomiky a finanční stability musí ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) přijmout nezávislá opatření k řešení krize nebo jiná opatření než opatření navrhovaná v uvedeném programu:

a) uvede podrobné důvody nesouhlasu nebo důvody odchýlení se od programu řešení krize na úrovni skupiny;

b) oznámí důvody uvedené v písmeni a) orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje;

- c) informuje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a ostatní orgány příslušné k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje, o opatřeních k řešení krize, jež přijme.

Při uvádění důvodů svého nesouhlasu orgán příslušný k řešení krize zváží skupinové plány řešení krize, možný dopad opatření k řešení krize, jež přijme, na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu v dotčených členských státech a možné účinky uvedených opatření k řešení krize a jiných opatření na jiné části skupiny.

10. Orgány příslušné k řešení krize, které vyjádřily souhlas s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně programu řešení krize na úrovni skupiny, který se vztahuje na subjekty skupiny členských států těchto orgánů příslušných k řešení krize, bez účasti orgánů příslušných k řešení krize, které nesouhlasí.

11. Společná rozhodnutí podle odstavců 8 a 10 a opatření k řešení krize nebo jiná opatření provedená podle odstavce 9 se považují za definitivní a musí být uplatňována orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

12. Orgány příslušné k řešení krize provedou veškerá opatření k řešení krize uvedená v tomto článku neprodleně a s patřičným ohledem na naléhavost situace.

13. Není-li zaveden program řešení krize na úrovni skupiny, spolupracují orgány příslušné k řešení krize při přijímání opatření k řešení krize ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny úzce v kolegiu k řešení krize s cílem dosáhnout koordinované strategie řešení krize pro všechny subjekty skupiny, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné.

14. Orgány příslušné k řešení krize, které ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny přijmou jakákoli opatření k řešení krize, o uvedených opatřeních a jejich uplatňování pravidelně a úplně informují členy kolegia k řešení krize.

Článek 74

Řešení krize na úrovni skupiny zahrnující poslední mateřský podnik

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, který rozhodne, že poslední mateřský podnik, za nějž je odpovědný, splňuje podmínky uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3, neprodleně oznámí orgánu dohledu nad skupinou a ostatním členům kolegia k řešení krize pro dotčenou skupinu informace uvedené v čl. 73 odst. 2.

Opatření k řešení krize nebo opatření v případě platební neschopnosti uvedená v čl. 73 odst. 2 písm. c) mohou zahrnovat zavedení programu řešení krize na úrovni skupiny vypracovaného podle čl. 73 odst. 7 za jakékoli z těchto okolností:

- a) opatření k řešení krize na úrovni mateřského podniku oznámená v souladu s čl. 73 odst. 2 písm. c) pravděpodobně povedou ke splnění podmínek stanovených v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě;
- b) opatření k řešení krize nebo jiná opatření na úrovni mateřského podniku nestačí ke stabilizaci situace nebo pravděpodobně nezajistí optimální výsledek;
- c) orgány příslušné k řešení krize rozhodly, že jeden nebo více dceřiných podniků, za které jsou odpovědní, splňuje podmínky uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3;
- d) z opatření k řešení krize nebo jiných opatření na úrovni skupiny budou mít dceřiné podniky skupiny prospěch způsobem, který zajišťuje vhodnost programu řešení krize na úrovni skupiny.

2. Pokud opatření navrhovaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny nezahrnují program řešení krize na úrovni skupiny, přijme tento orgán své rozhodnutí po konzultaci s členy kolegia k řešení krize.

3. Pokud opatření navrhovaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny zahrnují program řešení krize na úrovni skupiny, musí mít tento program formu společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize, které jsou odpovědné za dceřiné podniky, na něž se daný program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EIOPA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1094/2010.

4. Orgán příslušný k řešení krize, jenž nesouhlasí s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny nebo se od tohoto programu odchýlí nebo usoudí, že z důvodů finanční stability musí ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) přijmout nezávislá opatření k řešení krize nebo jiná opatření než opatření navrhovaná v uvedeném programu:

- a) uvede podrobné důvody nesouhlasu nebo důvody odchýlení se od programu řešení krize na úrovni skupiny;
- b) oznámí důvody uvedené v písmeni a) orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje;
- c) informuje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a ostatní orgány příslušné k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje, o opatřeních, jež hodlá přijmout.

Při uvádění důvodů svého nesouhlasu dotčený orgán příslušný k řešení krize náležitě zvaží skupinové plány řešení krize, možný dopad nezávislých opatření k řešení krize, jež přijme, na finanční stabilitu, fiskální zdroje, garanční systémy v pojišťovnictví a veškeré mechanismy financování v dotčených členských státech a možné účinky opatření k řešení krize nebo jiných opatření na jiné části skupiny.

5. Orgány příslušné k řešení krize, které vyjádřily souhlas s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně programu řešení krize na úrovni skupiny, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich členském státě, bez účasti orgánů příslušných k řešení krize, které nesouhlasí.

6. Společné rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 5 a opatření k řešení krize podle odstavce 4 se považují za definitivní a musí být uplatňovány orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

7. Orgány provedou veškerá opatření k řešení krize uvedená v odstavcích 1 až 6 neprodleně a s patřičným ohledem na naléhavost situace.

8. Není-li zaveden program řešení krize na úrovni skupiny, spolupracují orgány příslušné k řešení krize při přijímání opatření k řešení krize ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny úzce v kolegiu k řešení krize s cílem dosáhnout koordinované strategie řešení krize pro všechny dotčené subjekty skupiny.

9. Orgány příslušné k řešení krize, které ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny přijmou opatření k řešení krize, o uvedených opatřeních a jejich uplatňování pravidelně a úplně informují členy kolegia k řešení krize.

HLAVA V

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 75

Dohody se třetími zeměmi

1. V souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování EU může Komise předložit Radě návrhy na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize a dotčenými orgány třetích zemí, včetně sdílení informací souvisejících s plánováním ozdravných postupů a řešení krize ve vztahu k pojišťovnám a zajišťovnám, pojišťovnám a zajišťovnám ve třetí zemi a skupinám.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 usilují o ustavení postupů a ujednání mezi orgány příslušnými k řešení krize a dotčenými orgány třetích zemí za účelem spolupráce při provádění některých nebo všech úkolů a výkonu některých nebo všech pravomocí uvedených v článku 79.

3. Členské státy mohou se třetí zemí uzavírat dvoustranné dohody o záležitostech uvedených v odstavcích 1 a 2 do doby, než vstoupí v platnost dohoda podle odstavce 1 s relevantní třetí zemí, pokud tyto dvoustranné dohody nejsou neslučitelné s touto hlavou.

Článek 76

Uznávání a vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

1. Tento článek se použije na postupy třetích zemí k řešení krize, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda podle čl. 75 odst. 1 s dotčenou třetí zemí. Použije se i poté, co tato mezinárodní dohoda s dotčenou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není uznávání a vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize v uvedené dohodě upraveno.

2. Dotčený orgán příslušný k řešení krize rozhodne, zda uzná a bude vymáhat, s výhradou článku 77, postupy třetích zemí k řešení krize týkající se dceřiného podniku v Unii nebo pobočky podniku třetí země v Unii nebo mateřského podniku třetí země.

Toto rozhodnutí náležitě zváží zájmy všech členských států, v nichž pojišťovna nebo zajišťovna třetí země nebo mateřský podnik třetí země působí, a zejména možný dopad uznání a vymáhání postupů třetí země k řešení krize na další části skupiny a pojišťovny, na reálnou ekonomiku a na finanční stabilitu v těchto členských státech.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize byly minimálně zmocněny:

a) vykonávat pravomoci k řešení krize, pokud jde o:

i) aktiva pojišťovny nebo zajišťovny třetí země nebo mateřského podniku třetí země, jež se nacházejí v jejich členském státě nebo jež se řídí právem jejich členského státu;

ii) práva nebo závazky pojišťovny nebo zajišťovny třetí země, pokud jsou zaúčtovány pobočkou podniku třetí země v Unii v jejich členském státě, pokud se řídí právem jejich členského státu nebo pokud jsou nároky týkající se těchto práv a závazků vymahatelné v jejich členském státě;

b) provést – nebo požadovat po jiné osobě, aby provedla – převod akcií nebo jiných nástrojů účasti v dceřiném podniku v Unii usazeném v uvedeném členském státě;

c) vykonat pravomoci uvedené v člancích 49, 50 nebo 51 ve vztahu k právům jakékoli strany smlouvy se subjektem podle odstavce 1 tohoto článku, pokud jsou tyto pravomoci nezbytné k vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize; a

d) učinit nevymahatelným jakékoli právo ukončit nebo urychlit smlouvy, které uzavřely, nebo postihnout smluvní práva, která mají subjekty uvedené v odstavci 2 a jiné subjekty skupiny, pokud toto právo vzniká na základě opatření k řešení krize přijatého ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně, mateřskému podniku těchto subjektů nebo jiným subjektům skupiny ze třetí země, ať už přijatého přímo orgánem třetí země příslušným k řešení krize, nebo jinak podle právních nebo regulatorních požadavků týkajících se mechanismů k řešení krizí v uvedené zemi, za předpokladu, že jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.

4. Orgány příslušné k řešení krize mohou, je-li to nezbytné ve veřejném zájmu, přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k mateřskému podniku, pokud relevantní orgán třetí země shledá, že pojišťovna nebo zajišťovna, která je dceřiným podnikem uvedeného mateřského podniku, se sídlem v uvedené třetí zemi splňuje podmínky zahájení řešení krize podle jejího práva. K tomuto účelu zajistí členské státy, aby byly orgány příslušné k řešení krize zmocněny využít jakoukoli pravomoc k řešení krize vůči tomuto mateřskému podniku, a použije se článek 48.

5. Uznáním a vymáháním postupů třetích zemí k řešení krize nejsou dotčena žádná běžná úpadková řízení podle vnitrostátního práva použitelného v příslušných případech v souladu s touto směrnicí.

Článek 77

Právo odmítnout uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

Orgán příslušný k řešení krize může odmítnout uznat nebo vymáhat postupy třetích zemí k řešení krize podle článku 76, jestliže se domnívá, že:

- a) postupy třetích zemí k řešení krize by měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu v členském státě, ve kterém se orgán příslušný k řešení krize nachází, nebo se domnívá, že by tyto postupy měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu v jiném členském státě;
- b) za účelem dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize ve vztahu k pobočce podniku třetí země v Unii je nezbytné nezávislé opatření k řešení krize podle článku 78;
- c) věřitelům by se podle vnitrostátních postupů třetích zemí k řešení krize nedostalo stejného zacházení jako věřitelům z třetí země s podobnými zákonnými právy;
- d) uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize by mělo pro členský stát závažné fiskální důsledky; nebo
- e) účinky takového uznání nebo vymáhání by byly v rozporu s vnitrostátním právem.

Článek 78

Řešení krize poboček podniků třetích zemí v Unii

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly nezbytné pravomoci jednat ve vztahu k pobočce podniku třetí země v Unii, na kterou se buď nevztahují žádné postupy třetích zemí k řešení krize, nebo se na ni vztahují postupy třetích zemí a současně nastane jedna z okolností uvedených v článku 77.

Členské státy zajistí, aby se na výkon těchto pravomocí vztahoval článek 48.

2. Členské státy zajistí, aby pravomoci požadované v odstavci 1 mohly vykonávat orgány příslušné k řešení krize, pokud se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že opatření je nezbytné ve veřejném zájmu a je splněna jedna nebo více těchto podmínek:

- a) pobočka podniku třetí země v Unii již neplní nebo pravděpodobně nesplní podmínky stanovené vnitrostátním právem pro povolení a působení v uvedeném členském státě a není pravděpodobné, že by jakékoli opatření soukromého sektoru, dohledu nebo příslušné třetí země v přiměřené lhůtě obnovilo plnění požadavků pobočkou nebo dokázalo zabránit selhání;
- b) pojišťovna nebo zajišťovna třetí země není podle názoru orgánu příslušného k řešení krize schopna či ochotna nebo pravděpodobně nebude schopna plnit své závazky vůči věřitelům v Unii nebo závazky, které vytvořila nebo zaúčtovala pobočka, například platby pojistníkům nebo oprávněným osobám, v okamžiku jejich splatnosti a orgán příslušný k řešení krize je přesvědčen, že pokud jde o uvedenou pojišťovnu nebo zajišťovnu třetí země, nejsou nebo v přiměřené lhůtě nebudou zahájeny žádné postupy třetích zemí k řešení krize ani úpadkové řízení;
- c) relevantní orgán třetí země zahájil postupy třetí země k řešení krize ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně třetí země nebo oznámil orgánu příslušnému k řešení krize svůj záměr takový postup zahájit.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize učiní nezávislé opatření ve vztahu k pobočce podniku třetí země v Unii, přihlédne k účelům řešení krize a přijme opatření v souladu s těmito zásadami a požadavky, jestliže jsou relevantní:

- a) zásady stanovené v článku 22;
- b) požadavky na použití nástrojů k řešení krize podle hlavy III kapitoly II.

Článek 79

Spolupráce s orgány třetích zemí

1. Tento článek se použije na spolupráci s třetí zemí, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda s ní uvedená v čl. 75 odst. 1. Použije se i poté, co tato mezinárodní dohoda vstoupí v platnost, v té míře, ve které není předmět tohoto článku v uvedené dohodě upraven.
2. EIOPA může uzavřít nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí. Rámcová ujednání o spolupráci stanoví postupy a ujednání mezi zúčastněnými orgány pro sdílení informací nezbytných pro provádění některých nebo všech z následujících úkolů a pro výkon některých nebo všech z následujících pravomocí a pro jejich spolupráci při uvedených činnostech, pokud jde o pojišťovny nebo zajišťovny nebo skupiny:
 - a) vypracování plánů řešení krize v souladu s články 9 až 12 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;
 - b) posouzení způsobilosti takových pojišťoven a zajišťoven a skupin k řešení krize v souladu s články 13 a 14 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;
 - c) použití pravomocí k řešení krize nebo odstranění překážek způsobilosti k řešení krize podle článků 15 a 16 a případných podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - d) použití preventivních opatření podle článku 141 směrnice 2009/138/ES a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - e) použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize a podobných pravomocí, jež mohou vykonávat relevantní orgány třetí země.
3. Orgány dohledu nebo orgány příslušné k řešení krize mohou případně uzavírat ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí v souladu s rámcovým ujednáním EIOPA uvedeným v odstavci 2.
4. Členské státy oznámí EIOPA veškerá ujednání o spolupráci, která podle tohoto článku uzavřely orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu.

Článek 80

Výměna důvěrných informací

1. Členské státy zajistí, aby si orgány příslušné k řešení krize, orgány dohledu a příslušná ministerstva vyměňovaly důvěrné informace, včetně preventivních ozdravných plánů, s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) uvedené orgány třetích zemí podléhají požadavkům na profesní tajemství a souvisejícím normám, jež jsou podle názoru všech dotčených orgánů považovány alespoň za rovnocenné požadavkům uloženým podle článku 66;
 - b) tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby relevantní orgány třetích zemí plnily své funkce řešení krize podle vnitrostátního práva, jež jsou srovnatelné s funkcemi podle této směrnice, a s výhradou písmene a) nejsou používány pro jakékoli jiné účely.

Pro účely prvního pododstavce písm. a), pokud se výměna informací týká osobních údajů, řídí se nakládání s těmito osobními údaji a jejich předávání orgánům třetích zemí použitelným právem Unie a vnitrostátním právem v oblasti ochrany údajů.

2. Pokud důvěrné informace pocházejí z jiného členského státu, nesdělí orgány příslušné k řešení krize, orgány dohledu a příslušná ministerstva uvedené informace relevantním orgánům třetích zemí, ledaže jsou splněny tyto podmínky:

- a) relevantní orgán členského státu, odkud informace pocházejí (dále jen „orgán původu informací“), souhlasí s jejich sdělením;
- b) informace se sdělují pouze pro účely povolené orgánem původu informací.

Článek 81

Mechanismy financování

1. Každý členský stát zřídí jeden nebo více mechanismů financování s cílem zajistit, aby měl orgán příslušný k řešení krize k dispozici odpovídající finanční prostředky, a to prostřednictvím příspěvků *ex ante* nebo *ex post* nebo jejich kombinace od pojišťoven a zajišťoven povolených v daném členském státě a poboček podniků třetích zemí v Unii, které se nacházejí na území daného členského státu, aby pokryl alespoň úhradu rozdílů akcionářům, pojistníkům, oprávněným osobám, žadatelům nebo jiným věřitelům uvedeným v článku 57.

Členské státy mohou stanovit možnost použít mechanismy financování uvedené v prvním pododstavci rovněž k pokrytí dalších nákladů spojených s použitím nástrojů k řešení krize, pokud je použití mechanismů financování nezbytné pro dosažení účelů řešení krize.

S ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽²⁶⁾ mohou členské státy pro své mechanismy financování použít stejnou správní strukturu jako pro své garanční systémy v pojišťovnictví.

2. Členské státy zajistí, aby použití mechanismů financování bylo v souladu se zásadami stanovenými v článku 22.
3. Pokud podnik v režimu řešení krize působí v Unii na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb, použije se relevantní mechanismus financování členského státu, v němž je podnik povolen, k poskytnutí náhrady akcionářům, pojistníkům, oprávněným osobám, žadatelům nebo jiným věřitelům v souladu s článkem 57.
4. Členské státy informují Komisi a EIOPA o zavedených mechanismech financování.

HLAVA VI

SANKCE

Článek 82

Správní sankce a jiná správní opatření

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci orgánů příslušných k řešení krize a orgánů dohledu uvedené v této směrnici a směrnici 2009/138/ES a právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a jiná správní opatření, která se použijí v případě neplnění vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice, a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování.

Pokud se členské státy rozhodnou, že nestanoví pravidla pro správní sankce nebo jiná správní opatření v případě porušení předpisů, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo, sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

Stanovené správní sankce a jiná opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

⁽²⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1)

2. Členské státy zajistí, aby mohly být při porušení předpisů, s výhradou podmínek stanovených vnitrostátním právem, uloženy správní sankce nebo jiná správní opatření členům správního, řídicího nebo kontrolního orgánu a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení předpisů.

3. Pravomoc ukládat správní sankce a jiná správní opatření stanovená v této směrnici je v závislosti na druhu porušení předpisů svěřena orgánům příslušným k řešení krize nebo orgánům dohledu. Orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu mají veškeré pravomoci ke shromažďování informací a k šetření, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů. Při výkonu pravomoci ukládat správní sankce nebo jiná správní opatření orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce či jiná správní opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

4. Orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu vykonávají své správní pravomoci ukládat sankce a jiná správní opatření v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterýmkoli z těchto způsobů:

a) přímo;

b) ve spolupráci s jinými orgány;

c) na svou odpovědnost přenesením na jiné orgány;

d) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.

5. Členské státy zajistí, aby se na rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize a orgány dohledu v souladu s touto hlavou vztahovalo právo podat odvolání.

Článek 83

Zvláštní ustanovení o správních sankcích a jiných správních opatřeních

1. Členské státy zajistí, aby jejich právní a správní předpisy stanovily správní sankce a jiná správní opatření přinejmenším pro tyto situace:

a) porušení článků 5 nebo 7 v důsledku nevypracování, nevedení a neaktualizování preventivních ozdravných plánů a skupinových preventivních ozdravných plánů;

b) porušení článku 12 v důsledku neposkytnutí všech informací nezbytných pro vypracování plánů řešení krize;

c) porušení čl. 63 odst. 1 v důsledku toho, že správní, řídicí nebo kontrolní orgán subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) neoznámil orgánu dohledu, že tento subjekt je v selhání nebo že je jeho selhání pravděpodobné.

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovaly správní sankce a jiná správní opatření, jež lze uložit, přinejmenším:

a) veřejné prohlášení uvádějící fyzickou osobu, subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e), poslední mateřský podnik nebo jinou právnickou osobu odpovědnou za porušení předpisů a povahu tohoto porušení;

b) příkaz, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba upustila od daného chování a vyvarovala se jeho opakování;

- c) dočasný zákaz výkonu funkcí v subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) uložený kterémukoli členovi správního, řídicího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) nebo jakékoli jiné fyzické osobě, jež nese odpovědnost;
- d) v případě právnické osoby správní pokuty ve výši až 10 % celkového ročního obratu uvedené právnické osoby v předchozím hospodářském roce;
- e) v případě fyzické osoby správní pokuty ve výši až do 5 000 000 EUR nebo v členských státech, kde euro není úřední měnou, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně k 28. lednu 2025;
- f) správní pokuty ve výši až dvojnásobku výše výhody získané z porušení předpisů, lze-li výši této výhody zjistit.

Pro účely prvního pododstavce písm. d), kdy právnická osoba je dceřiným podnikem mateřského podniku, je příslušným obratem celkový roční obrat stanovený z konsolidované účetní závěrky posledního mateřského podniku za předchozí hospodářský rok.

Článek 84

Zveřejnění správních sankcí a jiných správních opatření

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu na svých úředních internetových stránkách zveřejnily alespoň veškeré správní sankce a jiná správní opatření, proti nimž nebylo podáno odvolání nebo proti nimž bylo právo na odvolání vyčerpáno a které tyto orgány uložily za porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice. Tyto správní sankce nebo jiná správní opatření se zveřejní bez zbytečného odkladu poté, co byla fyzická nebo právnická osoba o této správní sankci nebo jiném správním opatření informována. Zároveň se zveřejní informace o typu a povaze porušení předpisů a totožnosti fyzické osoby nebo právnické osoby, jíž byla správní sankce nebo jiné správní opatření uloženo.

Pokud členské státy povolí zveřejnění správních sankcí a jiných správních opatření, proti nimž bylo podáno odvolání, zveřejní orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu bez zbytečného odkladu na svých úředních internetových stránkách informace o stavu odvolacího řízení a jeho výsledku.

2. Pokud má orgán příslušný k řešení krize nebo orgán dohledu na základě individuálního posouzení přiměřenosti uveřejnění těchto údajů za to, že zveřejnění totožnosti právnických osob nebo osobních údajů fyzických osob by bylo nepřiměřené, nebo pokud by takové zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající šetření, orgán příslušný k řešení krize nebo orgán dohledu:

- a) zveřejnění rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiných správních opatření odloží, dokud důvody pro odložení zveřejnění nepominou;
- b) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiných správních opatření zveřejní anonymně a způsobem, jenž je v souladu s vnitrostátními právními předpisy, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí účinnou ochranu daných osobních údajů;
- c) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiných správních opatření nezveřejní v případě, že orgán příslušný k řešení krize nebo orgán dohledu má za to, že zveřejnění podle písmen a) nebo b) nebude dostatečné, aby zajistilo:
 - i) to, že nebude ohrožena stabilita finančních trhů;
 - ii) přiměřenost zveřejnění takových údajů s ohledem na opatření, která jsou považována za méně významná.

Orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich úředních internetových stránkách po dobu nejméně pěti let. Osobní údaje uvedené v rámci zveřejnění se ponechají na úředních internetových stránkách orgánu příslušného k řešení krize nebo orgánu dohledu pouze po dobu, která je nezbytná v souladu s použitelnými pravidly pro ochranu údajů.

Článek 85

Centrální databáze vedená EIOPA

1. S výhradou požadavků profesního tajemství uvedených v článku 66 informují orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu EIOPA o všech správních sankcích a jiných správních opatřeních, které uložily podle článku 83, jakož i o odvolacím řízení proti těmto sankcím a opatřením a jeho výsledku.

EIOPA vede a aktualizuje centrální databázi sankcí a jiných správních opatření, které mu byly nahlášeny orgány příslušnými k řešení krize, výhradně pro účely výměny informací mezi těmito orgány příslušnými k řešení krize, přičemž tato databáze je přístupná pouze orgánům příslušným k řešení krize.

EIOPA vede a aktualizuje centrální databázi sankcí a jiných správních opatření, které mu byly nahlášeny orgány dohledu, výhradně pro účely výměny informací mezi těmito orgány dohledu, přičemž tato databáze je přístupná pouze orgánům dohledu.

2. EIOPA provozuje a aktualizuje internetové stránky s následujícími informacemi nebo odkazy na tyto informace:

- a) sankce zveřejněné každým orgánem příslušným k řešení krize;
- b) sankce zveřejněné každým orgánem dohledu podle článku 84;
- c) období, za které každý členský stát zveřejňuje sankce.

Článek 86

Účinné uplatňování sankcí a výkon pravomoci orgánů dohledu a orgánů příslušných k řešení krize ukládat sankce

Členské státy zajistí, aby orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize zohlednily při určování druhu správních sankcí a jiných správních opatření a úrovně správních pokut všechny relevantní okolnosti, včetně, je-li to vhodné:

- a) závažnosti a délky trvání porušení předpisů;
- b) míry odpovědnosti dotčené fyzické nebo právnické osoby;
- c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby;
- d) výše zisků nebo ztrát, které odpovědná fyzická nebo právnická osoba získala nebo kterým předešla, pokud je možné tyto zisky a ztráty stanovit;
- e) ztrát třetích stran, včetně ztrát pojistníků, způsobených porušením předpisů, pokud je možné tyto ztráty stanovit;
- f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s orgánem dohledu a s orgánem příslušným k řešení krize;
- g) předchozích porušení předpisů odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobou.

Pro účely prvního pododstavce písm. c) zahrnují ukazatele finanční síly fyzické nebo právnické osoby celkový obrat odpovědné právnické osoby nebo celkový roční příjem odpovědné fyzické osoby.

HLAVA VII

ZMĚNY SMĚRNIC 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU, (EU) 2017/1132 A NAŘÍZENÍ (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 A (EU) 2017/1129

Článek 87

Změny směrnice 2002/47/ES

Směrnice 2002/47/ES se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Články 4 až 7 této směrnice se nevztahují na jakékoli omezení vymáhání dohod o finančním zajištění nebo jakékoli omezení účinnosti dohody o finančním zajištění s poskytnutím jistoty, doložky o závěrečném vypořádání nebo ustanovení o vzájemném započtení, které je uloženo podle hlavy IV kapitoly V nebo VI směrnice Evropského

parlamentu a Rady 2014/59/EU (*) nebo podle hlavy V kapitoly III oddílu 3 nebo podle hlavy V kapitoly IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 (**) nebo podle hlavy III kapitoly III oddílu 4 nebo podle hlavy III kapitoly IV směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 (***), nebo na jakékoli omezení, které je uloženo na základě podobných pravomocí v právu členského státu, za účelem usnadnit řádné řešení krize jakéhokoli subjektu uvedeného v odst. 2 písm. d) tohoto článku, který podléhá zárukám přinejmenším rovnocenným těm, jež jsou uvedeny v hlavě IV kapitole VII směrnice 2014/59/EU nebo v hlavě V kapitole V nařízení (EU) 2021/23;

- (*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).
- (***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 ze dne 27. listopadu 2024, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129 (Úř. věst. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

2) Článek 9a se nahrazuje tímto:

„Článek 9a

Směrnice 2008/48/ES, 2014/59/EU, nařízení (EU) 2021/23 a směrnice (EU) 2025/1

Touto směrnicí nejsou dotčeny směrnice 2008/48/ES a 2014/59/EU, nařízení (EU) 2021/23 a směrnice (EU) 2025/1.“

Článek 88

Změna směrnice 2004/25/ES

V čl. 4 odst. 5 směrnice 2004/25/ES se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby se čl. 5 odst. 1 této směrnice nepoužil v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*), podle hlavy V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 (**) nebo podle hlavy III směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 (***).

- (*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).
- (***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 ze dne 27. listopadu 2024, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129 (Úř. věst. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

Článek 89

Změny směrnice 2007/36/ES

V článku 1 směrnice 2007/36/ES se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila v případě uplatnění nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*), podle hlavy V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 (**), nebo podle hlavy III směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 (***)“.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 ze dne 27. listopadu 2024, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129 (Úř. věst. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

Článek 90

Změny směrnice 2014/59/EU

Směrnice 2014/59/EU se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se doplňují nové body, které znějí:

„110) ‚orgánem příslušným k řešení krize pojišťoven‘ orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 2 bodu 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 (*);

111) ‚orgánem dohledu nad pojišťovnami‘ orgán dohledu ve smyslu čl. 13 bodu 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES (**);

112) ‚finančním konglomerátem‘ finanční konglomerát ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES (***)“.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 ze dne 27. listopadu 2024, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129 (Úř. věst. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).“

2) V čl. 7 odst. 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) pokud je skupina jako celek nebo jakákoli instituce v rámci skupiny součástí finančního konglomerátu, dotčenému orgánu příslušnému k řešení krize pojišťoven a orgánu dohledu nad pojišťovnami.“

3) V článku 14 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Pokud jsou instituce nebo subjekt či skupina finančním konglomerátem nebo jsou jeho součástí, orgán příslušný k řešení krize nebo orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny rovněž předá plány řešení krize nebo skupinové plány řešení krize dotčenému orgánu příslušnému k řešení krize pojišťoven a orgánu dohledu nad pojišťovnami.“

4) V čl. 81 odst. 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„l) pokud je instituce nebo subjekt součástí finančního konglomerátu, dotčeným orgánům dohledu nad pojišťovnami a orgánům příslušným k řešení krize pojišťoven.“

5) V čl. 83 odst. 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„l) pokud je instituce v režimu řešení krize součástí finančního konglomerátu, dotčeným orgánům dohledu nad pojišťovnami a orgánům příslušným k řešení krize pojišťoven.“

6) V čl. 84 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„n) orgány dohledu nad pojišťovnami a orgány příslušnými k řešení krize pojišťoven, které byly informovány nebo obdržely oznámení na základě této kapitoly.“

7) V článku 88 se vkládá nový odstavec, který zní:

„3a. Pokud je instituce nebo subjekt nebo skupina finančním konglomerátem nebo jeho součástí, jsou dotčené orgány příslušné k řešení krize pojišťoven vyzvány k účasti v kolegiu k řešení krize jako pozorovatelé za předpokladu, že se na tyto orgány vztahují požadavky na důvěrnost, které jsou podle názoru orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 90.“

Článek 91

Změna směrnice (EU) 2017/1132

Směrnice (EU) 2017/1132 se mění takto:

1) V článku 84 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy zajistí, aby se článek 49, čl. 58 odst. 1, čl. 68 odst. 1, 2 a 3, čl. 70 odst. 2 první pododstavec a články 72 až 75 a 79, 80 a 81 této směrnice nepoužily v případě uplatnění nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*), podle hlavy V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 (**), nebo podle hlavy III směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 (***)“.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 ze dne 27. listopadu 2024, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129 (Úř. věst. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

2) Článek 86a se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) na společnost se vztahují nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU, podle hlavy V nařízení (EU) 2021/23 nebo podle hlavy III směrnice (EU) 2025/1.“;

b) v odstavci 4 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) na něž jsou uplatňována opatření k předejití krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 101 směrnice 2014/59/EU, čl. 2 bodu 48 nařízení (EU) 2021/23 nebo čl. 2 bodu 79 směrnice (EU) 2025/1.“

3) V článku 87 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato kapitola nepoužila na společnosti, na které se uplatňují nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU, podle hlavy V nařízení (EU) 2021/23 nebo podle hlavy III směrnice (EU) 2025/1.“

4) Článek 120 se mění takto:

a) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) na společnost se vztahují nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU, podle hlavy V nařízení (EU) 2021/23 nebo podle hlavy III směrnice (EU) 2025/1.“;

b) v odstavci 5 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) na něž jsou uplatňována opatření k předejití krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 101 směrnice 2014/59/EU, čl. 2 bodu 48 nařízení (EU) 2021/23 nebo čl. 2 bodu 79 směrnice (EU) 2025/1.“

5) Článek 160a se mění takto:

a) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) na společnost se vztahují nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU, podle hlavy V nařízení (EU) 2021/23 nebo podle hlavy III směrnice (EU) 2025/1.“;

b) v odstavci 5 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) na něž jsou uplatňována opatření k předejití krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 101 směrnice 2014/59/EU, čl. 2 bodu 48 nařízení (EU) 2021/23 nebo čl. 2 bodu 79 směrnice (EU) 2025/1.“

Článek 92

Změna nařízení (EU) č. 1094/2010

Nařízení (EU) č. 1094/2010 se mění takto:

1) V čl. 4 bodě 2 se podbod i) nahrazuje tímto:

„i) orgány dohledu ve smyslu čl. 13 bodu 10 směrnice 2009/138/ES, orgány příslušné k řešení krize ve smyslu čl. 2 bodu 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 (*) a příslušné orgány ve smyslu čl. 6 bodu 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 (**) a ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 (***)“;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 ze dne 27. listopadu 2024, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129 (Úř. věst. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ze dne 14. prosince 2016 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění (IZPP) a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 37).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (Úř. věst. L 26, 2.2.2016, s. 19).“

2) V čl. 40 odst. 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Za účelem postupu v oblasti působnosti směrnice (EU) 2025/1 může člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) v příslušných případech doprovázet zástupce orgánu příslušného k řešení krize z každého členského státu; tento zástupce nemá hlasovací právo.“

Článek 93

Změna nařízení (EU) č. 648/2012

V čl. 81 odst. 3 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 648/2012 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„s) orgány příslušné k řešení krize určené podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 ze dne 27. listopadu 2024, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129 (Úř. věst. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

Článek 94

Změna nařízení (EU) č. 806/2014

V článku 88 nařízení (EU) č. 806/2014 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Tento článek nebrání výboru, Radě, Komisi, ECB, vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize nebo vnitrostátním příslušným orgánům, včetně jejich zaměstnanců a odborníků, ve sdílení informací mezi sebou navzájem a s příslušnými ministerstvy, centrálními bankami, garančními systémy v pojišťovnictví, systémy pro odškodnění investorů, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány příslušnými k řešení krize pojišťoven, orgány dohledu nad pojišťovnami, orgány příslušnými k řešení krize a příslušnými orgány z nezúčastněných členských států, orgánem EBA nebo, s výhradou článku 33 tohoto nařízení, orgány třetích zemí, které vykonávají funkce rovnocenné funkcím orgánu příslušného k řešení krize, nebo s výhradou přísných požadavků na důvěrnost s potenciálním kupujícím pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize.“

Článek 95

Změna nařízení (EU) 2017/1129

V čl. 1 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1129 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) cenné papíry, které jsou výsledkem konverze nebo výměny jiných cenných papírů, kapitálu nebo způsobilých závazků orgánem příslušným k řešení krize v důsledku výkonu pravomoci uvedené v čl. 53 odst. 2, čl. 59 odst. 2 nebo čl. 63 odst. 1 nebo 2 směrnice 2014/59/EU nebo výkonu pravomoci uvedené v čl. 39 odst. 2 nebo čl. 42 odst. 1 nebo 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 (*);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/1 ze dne 27. listopadu 2024, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2017/1129 (Úř. věst. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

HLAVA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 96

Výbor EIOPA pro řešení krize

1. V souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 1094/2010 zřídí EIOPA stálý vnitřní výbor pro účely přípravy rozhodnutí EIOPA, která jsou uvedena v článku 44 uvedeného nařízení, včetně rozhodnutí o návrzích regulačních technických norem a návrzích prováděcích technických norem souvisejících s úkoly, jež byly svěřeny orgánům příslušným k řešení krize podle této směrnice. Uvedený vnitřní výbor se skládá z orgánů příslušných k řešení krize uvedených v článku 3 této směrnice.

2. Pro účely této směrnice EIOPA spolupracuje s EBA a ESMA v rámci Společného výboru evropských orgánů dohledu zřízeného článkem 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Pro účely této směrnice zajistí EIOPA strukturální oddělení výboru pro řešení krize od dalších funkcí uvedených v nařízení (EU) č. 1094/2010. Výbor pro řešení krize podporuje vypracovávání a koordinaci plánů řešení krize a vypracovává metody řešení krize subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 této směrnice, které jsou v selhání.

Článek 97

Spolupráce s EIOPA

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize spolupracovaly pro účely této směrnice s EIOPA v souladu s nařízením (EU) č. 1094/2010.
2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize neprodleně poskytly EIOPA veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti podle článku 35 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 98

Garančních systémy v pojišťovnictví

Do 29. ledna 2027 předloží Komise po konzultaci s EIOPA Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí vhodnost minimálních společných norem pro garanční systémy v pojišťovnictví v Unii. Tato zpráva přinejmenším:

- a) posoudí aktuální stav garančních systémů v pojišťovnictví v členských státech (výše krytí, druhy pojištění, na které se vztahuje, rozhodné události);
- b) pojednává o možnostech politiky, včetně různých variant pojištění, jako je využívání garančních systémů v pojišťovnictví k pokračování nebo likvidaci pojistných smluv, čímž se náležitě zohlední rozdíly mezi pojistnými produkty v různých členských státech;
- c) posoudí nutnost zavést a případně nastíní kroky nezbytné k zavedení minimálního základu pro garanční systémy v pojišťovnictví v celé Unii.

K této zprávě se případně připojí legislativní návrh.

Článek 99

Přezkum

Do 29. ledna 2030 předloží Komise po konzultaci s EIOPA Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice. Zpráva zejména:

- a) vyhodnotí, zda a do jaké míry bylo dosaženo cílů této směrnice, pokud jde o fungování vnitřního trhu a posílení finančního systému v Unii s ohledem na vývoj trhu a hospodářství;
- b) posoudí aktuální stav mechanismů financování k řešení krize;
- c) posoudí nutnost zavést a případně nastíní kroky nezbytné k zavedení minimálních harmonizovaných definic úrovně zahrnutých pojistek a způsobilých žadatelů a pojistek;
- d) analyzuje zkušenosti se sdílením informací mezi orgány příslušnými pro dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami nebo pro řešení krize pojišťoven a zajišťoven a úvěrových institucí v případech, kdy je subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) součástí finančního konglomerátu;
- e) posoudí proveditelnost a předpoklady umožňující finančním konglomerátům vypracovat jednotné skupinové (preventivní) ozdravné plány pro celý konglomerát, jakož i pro orgány příslušné k řešení krize, aby vypracovaly jednotné skupinové plány řešení krize pro celý finanční konglomerát;

f) analyzuje výhody další harmonizace rámce krizového řízení pro pojišťovny a zajišťovny.

K této zprávě se případně připojí legislativní návrh.

Článek 100

Provedení

1. Členské státy do 29. ledna 2027 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 91, 96 a 97 této směrnice. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy od 30. ledna 2027.

Tyto předpisy přijaté členskými státy obsahují odkaz na tuto směrnici nebo je takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 101

Vstup v platnost a použitelnost

1. Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Články 92 až 95 se použijí od 30. ledna 2027.

Článek 102

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 27. listopadu 2024.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
BÓKA J.

PŘÍLOHA

Oblasti způsobilosti k řešení krize

Při provádění posouzení způsobilosti k řešení krize orgány příslušné k řešení krize a orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny s ohledem na povahu, rozsah a složitost pojišťovny nebo zajišťovny přezkoumají tyto aspekty:

1. Provozní kontinuita

- a) do jaké míry byly identifikovány veškeré relevantní vnitřní a vnější, finanční a provozní vzájemné závislosti s odkazem na všechny příslušné služby, úlohy, včetně zaměstnanců, a jak byly přiřazeny právním subjektům, zásadním funkcím, hlavním liniím podnikání a souvisejícím smluvním ujednáním;
- b) do jaké míry jsou zavedena vhodná provozní opatření k zajištění kontinuity příslušných služeb, které jsou nezbytné pro zachování zásadních funkcí a hlavních linií podnikání nezbytných pro účinné provádění opatření k řešení krize a veškeré následné restrukturalizace, zejména usnadněním možných převodů aktiv, práv nebo závazků, úloh a zaměstnanců;
- c) do jaké míry byla komplexně posouzena rizika pro provozní kontinuitu při řešení krize, včetně kvalitativních a kvantitativních informací, které umožňují určit kritičnost příslušných služeb, včetně dopadu přerušení nebo ukončení příslušných služeb při řešení krize a jejich nahraditelnosti;
- d) do jaké míry byla účinně zmírněna rizika pro provozní kontinuitu, a existenci opatření ke zlepšení připravenosti na řešení krize, a to i pokud jde o prosazování ujednání o zajištění kontinuity s externími poskytovateli příslušných služeb, kteří jsou třetími stranami.

2. Přístup k infrastruktuře finančních trhů

Do jaké míry podniky nebo skupiny zavedly postupy a opatření nezbytné pro zachování přístupu k infrastrukturám finančních trhů a k platebním službám, clearing, vypořádání a úschově poskytovaným zprostředkovateli, a to před řešením krize, během řešení krize a po něm.

3. Oddělitelnost

- a) do jaké míry podniky nebo skupiny určily, omezily a v případě potřeby odstranily zdroje nepřiměřené složitosti své struktury a informačních systémů, které představují riziko pro provádění opatření k řešení krize, zejména s cílem usnadnit oddělení a převod zásadních funkcí a hlavních linií podnikání;
- b) do jaké míry je nabyvatel nebo kupující k dispozici pro portfolio nebo činnost podniku.

4. Schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace

- a) do jaké míry existuje schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a posouzení, zda je tato schopnost dostatečná pro provádění plánu řešení krize, včetně dostupnosti garančních systémů v pojišťovnictví nebo mechanismů financování a důvěryhodnosti toho, že držitel schopnosti absorbovat ztráty bude schopen je absorbovat;
- b) do jaké míry existují vhodná opatření k zajištění přeshraničního uznávání a účinnosti opatření k řešení krize;
- c) do jaké míry existují odpovídající systémy správy, interní procesy a řídicí informační systémy na podporu provozního provádění odpisu nebo konverze, včetně podpory převodu portfolií;

5. Likvidita a financování při řešení krize

- a) do jaké míry může obchodní model podniku nebo skupiny vyvolat potřebu likvidity při řešení krize;

- b) do jaké míry existují procesy a schopnosti i) odhadovat potřeby likvidity a financování pro provádění strategie řešení krize, ii) měřit a vykazovat likviditní pozici při řešení krize a iii) identifikovat a mobilizovat dostupné zajištění a zda je možné je použít k získání financování během řešení krize a po něm.

6. Informační systémy a požadavky na údaje

Do jaké míry mají podniky nebo skupiny zavedeny odpovídající řídicí informační systémy, schopnosti oceňování a technologickou infrastrukturu pro poskytování informací nezbytných pro i) vypracování a udržování plánů řešení krize, ii) provádění spravedlivého, obezřetného a realistického ocenění a iii) účinné uplatňování opatření k řešení krize, a to i za rychle se měnících podmínek.

7. Komunikace

Do jaké míry mají podniky nebo skupiny zavedeny komunikační plány s cílem zajistit včasnou, důkladnou a důslednou komunikaci s příslušnými zúčastněnými stranami a podpořit provádění opatření k řešení krize, jakož i mechanismy správy a řízení k zajištění účinného provádění těchto plánů.

8. Správa a řízení

Do jaké míry existují spolehlivé procesy správy a řízení, které usnadňují přípravu a provádění opatření k řešení krize, včetně i) včasného a přesného poskytování relevantních informací pravidelně a ad hoc, ii) účinného dohledu během plánování řešení krize a v krizových situacích a iii) účinného rozhodování v době řešení krize.

9. Důvěryhodnost a dopad

- a) do jaké míry opatření k řešení krize splňují účely řešení krize a jsou důvěryhodná, včetně vyhodnocení pravděpodobných dopadů na pojistníka, věřitele, protistrany a zaměstnance;
- b) do jaké míry lze adekvátně vyhodnotit dopad řešení krize podniku nebo skupiny na reálnou ekonomiku nebo finanční stabilitu a omezit šíření nákazy s přihlédnutím k možným opatřením, která mohou přijmout orgány třetích zemí;
- c) do jaké míry existují jakákoli opatření a prostředky, které by mohly usnadnit řešení krize v případě skupin, které mají dceřiné podniky usazené v různých jurisdikcích.